

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-44-22

Druk nr 2147
Warszawa, 5 kwietnia 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy

- o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw.**

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, 682, 683 i 684) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelu Ukrainy, rozumie się przez to także nieposiadającego obywatelstwa ukraińskiego małżonka obywatela Ukrainy, o ile przybył on na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa i nie jest obywatelem polskim.”,

b) w ust. 3 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) szczególne zasady prowadzenia dystrybucji produktów leczniczych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.”;

2) w art. 2:

a) w ust. 3 w pkt 1 w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz ustawę z dnia 23 marca 2022 r. o szczególnych regulacjach w zakresie transportu i gospodarki morskiej w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy.

- „g) zgodę na pobyt ze względów humanitarnych;”
- b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Do ochrony czasowej, z której korzysta obywatel Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów rozdziału 3 działu III ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 87 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690).”;
- 3) w art. 3 w ust. 4:
- a) w pkt 1 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j–l w brzmieniu:
- „j) unikalny numer ewidencyjny nadany przez organ ukraiński, jeżeli występuje,
- k) miejsce urodzenia, jeżeli występuje,
- l) kraj urodzenia, jeżeli występuje;”
- b) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
- „5) fotografię, o której mowa w art. 4 ust. 7, jeżeli występuje;
- 6) odwzorowanie własnoręcznego podpisu osoby, która ukończyła 12. rok życia, z wyjątkiem osoby, która nie może złożyć podpisu.”;
- 4) w art. 4:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Obywatelowi Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, któremu numer PESEL nadano przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nadaje się w rejestrze PESEL, na jego wniosek, o którym mowa w ust. 1, status, o którym mowa w art. 8 pkt 24a lit. d ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, i wprowadza się jego dane do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1.”
- b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
- „W przypadku osoby, która ze względu na stan zdrowia lub niepełnosprawność nie jest w stanie osobiście złożyć wniosku w siedzibie organu gminy, organ gminy zapewnia możliwość złożenia wniosku w miejscu pobytu tej osoby.”
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W imieniu osoby nieposiadającej zdolności do czynności prawnych lub posiadającej ograniczoną zdolność do czynności prawnych ubiegającej się o nadanie numeru PESEL albo osoby, która ze względu na stan zdrowia lub niepełnosprawność nie jest w stanie samodzielnie złożyć wniosku, wniosek, o którym mowa w ust. 1,

składa jedno z rodziców, opiekun, kurator, opiekun tymczasowy, o którym mowa w art. 25, lub osoba sprawująca faktyczną pieczę nad dzieckiem, a w przypadku braku takich osób organ gminy może nadać numer PESEL z urzędu.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Złożenie w siedzibie organu gminy wniosku, o którym mowa w ust. 1, w imieniu osoby nieposiadającej zdolności do czynności prawnych lub posiadającej ograniczoną zdolność do czynności prawnych wymaga jej obecności przy składaniu wniosku. Wyjątek stanowią osoby, które nie ukończyły 12. roku życia, chyba że potwierdzenie tożsamości następuje na podstawie oświadczenia, o którym mowa w ust. 13 zdanie trzecie.”,

e) w ust. 4 uchyla się pkt 11,

f) w ust. 8 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku osoby, która ze względu na stan zdrowia lub niepełnosprawność nie jest w stanie osobiście złożyć wniosku, o którym mowa w ust. 1, w siedzibie organu gminy, organ gminy zapewnia możliwość pobrania odcisków palców w miejscu pobytu tej osoby.”,

g) w ust. 18 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wzór wniosku, o którym mowa w art. 9 ust. 1a;”,

h) po ust. 20 dodaje się ust. 20a w brzmieniu:

„20a. W okresie 18 miesięcy od dnia 24 lutego 2022 r. organ gminy może upoważnić, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, pracowników administracji publicznej lub jednostek organizacyjnych danej gminy, zgłoszonych przez ich pracodawców jako wolontariuszy do wykonywania czynności wynikających z art. 10 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych o odmowie nadania numeru PESEL. Upoważnienie wydaje się na czas określony, nieprzekraczający terminu wskazanego w zdaniu pierwszym.”,

i) dodaje się ust. 22 w brzmieniu:

„22. Zadanie, o którym mowa w niniejszym artykule, jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej.”;

5) w art. 6:

a) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane, o których mowa w art. 4 ust. 4 pkt 1–4, 10, 12–16 i 18;”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Po zarejestrowaniu w rejestrze PESEL zmiany danych osoby, której dane gromadzone są w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, w tym danych osoby sprawującej faktyczną opiekę nad dzieckiem, jeśli został jej nadany numer PESEL, zmienione dane, o których mowa w art. 8 pkt 1, 4–6 i 9–11 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, z rejestru PESEL są przekazywane do rejestru, o którym mowa w ust. 1.”,

c) w ust. 7:

– w pkt 1 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) gminom;”,

– w pkt 2 w lit. f dodaje się przecinek i dodaje się lit. g–j w brzmieniu:

„g) Narodowemu Funduszowi Zdrowia,

h) jednostce podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia,

i) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki,

j) powiatom i województwom”,

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ust. 5 pkt 2 oraz w art. 4 ust. 4 pkt 1–4, 9–15 i 18 – Głównemu Urzędowi Statystycznemu”;

6) w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy obywatel Ukrainy nie wyraził we wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 albo 1a, zgody, o której mowa w art. 4 ust. 5 pkt 3, lub automatyczne potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, nie było możliwe z przyczyn technicznych, obywatel Ukrainy po nadaniu mu numeru PESEL może złożyć w dowolnym organie wykonawczym gminy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odrębny wniosek o:

1) wprowadzenie numeru PESEL, imienia i nazwiska, adresu poczty elektronicznej oraz numeru telefonu komórkowego; do rejestru danych kontaktowych, o którym mowa w art. 20h ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;

2) potwierdzenie profilu zaufanego, o którym mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

1b. Organ gminy, o którym mowa w ust. 1a:

- 1) potwierdza tożsamość wnioskodawcy na podstawie:
 - a) pozytywnej weryfikacji zgodności danych w dokumencie potwierdzającym nadanie numeru PESEL z rejestrem PESEL,
 - b) pozytywnej weryfikacji zgodności danych, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 3, z wizerunkiem wnioskodawcy;
- 2) może dodatkowo weryfikować tożsamość wnioskodawcy na podstawie zgodności danych, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 5, ze złożonym na wniosku podpisem własnoręcznym.

1c. Po potwierdzeniu tożsamości wnioskodawcy organ gminy wprowadza dane do rejestru danych kontaktowych i systemu, o którym mowa w art. 20aa ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

1d. Po wprowadzeniu danych, o którym mowa w ust. 1c, minister właściwy do spraw informatyzacji automatycznie potwierdza profil zaufany.

1e. Zadania, o których mowa w ust. 1b i 1c, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.”;

7) w art. 12:

a) w ust. 1:

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) zapewnieniu transportu do miejsc zakwaterowania, o których mowa w pkt 1, między nimi lub do ośrodków prowadzonych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub miejsc, w których obywatelom Ukrainy udzielana jest opieka medyczna, albo miejsc pośrednich, z których będzie realizowany dalszy transport do punktu docelowego, w którym obywatelom Ukrainy udzielana będzie opieka medyczna;

4) finansowaniu przejazdów środkami transportu publicznego oraz specjalistycznego transportu umożliwiającego transport osób leżących lub przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnością w szczególności do miejsc lub pomiędzy miejscami, o których mowa w pkt 1–3;”;

– w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–8 w brzmieniu:

„6) organizacji miejsc udzielania doraźnej pomocy medycznej;

- 7) zapewnianiu personelu medycznego realizującego w razie potrzeby wizyty kontrolne w odniesieniu do osób z dodatnim wynikiem testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 – w przypadku organizacji miejsc zakwaterowania, o których mowa w pkt 1, przeznaczonych dla osób z dodatnim wynikiem testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2;
 - 8) podjęciu innych działań niezbędnych do realizacji pomocy.”,
- b) w ust. 3 w zdaniu pierwszym po wyrazach „władzy publicznej” skreśla się przecinek i wyrazy „w ramach posiadanych środków własnych.”;
- 8) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Na potrzeby zamieszkania zbiorowego obywateli Ukrainy, o których mowa w art. 1 ust. 1, dopuszcza się w okresie do dnia 31 sierpnia 2022 r. tymczasowe wykorzystanie obiektu budowlanego innego niż budynek zamieszkania zbiorowego, który nie spełnia wymagań przepisów techniczno-budowlanych, przeciwpożarowych oraz higieniczno-sanitarnych dla tego budynku, jeżeli przy takim sposobie jego użytkowania występujące w nim warunki zapewniają spełnienie podstawowych wymagań w zakresie:

- 1) nośności i stateczności konstrukcji oraz bezpieczeństwa użytkowania;
- 2) bezpieczeństwa pożarowego;
- 3) higieny, zdrowia i środowiska.

2. W przypadku gdy obiekt budowlany, o którym mowa w ust. 1, będzie przeznaczony do zakwaterowania więcej niż 20 osób, spełnienie podstawowych wymagań potwierdza się pozytywną opinią właściwego miejscowo:

- 1) powiatowego inspektora nadzoru budowlanego – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) państwowego powiatowego inspektora sanitarnego – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Opinie, o których mowa w ust. 2, wydaje się, w terminie 3 dni, na wniosek właściciela lub faktycznie władającego obiektem budowlanym. Opinie mogą określać dodatkowe warunki lub ograniczenia niezbędne do zachowania podstawowych wymagań, o których mowa w ust. 1.

4. Opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wydaje się po przeprowadzeniu czynności kontrolno-rozpoznawczych, o których mowa w art. 23 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r.

o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1940 i 2490), w zakresie oceny zapewnienia w obiekcie budowlanym spełnienia podstawowych wymagań bezpieczeństwa pożarowego. Upoważnienie do czynności kontrolno-rozpoznawczych może być doręczone kontrolowanemu w chwili przystąpienia do tych czynności.

5. Do wydawania opinii, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

6. Do przeprowadzenia czynności kontrolno-rozpoznawczych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24).

7. Do obiektów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 71 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88).”;

9) w art. 13 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. W sprawach świadczeń, o których mowa w ust. 1, nie wydaje się decyzji administracyjnych. Nie stosuje się również przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

1b. W razie sporu dotyczącego świadczeń, o których mowa w ust. 1, podmiot, który złożył wniosek o ich przyznanie, może wystąpić z powództwem o świadczenie przeciwko gminie właściwej do rozpoznania wniosku.

1c. W sprawie o świadczenie, o której mowa w ust. 1b, nie można dochodzić innych roszczeń.

1d. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, nie podlegają zajęciu na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego oraz przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479).”;

10) w art. 14:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Prezes Rady Ministrów może upoważnić ministra właściwego do spraw wewnętrznych do składania dyspozycji wypłaty ze środków Funduszu, w celu finansowania, o którym mowa w ust. 6.”,

b) w ust. 6 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) finansowanie poniesionych wydatków podmiotów, o których mowa w art. 12 ust. 3, podczas realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na finansowanie działań, polegających na zapewnieniu bezpieczeństwa osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, oraz ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscach gromadzenia się i pobytu tych osób, w tym w szczególności wydatków związanych z przemieszczaniem się, zakwaterowaniem, wyżywieniem i wyposażeniem funkcjonariuszy służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, a także na zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację tych zadań.

6b. W przypadku finansowania, o którym mowa w ust. 6 pkt 6, wyłącza się możliwość korzystania ze świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 13.”,

- d) w ust. 22 po wyrazach „w ust. 17” dodaje się wyrazy „i 21”,
- e) po ust. 22 dodaje się ust. 22a–22c w brzmieniu:

„22a. W przypadku, o którym mowa w ust. 22, do zmian w planie finansowym jednostek sektora finansów publicznych wymogów określonych w art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zwiększenie kosztów tych jednostek nie stosuje się.

22b. W przypadku, o którym mowa w ust. 22, w planie finansowym:

- 1) agencji wykonawczej – mogą być dokonywane zmiany przychodów lub kosztów mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 21 ust. 4–6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
 - 2) instytucji gospodarki budżetowej – mogą być dokonywane zmiany przychodów lub kosztów mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 24 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
 - 3) państwowego funduszu celowego – mogą być dokonywane zmiany mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych
- oraz innych przepisach regulujących zmianę planów finansowych tych jednostek.

22c. O zmianach, o których mowa w ust. 22a i 22b, informuje się niezwłocznie Ministra Finansów.”;

- 11) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. Zwroty wydatków uzyskane przez państwowe jednostki budżetowe zmniejszają wykonanie planu tych wydatków.”;

- 12) po art. 21 dodaje się art. 21a–21g w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. W związku ze skutkami konfliktu zbrojnego na terytorium Ukrainy Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać, we własnym imieniu i na własny rachunek, poręczeń i gwarancji spłaty kredytów lub innych zobowiązań, zaciągniętych przez przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z przeznaczeniem na zapewnienie płynności finansowej i finansowanie inwestycji.

2. Poręczenie lub gwarancja mogą stanowić pomoc publiczną.

3. Do poręczenia i gwarancji stosuje się art. 2b ust. 1 i odpowiednio art. 34ca ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2022 r. poz. 445).

4. Poręczenie lub gwarancja obejmują nie więcej niż 80% pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub innego zobowiązania, objętych poręczeniem lub gwarancją.

5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, w szczególności ze względu na ważny interes gospodarczy lub społeczny, poręczenie lub gwarancja mogą zostać udzielone w wysokości do 90% pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub innego zobowiązania, objętych poręczeniem lub gwarancją.

6. Poręczenie lub gwarancja są udzielane na wniosek przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1.

Art. 21b. 1. W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Fundusz Gwarancji Kryzysowych, zwany dalej „FGK”.

2. Środki FGK przeznacza się na:

- 1) pokrycie kosztów i wydatków związanych z udzielaniem poręczeń i gwarancji spłaty kredytów lub innych zobowiązań, o których mowa w art. 21a ust. 1, w tym wypłat z tytułu tych poręczeń i gwarancji;
- 2) spłatę zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów, pożyczek oraz wyemitowanych obligacji, o których mowa w art. 21c ust. 1, w tym na pokrycie kosztów emisji obligacji;
- 3) zwrot Bankowi Gospodarstwa Krajowego środków własnych, wydatkowanych zgodnie z art. 21c ust. 3 na finansowanie terminowej obsługi działań, o których mowa w pkt 1 i 2, wraz z wynagrodzeniem z tytułu tego finansowania, w wysokości ustalonej z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

3. Środki FGK pochodzą z:

- 1) opłat prowizyjnych za poręczenia i gwarancje finansowane ze środków FGK;

- 2) wpływów z tytułu odzyskanych kwot zapłaconych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w wykonaniu umowy poręczenia lub gwarancji finansowanej ze środków FGK;
- 3) odsetek z tytułu oprocentowania środków FGK;
- 4) środków z budżetu państwa przekazywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów i wydatków, o których mowa w ust. 2, i które nie znajdują pokrycia ze środków, o których mowa w pkt 1–3 oraz 5–7;
- 5) darowizn i zapisów;
- 6) środków z zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji na rzecz FGK przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
- 7) wpływów z innych tytułów.

Art. 21c. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego może zaciągać na rzecz FGK kredyty, pożyczki lub emitować obligacje w kraju i za granicą.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje do FGK środki niezbędne do terminowej obsługi zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy poziom środków FGK jest niewystarczający do obsługi tych zobowiązań.

3. W przypadku gdy poziom środków FGK jest niewystarczający do terminowej obsługi działań, o których mowa w art. 21b ust. 2 pkt 1 i 2, finansowanie ich realizacji może odbywać się, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ze środków własnych Banku Gospodarstwa Krajowego.

4. Za zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielane przez Skarb Państwa gwarancje i poręczenia, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z zastrzeżeniem, że przepisu art. 7 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, w zakresie, w jakim wymaga się, aby środki przeznaczone na spłatę kredytu pochodziły ze źródeł innych niż budżet państwa, oraz art. 8 tej ustawy nie stosuje się.

5. Gwarancje i poręczenia, o których mowa w ust. 4, mogą być udzielane do wysokości 100% pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub pożyczki objętych poręczeniem lub gwarancją lub 100% pozostających do wypłaty świadczeń pieniężnych wynikających z wyemitowanych obligacji objętych poręczeniem lub gwarancją, wraz z

100% należnych odsetek od tych kwot i innych kosztów bezpośrednio związanych odpowiednio z tym kredytem, pożyczką lub obligacjami.

6. Gwarancje i poręczenia, o których mowa w ust. 4, są wolne od opłaty prowizyjnej.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji na zasadach określonych przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z wyłączeniem art. 43 tej ustawy.

8. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji, nie jest możliwe, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może umorzyć wierzytelność w całości lub części.

9. Do emisji obligacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 39p–39w ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 659).

Art. 21d. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego:

- 1) sporządza dla FGK odrębny bilans, rachunek zysków i strat oraz pozycji pozabilansowych;
- 2) wyodrębnia plan finansowy FGK w planie finansowym Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Plan finansowy FGK, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest opracowywany przez Bank Gospodarstwa Krajowego w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki, w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy FGK ma obowiązywać.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych zatwierdza plan finansowy FGK w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy FGK ma obowiązywać.

4. Plan finansowy FGK określa w szczególności:

- 1) łączną kwotę, do wysokości której Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać poręczeń i gwarancji;
- 2) przewidywane koszty i wydatki wynikające z udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego poręczeń i gwarancji;

- 3) przewidywaną kwotę wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji;
- 4) przewidywaną wysokość zasilenia FGK z poszczególnych źródeł.

5. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje ministrom, o których mowa w ust. 2, półroczne informacje o realizacji planu finansowego FGK w terminie 90 dni po upływie półrocza.

Art. 21e. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą w szczególności:

- 1) szczegółowe warunki i tryb udzielania gwarancji i poręczeń;
- 2) wysokość, warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tytułu udzielonych gwarancji i poręczeń;
- 3) warunki i tryb przekazywania środków, o których mowa w art. 21b ust. 3 pkt 4 i art. 21c ust. 2;
- 4) okres, w jakim Bank Gospodarstwa Krajowego będzie udzielał gwarancji i poręczeń w ramach FGK;
- 5) zasady udzielania finansowania, o którym mowa w art. 21c ust. 3, oraz zwrotu Bankowi Gospodarstwa Krajowego środków własnych, o których mowa w art. 21c ust. 3, wraz z wynagrodzeniem z tytułu tego finansowania.

Art. 21f. W przypadku zapłaty przez Bank Gospodarstwa Krajowego kwoty z tytułu gwarancji lub poręczenia spłaty kredytu lub innego zobowiązania, udzielonych na podstawie art. 21a, Bank Gospodarstwa Krajowego wstępuje, z chwilą zapłaty, w prawa beneficjenta gwarancji lub poręczenia do wysokości dokonanej zapłaty.

Art. 21g. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego opracuje projekt planu finansowego FGK na rok 2022 r. w uzgodnieniu z ministrem właściwym do finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki, w terminie do dnia 15 sierpnia 2022 r.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych zatwierdza plan finansowy FGK, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia opracowania jego projektu.

3. Do dnia zatwierdzenia planu finansowego FGK na 2022 r., o którym mowa w ust. 1, FGK funkcjonuje w oparciu o projekt tego planu.”;

13) w art. 22:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obowiązek powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadku, w którym obywatel Ukrainy wykonuje pracę na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami art. 87 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”,

b) w ust. 5 w pkt 5 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) Głównemu Urzędowi Statystycznemu”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5e w brzmieniu:

„5a. Zakład Ubezpieczeń Społecznych udostępnia dane o objęciu obywatela Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, ubezpieczeniami społecznymi lub o zgłoszeniu umowy o dzieło, o której mowa w art. 36 ust. 17 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, z późn. zm.²⁾), zawartej z tym obywatelem, w drodze teletransmisji danych:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw pracy,
- 2) Państwowej Inspekcji Pracy,
- 3) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej,
- 4) Straży Granicznej

– w celu dostarczanie aktualnych informacji pozwalających ocenić liczbę obywateli Ukrainy, którzy wykonują pracę zgodnie z art. 22 ust. 1.

5b. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego udostępnia dane o objęciu obywatela Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, ubezpieczeniem społecznym rolników, w drodze teletransmisji danych:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw pracy,
- 2) Państwowej Inspekcji Pracy,
- 3) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej,
- 4) Straży Granicznej

– w celu dostarczanie aktualnych informacji pozwalających ocenić liczbę obywateli Ukrainy, którzy wykonują pracę zgodnie z art. 22 ust. 1.

5c. W przypadku gdy podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi nie dopełnił obowiązku powiadomienia o powierzeniu wykonywania pracy obywatelowi Ukrainy, o którym mowa w ust. 1, przepisu art. 120 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie stosuje się.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 432, 619, 1621, 1834, 1981 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 655.

5d. W zakresie udostępnienia danych, o którym mowa w ust. 5a, Zakład Ubezpieczeń Społecznych i podmioty wymienione w ust. 5a zawierają dwustronne porozumienie, określając sposób wymiany danych i termin jej wdrożenia.

5e. W zakresie udostępnienia danych, o którym mowa w ust. 5b, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i podmioty wymienione w ust. 5b zawierają dwustronne porozumienie, określając sposób wymiany danych i termin jej wdrożenia.”;

14) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Obywatele Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 lub obywatele Ukrainy przebywający legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą być zatrudniani na stanowiskach pomocniczych i obsługi w jednostkach wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 530).

2. Obywatele Ukrainy, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 lub obywatele Ukrainy przebywający legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą być zatrudniani na stanowisku pracy, na którym wykonywana praca nie polega na bezpośrednim lub pośrednim udziale w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa w urzędach, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1233, 2447 i 2448 oraz z 2022 r. poz. 655).

3. Przepis ust. 2 znajduje zastosowanie również wobec stanowisk pracy, na których wykonywana praca nie polega na bezpośrednim lub pośrednim udziale w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 537 oraz z 2021 r. poz. 2447 i 2448), wobec których nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

4. Wymogu potwierdzenia znajomości języka polskiego dokumentem, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych oraz w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, nie stosuje się do obywateli Ukrainy, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których

pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 lub obywateli Ukrainy przebywających legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

15) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, może zostać skierowany do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez centrum integracji społecznej na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym.

2. Obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, przed skierowaniem do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez centrum integracji społecznej składa ośrodkowi pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) – centrum usług społecznych oświadczenie o sytuacji życiowej.

3. Przed skierowaniem do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez centrum integracji społecznej nie przeprowadza się rodzinnego wywiadu środowiskowego, chyba że powstaną wątpliwości co do treści oświadczenia, o którym mowa w ust. 2.

4. Obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, może uczestniczyć w klubie integracji społecznej, o którym mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym. Przepisu art. 18 ust. 4 tej ustawy nie stosuje się.”;

16) w art. 25:

a) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Powiatowe centrum pomocy rodzinie zapewnia wsparcie przy sprawowaniu przez jednostki, o których mowa w ust. 3, nadzoru nad realizacją praw i obowiązków opiekuna tymczasowego wyznaczonego dla małoletnich, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie.”,

b) po ust. 3a dodaje się ust. 3aa w brzmieniu:

„3aa. Opiekunom tymczasowym oraz przebywającym pod ich opieką małoletnim przysługuje prawo do nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego, w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 945).”

c) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. Opiekunom tymczasowym wyznaczonym dla małoletnich, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie, oraz przebywającym pod ich opieką małoletnim powiat zapewnia pomoc psychologiczną.”

d) po ust. 3b dodaje się ust. 3ba w brzmieniu:

„3ba. Opiekunom tymczasowym wyznaczonym dla małoletnich, o których mowa w ust. 7 zdanie trzecie, powiat zapewnia, w zakresie zadań związanych z wykonywaniem obowiązków opiekuna tymczasowego, pomoc organizacyjną polegającą w szczególności na zapewnieniu pomocy wolontariuszy, tłumaczy lub pomocy przy załatwianiu spraw urzędowych.”

e) ust. 3c otrzymuje brzmienie:

„3c. W przypadku gdy opiekun tymczasowy ma pod opieką więcej niż 15 dzieci, kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie zatrudnia, na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia, realizowanych w wymiarze co najmniej 40 godzin w tygodniu, na każdą grupę 15 małoletnich, liczoną począwszy od 16. małoletniego, nad którym opiekun tymczasowy sprawuje opiekę, osobę do pomocy w sprawowaniu opieki. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie, biorąc pod uwagę wiek małoletnich lub stan ich zdrowia, może zatrudnić dodatkową osobę do pomocy w sprawowaniu opieki.”

f) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Odpis postanowienia sąd doręcza uczestnikom postępowania, jednostce organizacyjnej wskazanej w ust. 3 oraz właściwemu ze względu na miejsce pobytu małoletniego kierownikowi powiatowego centrum pomocy rodzinie.”

g) w ust. 20 skreśla się zdanie drugie,

h) ust. 21 otrzymuje brzmienie:

„21. Zadania, o których mowa w ust. 3b, 3ba i 3c, stanowią zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.”

i) dodaje się ust. 22 w brzmieniu:

„22. Do zlecenia realizacji zadań, o których mowa w ust. 3c i 20, przepis art. 12 ust. 6–9 stosuje się odpowiednio.”;

17) w art. 25a po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Koszty obsługi przez powiat zadań związanych z prowadzeniem ewidencji małoletnich oraz z obsługą zadań, o których mowa w art. 25 ust. 3b, 3ba i 3c, obejmują:

- 1) 15 zł za każde dziecko wpisane przez powiat do ewidencji małoletnich;
- 2) koszty zapewnienia przez powiat tłumaczeń związanych z wpisem do ewidencji małoletnich.”;

18) w art. 25b:

a) w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) jednostce podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Administrator danych osobowych może wykonać obowiązek, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, przez udostępnienie informacji, o których mowa w tych przepisach, w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej lub w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 25a ust. 2. Realizacja obowiązku informacyjnego jest możliwa również przez umieszczenie stosownych informacji w miejscach widocznych w siedzibie lub miejscu działania administratora danych osobowych.”;

19) w art. 25c ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rodziny nieodpłatnie przekazuje powiatowym centrom pomocy rodzinie zakupiony sprzęt, o którym mowa w ust. 1.”;

20) w art. 26:

a) po ust. 4b dodaje się ust. 4ba w brzmieniu:

„4ba. W zakresie, o którym mowa w ust. 4b, odpowiednio do starosty lub upoważnionego przez niego pracownika jednostki organizacyjnej powiatu przepisów art. 24 i art. 25 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

b) po ust. 4d dodaje się ust. 4e i 4f w brzmieniu:

„4e. Zadania związane z realizacją przez powiat świadczeń i dofinansowania, o których mowa w ust. 1, dla opiekuna tymczasowego, o którym mowa w art. 25 ust. 7 zdanie trzecie, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.

4f. Koszty obsługi przez powiat świadczeń i dofinansowania, o których mowa w ust. 1, wypłacanych opiekunowi tymczasowemu, o którym mowa w art. 25 ust. 7 zdanie trzecie, wynoszą 2% wartości wypłaconych w formie rzeczowej lub w formie opłacania usług świadczeń.”;

21) w art. 27:

a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Sąd może tymczasowo, nie dłużej jednak niż na 6 miesięcy, powierzyć pełnienie funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenie rodzinnego domu dziecka wobec dziecka będącego obywatelem Ukrainy, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, obywatelowi Rzeczypospolitej Polskiej, który nie jest wstępnym albo rodzeństwem dziecka, niespełniającemu warunku niezbędnych szkoleń, określonego w przepisach ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, dotyczących rodzin zastępczych.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego są umieszczane dzieci będące obywatelami Ukrainy, przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, w wieku powyżej 3. roku życia. Umieszczenie dziecka w wieku do 3. roku życia w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego jest możliwe w przypadku, gdy w danej placówce opiekuńczo-wychowawczej umieszczona jest matka lub ojciec tego dziecka oraz w innych wyjątkowych przypadkach, szczególnie gdy przemawia za tym stan zdrowia dziecka lub dotyczy to rodzeństwa.”;

22) w art. 29:

a) w ust. 2 po wyrazach „i majątkowej” dodaje się wyrazy „oraz o tym, że nie jest osobą, o której mowa w art. 2 ust. 3”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

23) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. Do zamówień publicznych niezbędnych do zapewnienia pomocy żywnościowej przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa dotyczących zakupu artykułów żywnościowych na potrzeby Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014–2020, realizowanego w ramach Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

2. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, w terminie 3 miesięcy od końca miesiąca, w którym udzielono zamówienia, zamieszcza w Biuletynie Zamówień Publicznych informację o udzieleniu zamówienia, o którym mowa w ust. 1, podając:

- 1) nazwę i adres siedziby zamawiającego;
- 2) datę i miejsce zawarcia umowy lub informację o zawarciu umowy drogą elektroniczną;
- 3) opis przedmiotu umowy, z wyszczególnieniem odpowiednio ilości rzeczy lub innych dóbr oraz zakresu usług;
- 4) cenę albo cenę maksymalną, jeżeli cena nie jest znana w chwili zamieszczenia ogłoszenia;
- 5) wskazanie okoliczności faktycznych uzasadniających udzielenie zamówienia bez zastosowania przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych;
- 6) nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby, z którymi została zawarta umowa.”;

24) w art. 37 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku nadania numeru PESEL w trybie, o którym mowa w art. 4, uznaje się, że osobie, której nadano ten numer, przysługuje uprawnienie, o którym mowa w ust. 1.”;

25) w art. 42:

a) w ust. 4a dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Okres pobytu na podstawie przedłużonej wizy krajowej wynikający ze wskazania w naklejce wizowej, która potwierdza przedłużenie wizy krajowej, nie może przekraczać okresu pobytu przewidzianego dla wizy krajowej.”,

b) w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) polskich dokumentów tożsamości cudzoziemca,”,

c) dodaje się ust. 12 i 13 w brzmieniu:

„12. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. w postępowaniach w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej nie stosuje się art. 142 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli o udzielenie tego zezwolenia ubiega się obywatel Ukrainy, który wykonuje działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

13. Do obywatela Ukrainy, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, nie stosuje się art. 99 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w zakresie, w jakim przepis ten odwołuje się do udzielenia ochrony czasowej, jeżeli ubiega się on o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach i celem jego pobytu jest wykonywanie pracy jako kierowca wykonujący międzynarodowy transport drogowy w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym lub niezarobkowy międzynarodowy przewóz drogowy w rozumieniu art. 4 pkt 6 tej ustawy.”;

26) w art. 46 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przy zatrudnianiu na stanowisku, o którym mowa w art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, osoby, o której mowa w ust. 1, która uzyskała tytuł profesora, stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy za granicą, można odstąpić od wymagań dotyczących tego tytułu albo stopnia określonych w art. 116 ust. 2 tej ustawy.”;

27) w art. 50 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przy podziale środków, o których mowa w ust. 1, nie uwzględnia się obywateli Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, kształcących się w szkołach podstawowych dla dorosłych,

liceach ogólnokształcących dla dorosłych, branżowych szkołach II stopnia lub szkołach policealnych.”;

28) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. Od dnia 1 kwietnia 2022 r. prowadzone przez osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego oraz osoby fizyczne szkoły podstawowe dla dorosłych, licea ogólnokształcące dla dorosłych, branżowe szkoły II stopnia oraz szkoły policealne nie otrzymują dotacji, o których mowa w art. 25 ust. 3–5a, art. 26 ust. 2, 4–5a oraz art. 31–31a ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1930 i 2445), na uczniów będących obywatelami Ukrainy, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1.”;

29) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. Do słuchaczy szkół policealnych kształcących w zawodzie technik pożarnictwa prowadzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, którzy realizują zadania na rzecz osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 44w ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty do czasu zakończenia realizacji tych zadań.”;

30) w art. 61:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

b) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie, trzecie i czwarte w brzmieniu:

„Lekarz albo lekarz dentysta zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres został zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w art. 7 ust. 9 i 10 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

31) w art. 63:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od dnia 24 lutego 2022 r. przez okres 18 miesięcy przepisy ust. 1 i 2 oraz przepisy art. 9 ust. 2–14 i art. 9a ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty stosuje się odpowiednio do lekarza i lekarza dentysty, który nie

jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz posiadającego prawo do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentystry w innym państwie niż państwo członkowskie Unii Europejskiej jeżeli:

- 1) państwo, w którym lekarz lub lekarz dentyista posiada prawo wykonywania zawodu znajduje się w wykazie, o którym mowa w ust. 4 oraz
- 2) lekarz lub lekarz dentyista przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu udzielania świadczeń zdrowotnych osobom, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1, i będzie udzielał świadczeń wyłącznie tym osobom.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wykaz państw, w których posiadanie prawa wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentystry uprawnia do wykonywania zawodu na podstawie ust. 3.”;

32) w art. 64:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”,

b) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie, trzecie i czwarte w brzmieniu:

„Pielęgniarka albo położna zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres została zatrudniona, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w art. 35a ust. 14 i 16 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Osoba, o której mowa w ust. 1, za zgodą wojewody, może być zatrudniona jako pielęgniarka w domach pomocy społecznej, pomimo niespełniania wymogu, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.”;

33) po art. 64 dodaje się art. 64a w brzmieniu:

„Art. 64a. Od dnia 24 lutego 2022 r., przez okres 18 miesięcy, obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu zgodnego z obowiązującymi przepisami, w przypadkach o których mowa w art. 22 ust. 1, posiadający uzyskany w Ukrainie dyplom:

- 1) jednolitych studiów na kierunku psychologia albo
- 2) dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia na kierunku psychologia i drugiego stopnia na kierunku psychologia

– zakończonych uzyskaniem tytułu zawodowego specjalisty na kierunku psychologia albo magistra na kierunku psychologia, może świadczyć usługi psychologiczne obywatelom Ukrainy przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym może udzielać świadczeń opieki zdrowotnej z zakresu opieka psychiatryczna i leczenie uzależnień.”;

34) w art. 65:

- a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Rekompensatę pieniężną, o której mowa w ust. 2, w stosunku do funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przyznaje się w wysokości 1/172 uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego temu funkcjonariuszowi na stanowisku zajmowanym w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego za każdą godzinę służby przekraczającą normę określoną w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557). Łączny czas służby przekraczający normę w danym okresie rozliczeniowym zaokrągla się w górę do pełnej godziny.”,

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rekompensata pieniężna, o której mowa w ust. 2, jest wypłacana ze środków Funduszu.”;

35) w art. 66 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kierownicy jednostek organizacyjnych Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Krajowej Administracji Skarbowej, Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz organizacje działające w tych służbach i podmiotach mogą przekazywać nieodpłatnie sprawny technicznie sprzęt, pojazdy i urządzenia jednostkom organizacyjnym Państwowej Służby Ukrainy do spraw Sytuacji Nadzwyczajnych, za zgodą odpowiednio Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży

Granicznej i Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych. Sprzęt, pojazdy i urządzenia, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą być również przekazywane przez Komendanta Służby Ochrony Państwa.

2. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, każdy w swoim zakresie, informuje odpowiednio ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo ministra właściwego do spraw środowiska, o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1; Komendant Służby Ochrony Państwa informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych o zamiarze przekazania sprzętu, pojazdów i urządzeń, o których mowa w ust. 1.”;

36) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Art. 66a. 1. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 637 i 655), jest uprawniona do prowadzenia wszelkich działań obejmujących przyjęcie w formie darowizny lub nabycie, transport, przechowywanie oraz wydanie, a także wywóz na terytorium Ukrainy produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977 i 2120), w tym niedopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które będą:

- 1) przekazane na terytorium Ukrainy w celu przeciwdziałania skutkom działań wojennych prowadzonych na terytorium tego państwa;
- 2) przekazane podmiotom leczniczym prowadzącym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej leczenie antyretrowirusowe obywateli Ukrainy w ramach programu polityki zdrowotnej, o którym mowa w art. 5 pkt 29a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, pod nazwą „Leczenie antyretrowirusowe osób żyjących z wirusem HIV w Polsce na lata 2022-2026”.

2. Do działalności, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.

3. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych przekazuje Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu tygodniowe zestawienie produktów leczniczych dopuszczonych do

obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przyjętych w formie darowizny lub nabytych, zawierające nazwę, numer GTIN zgodny z systemem GS1, numer serii oraz liczbę opakowań jednostkowych przyjętego lub nabytego produktu leczniczego.

4. Główny Inspektor Farmaceutyczny niezwłocznie, nie później niż 48 godzin od momentu przekazania zestawienia, o którym mowa w ust. 3, dokonuje analizy wpływu ewentualnego wywozu produktów leczniczych wskazanych w zestawieniu na ich dostępność na rynku krajowym i w razie ryzyka wystąpienia braku dostępności produktów leczniczych będących przedmiotem tego wywozu przekazuje jej wyniki ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

5. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych, nie później niż 24 godziny przed planowanym wywozem, zgłasza Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu zamiar dokonania wywozu poza granice Rzeczypospolitej Polskiej produktów leczniczych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy zawierających w swoim składzie środki odurzające lub substancje psychotropowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 44f ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

6. Główny Inspektor Farmaceutyczny niezwłocznie, nie później niż 24 godziny od momentu dokonania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, zezwala albo odmawia zezwolenia na wywóz produktów leczniczych zawierających środki odurzające lub substancje psychotropowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 44f ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

7. Zgłoszenia, zestawienia, analizy i rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 3–6, doręcza się za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).

8. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych może zlecić przechowywanie i transport produktów leczniczych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy na podstawie umowy zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie, o którym mowa w art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, którego zakres pozwala na obrót produktami leczniczymi, takimi jak przekazane na podstawie tej umowy.

9. Zleceniobiorca świadczący usługi przechowywania i transportu produktów leczniczych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 8, jest zobowiązany do:

- 1) zapewnienia prawidłowych warunków przechowywania i transportu produktów leczniczych;
- 2) weryfikowania warunków transportu przyjmowanych produktów leczniczych w oparciu o warunki określone przez producenta i przekazania Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych informacji o ewentualnych nieprawidłowościach, które mogą mieć wpływ na jakość tych produktów;
- 3) przekazywania Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych danych niezbędnych do sporządzenia zestawienia, o którym mowa w ust. 3.

10. Podmioty przekazujące w formie darowizny albo zbywające produkty lecznicze, które będą przekazane na terytorium Ukrainy w celu przeciwdziałania skutkom działań wojennych prowadzonych na terytorium tego państwa, na rzecz Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych:

- 1) przekazują informacje, o których mowa w art. 72a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, do systemu, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666 i 1292 oraz z 2022 r. poz. 655);
- 2) dokonują weryfikowania zabezpieczeń, o których mowa w art. 54 lit. o dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz. Urz. WE L 311 z 28.11.2001, str. 67, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 69) i wycofania niepowtarzalnego identyfikatora produktu leczniczego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2016/161 z dnia 2 października 2015 r. uzupełniającego dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady przez określenie szczegółowych zasad dotyczących zabezpieczeń umieszczanych na opakowaniach produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz. Urz. UE L 32 z 09.02.2016, str. 1).

11. Do wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 10, przepisy art. 36z ust. 2 art. 42a, art. 72a art. 73e, art. 78 ust. 1 pkt 3a, 6a i 9 i art. 95 ust. 1b ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne stosuje się odpowiednio.

12. W przypadku niedopełnienia obowiązków, o których mowa w ust. 10, przepis art. 127c ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne stosuje się.”;

- 37) w art. 67 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem art. 14 ust. 22a, ust. 22b pkt 3 i ust. 22c, do zmian w planie finansowym Funduszu Pracy, umożliwiających realizację zadań wynikających z niniejszej ustawy, wymogów określonych w art. 29 ust. 12 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się.”;

38) po art. 71 dodaje się art. 71a–71g w brzmieniu:

„Art. 71a. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może odstąpić od wszczęcia postępowania z urzędu, jeżeli z przyczyn wynikających z działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy, w okresie jego trwania i nie dłużej niż 3 miesiące po ustaniu przyczyny uzasadniającej odstąpienie od wszczęcia postępowania z urzędu, nie jest możliwe wszczęcie postępowania przez doręczenie obywatelowi Ukrainy, niemającemu miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zawiadomienia o wszczęciu postępowania w miejscu zamieszkania na terytorium Ukrainy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wydaje postanowienie o odstąpieniu od wszczęcia postępowania, które pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Przepis art. 83b ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wszczyna postępowanie z urzędu, jeżeli ustąpi przyczyna, o której mowa w ust. 1.

4. Bieg terminu przedawnienia, określony w przepisach szczególnych, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 2, do dnia wszczęcia postępowania.

Art. 71b. 1. Postępowanie przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wszczęte:

- 1) przed dniem 24 lutego 2022 r. i niezakończone przed tym dniem,
- 2) od dnia 24 lutego 2022 r.

– może zostać zawieszona z przyczyn wynikających z przyczyn wynikających z działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy.

2. Zawieszenie postępowania, o którym mowa w ust. 1, trwa nie dłużej niż do 3 miesięcy po ustaniu przyczyny uzasadniającej odstąpienie od zawieszenia postępowania.

3. W przypadku braku możliwości doręczenia obywatelowi Ukrainy postanowienia o zawieszeniu postępowania oraz podjęciu zawieszzonego postępowania, o którym mowa w ust. 1, pozostawia się je w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Przepis art. 83b ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Prezes Zakładu Ubezpieczeń podejmuje postępowanie z urzędu lub na wniosek, gdy ustąpią przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, o których mowa w ust. 1.

5. W okresie zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 1, bieg terminu przedawnienia, określony w przepisach szczególnych, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu.

Art. 71c. 1. Jeżeli zgłoszenie wniosku o zasiłek pogrzebowy w terminach określonych w art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504) było niemożliwe z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy, prawo do zasiłku pogrzebowego dla obywateli Ukrainy wygasa po upływie 3 miesięcy po ustaniu przyczyny uzasadniającej niezgłoszenie wniosku.

2. Jeżeli z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość albo odpisu aktu stanu cywilnego nie może być ustalony stopień pokrewieństwa lub powinowactwa między osobą wnioskującą o zasiłek pogrzebowy a osobą zmarłą, podstawą do ustalenia prawa do zasiłku pogrzebowego dla obywateli Ukrainy może być oświadczenie o stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 71d. W przypadku gdy obywatel Ukrainy przekazał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych informację o numerze rachunku płatniczego w Rzeczypospolitej Polskiej lub numerze wydanego w Rzeczypospolitej Polskiej instrumentu płatniczego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1907, 1814 i 2140), Zakład Ubezpieczeń Społecznych może dokonywać na ten

rachunek lub instrument płatniczy wypłaty także innych świadczeń pieniężnych niż te dla celów wypłaty których zostały przekazane.

Art. 71e. Jeżeli z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy nie może być przedłożony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych lub płatnikowi składek odpis skróconego aktu urodzenia dziecka lub jego kopia, potwierdzona za zgodność z oryginałem przez płatnika składek albo przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, podstawą do ustalenia prawa do zasiłku macierzyńskiego dla obywateli Ukrainy może być zaświadczenie stwierdzające datę porodu wystawione przez szpital.

Art. 71f. Jeżeli z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy nie może być przedłożone w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych lub płatnikowi składek zaświadczenie lekarskie wystawione w zagranicznym zakładzie leczniczym lub przez zagranicznego lekarza, podstawą do ustalenia prawa do zasiłku chorobowego lub zasiłku opiekuńczego dla obywateli Ukrainy mogą być nośniki informacji umożliwiające zapoznanie się z treścią zaświadczenia lekarskiego.

Art. 71g. Opiekunowi tymczasowemu, o którym mowa w art. 25, zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem przysługuje prawo do zasiłku opiekuńczego na zasadach określonych w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1133, 1621 i 1834 oraz z 2022 r. poz. 655). W celu ustalenia prawa do zasiłku opiekuńczego opiekun tymczasowy załącza do wniosku o zasiłek opiekuńczy postanowienie o ustanowieniu opiekuna tymczasowego.”;

39) w art. 96 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Senat albo rada naukowa mogą dokonać zmiany w zasadach rekrutacji, o których mowa w art. 200 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, i w programie kształcenia, o którym mowa w art. 201 ust. 3 tej ustawy, określonych dla kształcenia rozpoczętego w 2021 r. i dla kształcenia rozpoczynającego się w 2022 r., oraz udostępnić te zmiany bez zachowania terminu, o którym mowa w art. 200 ust. 3 tej ustawy.

6. Do dnia 30 września 2022 r. do zmian regulaminu szkoły doktorskiej odnoszących się do obywateli Ukrainy nie stosuje się art. 205 ust. 2 w zakresie terminu uchwalenia regulaminu oraz art. 205 ust. 4 ustawy, o której mowa w ust. 5. Termin uzgodnienia regulaminu z samorządem doktorantów wynosi 5 dni roboczych,

a w przypadku braku uzgodnienia regulamin wchodzi w życie na mocy ponownej uchwały senatu albo rady naukowej podjętej zwykłą większością głosów ich statutowego składu.”;

40) w art. 97 w ust. 2:

a) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki,”

b) uchyla się pkt 14–17,

c) dodaje się pkt 21a w brzmieniu:

„21a) Głównemu Urzędowi Statystycznemu;”;

41) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. Przepisy art. 37 stosuje się do rozliczania świadczeń opieki zdrowotnej udzielonych od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia ogłoszenia ustawy osobom, które wjechały legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy.”;

42) po art. 100 dodaje się art. 100a–100c w brzmieniu:

„Art. 100a. 1. Jeżeli cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lub 2 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/382 z dnia 4 marca 2022 r. stwierdzającej istnienie masowego napływu wysiedleńców z Ukrainy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2001/55/WE i skutkującej wprowadzeniem tymczasowej ochrony (Dz. Urz. UE L 71, z 4.3.2022, str. 1–6), a do którego nie mają zastosowania przepisy ustawy, i który nie jest uprawniony do świadczeń opieki zdrowotnej na zasadach i w zakresie, w jakim osobom objętym obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym przysługuje prawo do świadczeń na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowych ze środków publicznych, od dnia 24 lutego 2022 r. udzielono takich świadczeń, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców pokrywa koszty tych świadczeń, z wyłączeniem leczenia uzdrowiskowego lub rehabilitacji uzdrowiskowej, pod warunkiem, że temu cudzoziemcowi zostało wydane w terminie 2 miesięcy od dnia rozpoczęcia udzielania tych świadczeń zaświadczenie, o którym mowa w art. 110 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Do okresu udzielania świadczeń, których koszty podlegają pokryciu stosuje się art. 112 ust. 1a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców może pokryć koszty świadczeń, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem podmiotu, z którym zawarł umowę cywilnoprawną na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 100b. 1. Jeżeli Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. wydał zaświadczenie, o którym mowa w art. 110 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lub 2 ustawy, zaświadczenie podlega unieważnieniu przez ten organ. Zaświadczenie unieważnia się poprzez wprowadzenie do rejestru, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informacji o unieważnieniu. Dniem unieważnienia zaświadczenia jest dzień wprowadzenia informacji do rejestru.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadamia cudzoziemca o unieważnieniu zaświadczenia i obowiązku jego zwrotu. Cudzoziemiec zwraca zaświadczenie w terminie 15 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

3. Jeżeli Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zapewnił cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, pomoc polegającą na zakwaterowaniu i wyżywieniu albo pomoc w postaci świadczenia pieniężnego, o których mowa w art. 112 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pomoc ta przysługuje cudzoziemcowi za okres do dnia unieważnienia zaświadczenia.

Art. 100c. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. bieg terminów na załatwienie spraw dotyczących:

- 1) udzielenia cudzoziemcowi:
 - a) zezwolenia na pobyt czasowy,
 - b) zezwolenia na pobyt stały,
 - c) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej,
- 2) zmiany:
 - a) zezwolenia na pobyt czasowy i pracę,
 - b) zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji,

3) cofnięcia cudzoziemcovi:

- a) zezwolenia na pobyt czasowy,
- b) zezwolenia na pobyt stały,
- c) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej

– w postępowaniach prowadzonych przez wojewodę nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres.

2. Czynności dokonane w okresie, o którym mowa w ust. 1, w postępowaniach w sprawach, o których mowa w ust. 1, są skuteczne.

3. W okresie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przepisów o bezczynności organu oraz o obowiązku organu prowadzącego postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, do powiadamiania strony lub uczestnika postępowania o niezłaławieniu sprawy w terminie nie stosuje się;
- 2) organowi prowadzącemu postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, nie wymierza się grzywny ani nie zasądza się od niego sum pieniężnych na rzecz skarżących za niewydanie rozstrzygnięć w terminach określonych przepisami prawa.

4. Zaprzestanie czynności przez organ prowadzący postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1 lub ich dokonywanie z opóźnieniem, w okresie, o którym mowa w ust. 1, nie może być podstawą wywodzenia środków prawnych dotyczących bezczynności, przewlekłości lub naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki.”;

43) po art. 107 dodaje się art. 107a i art. 107b w brzmieniu:

„Art. 107a. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. dokonywanie zmian planu przychodów i kosztów Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych nie wymaga uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu, o której mowa w art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Przepisu art. 21 ust. 6 ustawy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się.

Art. 107b. W okresie do dnia 31 grudnia 2022 r. przepisów art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933) nie stosuje się do działalności Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych w związku z realizacją przez ten podmiot zadań określonych w art. 31 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 52zf dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Podatnik może odliczyć od dochodu lub przychodu darowizny rzeczy lub praw majątkowych zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 9 niniejszej ustawy lub art. 11 ust. 1 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym również w przypadku, gdy koszty wytworzenia lub cena nabycia tych rzeczy lub praw majątkowych zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na podstawie ust. 1.”;

2) po art. 52zi dodaje się art. 52zj w brzmieniu:

„Art. 52zj. W przypadku osób fizycznych, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, spełnienie warunku określonego w art. 3 ust. 1a pkt 1 w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. stwierdza się na podstawie pisemnego oświadczenia tej osoby o posiadaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodka interesów życiowych).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 459) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35b w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) seria, numer i rodzaj dokumentu lub dokumentu podróży cudzoziemca potwierdzającego jego tożsamość;”;

2) w art. 35c w ust. 1:

a) w pkt 1:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) informatyzacji – z rejestru PESEL, rejestru obywateli Ukrainy, którym nadano numer PESEL, centralnej ewidencji pojazdów, rejestru stanu cywilnego i rejestru danych kontaktowych osób fizycznych;”;

– lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) pracy, zabezpieczenia społecznego i rodziny – z systemu monitoringu świadczeń społecznych (pomocy społecznej, wspierania rodziny i pieczy

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269, 2270, 2328, 2376, 2427, 2430 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1, 24, 64, 138, 501, 558, 583, 646 i 655.

zastępczej, świadczeń z funduszu alimentacyjnego), systemu zawierającego powiadomienia o powierzeniu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom Ukrainy i elektronicznego krajowego systemu monitoringu orzekania o niepełnosprawności;”

- b) w pkt 2 po wyrazach „Narodowy Fundusz Zdrowia” dodaje się wyrazy „Komendanta Głównego Straży Granicznej”.

Art. 4. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2021 r. poz. 790, 1559 i 2232 oraz z 2022 r. poz. 583 i 655) w art. 7:

- 1) po ust. 12 dodaje się ust. 12a i 12b w brzmieniu:

„12a. Zgody, o której mowa w ust. 9 i 10, nie udziela się w przypadku braku wyodrębnienia podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w ust. 12b.

12b. W przypadku wniosków o wydanie zgody, o której mowa w ust. 9 i 10, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem zniesienia wyodrębniania podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19, minister właściwy do spraw zdrowia może wydać zgodę, o której mowa w ust. 9 i 10 łącznie ze zgodą na wykonywanie zawodu poza podmiotem leczniczym przeznaczonym do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19, przepisy ust. 16 stosuje się odpowiednio.”;

- 2) w ust. 16a dodaje się zdanie trzecie, czwarte i piąte w brzmieniu:

„Lekarz lub lekarz dentysta zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres został zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 9 i 10. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

- 3) po ust. 16a dodaje się ust. 16b w brzmieniu:

„16b. Lekarz lub lekarz dentysta, posiadający warunkowe prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 13, może wykonywać zawód poza podmiotem leczniczym przeznaczonym do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19 bez zgody, o której mowa w ust. 16, w przypadku:

- 1) zniesienia stanu zagrożenia epidemicznego oraz zniesienia stanu epidemii lub

- 2) braku wyodrębnienia podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19.

Lekarz albo lekarz dentysta zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres został zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 9 i 10. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2022 r. poz. 445) w art. 46 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) poręczeniach i gwarancjach udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w ramach programów rządowych, Funduszu Gwarancji Płynnościowych, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.⁴⁾), Rządowego Funduszu Mieszkaniowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 1 października 2021 r. o gwarantowanym kredycie mieszkaniowym (Dz. U. poz. 2133 i 2427) i Funduszu Gwarancji Kryzysowych, o którym mowa w art. 21b ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 583, 682, 683, 684 i ...);”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439 i 2447) w art. 54a po wyrazach „oraz kolejnego w 2021 r. dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 21 stycznia 2021 r. o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. poz. 432),” dodaje się wyrazy „oraz świadczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583),”.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 64 i 202.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977 i 2120) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 78 w ust. 1 w pkt 3a w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:
„h) Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych;”;
- 2) w art. 106 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) pacjentów włączonych do programów zdrowotnych lub programów polityki zdrowotnej, lub objętych obowiązkowym leczeniem, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2021 r. poz. 2069 i 2120 oraz z 2022 r. poz. 64 i 655).”.

Art. 8. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1108 i 1918 oraz z 2022 r. poz. 583) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej przesłuchuje wnioskodawcę w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w tym umożliwia mu złożenie dodatkowych wyjaśnień dotyczących niespójności lub sprzeczności w jego oświadczeniach, chyba że zachodzi okoliczność, o której mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3.”;
- 2) w art. 110 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
„9. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 5, traci ważność z dniem:
 - 1) upływu okresu, o którym mowa ust. 6;
 - 2) doręczenia decyzji, o której mowa w art. 109;
 - 3) opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z przeniesieniem do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie art. 117b ust. 1.”;
- 3) w art. 111 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Pouczenie może być umieszczone na stronie internetowej urzędu obsługującego Szefa Urzędu w postaci elektronicznej.”;
- 4) w art. 112:
 - a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4f w brzmieniu:

„4a. Cudzoziemiec korzystający z ochrony czasowej wraz z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, składa oświadczenie dotyczące wysokości miesięcznego dochodu rodziny w przeliczeniu na osobę w rodzinie oraz posiadania uprawnienia do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z tytułu wykonywania pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej.

4b. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4c. W przypadku każdorazowej zmiany okoliczności wskazanych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 4a, cudzoziemiec jest zobowiązany do złożenia aktualnego oświadczenia.

4d. W przypadku posiadania przez cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej uprawnienia do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z tytułu wykonywania pracy lub wykonywania działalności gospodarczej cudzoziemcowi nie zapewnia się opieki medycznej, o której mowa w ust. 1. Przepis stosuje się do członka rodziny objętego tym ubezpieczeniem.

4e. W przypadku gdy wysokość miesięcznego dochodu, o którym mowa w ust. 4a, przypadającego na osobę w rodzinie cudzoziemca objętego ochroną czasową jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej cudzoziemcowi i członkom rodziny objętym ochroną czasową pomoc może być udzielona wyłącznie w postaci zakwaterowania, nauki języka polskiego i podstawowych materiałów niezbędnych do nauki tego języka oraz pomocy dydaktycznych dla dzieci korzystających z nauki i opieki w publicznych placówkach, szkołach podstawowych lub szkołach ponadpodstawowych.

4f. Za członków rodziny, o której mowa w ust. 4a, uważa się osoby w rozumieniu art. 6 pkt 14 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.”,

b) dodaje się ust. 6–16 w brzmieniu:

„6. Cudzoziemcom otrzymującym pomoc w postaci zakwaterowania i wyżywienia przysługują dodatkowo:

- 1) stała pomoc pieniężna na zakup środków czystości i higieny osobistej albo środki czystości i higieny osobistej;
- 2) pomoc w formie nauki języka polskiego i podstawowych materiałów niezbędnych do nauki tego języka;
- 3) pomoce dydaktyczne dla dzieci korzystających z nauki i opieki w publicznych placówkach, szkołach podstawowych lub szkołach ponadpodstawowych;
- 4) finansowanie przejazdów środkami transportu publicznego:
 - a) w celu leczenia lub poddania się szczepieniom ochronnym,
 - b) w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach.

7. Wyżywienie, o którym mowa w ust. 1, z którego korzysta małoletnie dziecko cudzoziemca, powinno być dostosowane do jego wieku.

8. W zamian za wyżywienie dziecka do ukończenia przez nie 6 lat lub ucznia szkoły podstawowej lub szkoły ponadpodstawowej przysługuje ekwiwalent pieniężny. Do ekwiwalentu pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 86 ust. 1.

9. Cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, korzystającego z pomocy w postaci zakwaterowania, w przypadku gdy pomoc ta jest zapewniana w ośrodku, przyjmuje się do ośrodka na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 110 ust. 5, po wpisaniu jego danych osobowych do ewidencji mieszkańców ośrodka.

10. Do ewidencji mieszkańców ośrodka wpisuje się dane osobowe cudzoziemca zawarte w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 110 ust. 5, oraz jego płeć.

11. Cudzoziemiec korzystający z pomocy w postaci zakwaterowania i wyżywienia, w przypadku gdy pomoc ta jest zapewniana w ośrodku, przed przyjęciem do ośrodka poddaje się badaniom lekarskim lub zabiegom sanitarnym ciała i odzieży.

12. Szef Urzędu zapewnia przeprowadzenie badań lekarskich i zabiegów sanitarnych ciała i odzieży, o których mowa w ust. 11. Do przeprowadzenia badań lekarskich i zabiegów sanitarnych ciała i odzieży stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 81 ust. 5.

13. Do cudzoziemca korzystającego z pomocy w postaci zakwaterowania i wyżywienia, w przypadku gdy pomoc ta jest zapewniana w ośrodku, stosuje się

odpowiednio przepisy art. 77, art. 78a, art. 82 ust. 1, art. 82a, art. 82b i przepisy wydane na podstawie art. 82 ust. 2.

14. Cudzoziemiec korzystający z pomocy w postaci zakwaterowania jest obowiązany opuścić miejsce zakwaterowania w następnym dniu po upływie okresu udzielania pomocy, określonego w decyzji o przyznaniu opieki medycznej i pomocy.

15. Do egzekucji obowiązku opuszczenia miejsca zakwaterowania, o którym mowa w ust. 14, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479), dotyczące obowiązków o charakterze niepieniężnym.

16. Do cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej, któremu wydano zaświadczenie, o którym mowa w art. 110 ust. 5, stosuje się odpowiednio art. 84 ust. 1–3 i przepisy wydane na podstawie art. 84 ust. 4.”;

5) w art. 113 dodaje się ust. 6–10 w brzmieniu:

„6. Jeżeli małoletniemu bez opieki towarzyszy dorosły krewny lub powinowaty Szef Urzędu we wniosku, o którym mowa w ust. 1, może wskazać jako opiekuna tego krewnego lub powinowatego, jeżeli wyrazi on na to zgodę. W uzasadnionych wypadkach Szef Urzędu może wskazać we wniosku inną osobę, która wyrazi zgodę na pełnienie funkcji opiekuna.

7. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu może wystąpić z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia, o którym mowa w art. 755 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, w postaci ustalenia miejsca zamieszkania i roztoczenia pieczy nad małoletnim bez opieki przez osobę, o której mowa w ust. 6, na czas prowadzenia postępowania o ustanowienie opieki.

8. Sąd rozpoznaje sprawę bezzwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od dnia wpływu do sądu wniosku, o którym mowa w ust. 1.

9. W sprawie o ustanowienie opieki sąd orzeka w postępowaniu nieprocesowym po przeprowadzeniu rozprawy. Sąd przesłuchuje kandydata na opiekuna oraz wysłuchuje małoletniego, jeżeli jego rozwój umysłowy, stan zdrowia i stopień dojrzałości na to pozwala, uwzględniając w miarę możliwości jego rozsądne życzenie.

10. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli kandydat na opiekuna sprawuje faktyczną pieczę nad małoletnim, a okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości co do prawidłowego wykonywania tej pieczy i dobro małoletniego się temu nie

sprzeciwia, sąd może ograniczyć postępowanie dowodowe wyłącznie do dowodów z dokumentów i rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 w ust. 1 w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w brzmieniu:

„25) inicjowanie i realizowanie przedsięwzięć mających na celu dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form aktywizacji, o których mowa w ustawie, do osób nie zarejestrowanych jako bezrobotne lub poszukujące pracy.”;

- 2) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Art. 40a. 1. Starosta, na wniosek bezrobotnego może sfinansować z Funduszu Pracy opłatę pobieraną za postępowanie nostryfikacyjne albo postępowanie, o którym mowa w art. 327 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, 583, 655 i 682), zwaną dalej „opłatą”.

2. Bezrobotny składa wniosek o sfinansowanie opłaty zawierający:

- 1) imię i nazwisko oraz numer PESEL osoby wnioskującej, a w przypadku cudzoziemca numer dokumentu stwierdzającego tożsamość, i adres zamieszkania tej osoby;
- 2) nazwę i adres uczelni prowadzącej postępowanie;
- 3) wysokość opłaty;
- 4) państwo wydania dyplomu objętego postępowaniem;
- 5) uzasadnienie potrzeby udzielenia tej formy pomocy.

3. Starosta po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku zawiera z bezrobotnym umowę na sfinansowanie opłaty określającą w szczególności:

- 1) nazwę, adres oraz numer konta uczelni prowadzącej postępowanie;
- 2) wysokość opłaty;
- 3) sposób dokonania opłaty przez powiatowy urząd pracy na rachunek bankowy uczelni prowadzącej postępowanie;
- 4) zobowiązanie bezrobotnego do powiadomienia powiatowego urzędu pracy o wyniku postępowania i dostarczenia do powiatowego urzędu pracy zaświadczenia, o którym mowa w art. art. 327 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

4. Bezrobotny zwraca opłatę dokonaną przez powiatowy urząd pracy na rachunek bankowy uczelni w przypadku:

- 1) przerwania postępowania z winy bezrobotnego;
- 2) niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4.

5. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku o sfinansowanie opłaty starosta informuje osobę składającą wniosek o przyczynach nieuwzględnienia tego wniosku.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się do poszukującego pracy.”;

- 3) w art. 87 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „art. 186 ust. 1 pkt 3, 4, 7 lub 8” zastępuje się wyrazami „art. 186 ust. 1 pkt 3, 4 lub 7–9”;
- 4) w art. 108 w ust. 1:
 - a) po pkt 17a dodaje się pkt 17b w brzmieniu:
„17b) opłat, o których mowa w art. 40a;”,
 - b) po pkt 31a dodaje się pkt 31b i 31c w brzmieniu:
„31b) realizacji przedsięwzięć mających na celu dotarcie z informacją o możliwościach skorzystania z form aktywizacji, o których mowa w ustawie, do osób niezarejestrowanych jako bezrobotne lub poszukujące pracy;
31c) kosztów związanych z organizowaniem giełd pracy i targów pracy w celu prowadzenia pośrednictwa pracy;”;
- 5) w art. 109 w ust. 2m po wyrazach „w ramach KFS” skreśla się przecinek i wyrazy „po wyczerpaniu środków przyznanych w ramach limitów, o których mowa w ust. 2k”.

Art. 10. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1923 oraz z 2022 r. poz. 91 i 655) w załączniku do ustawy w części III w ust. 2 w kolumnie 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) zezwolenie, o którym mowa w art. 160 pkt 4, 5 lub 6, art. 176 i art. 186 ust. 1 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach”.

Art. 11. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2021 r. poz. 510, 1000, 1641 i 1978 oraz z 2022 r. poz. 350, 583 i 655) w art. 8 w pkt 24a lit. d otrzymuje brzmienie:

- „d) UKR – w przypadku osoby, której nadano numer PESEL na podstawie art. 4 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa;”.

Art. 12. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666 i 1292 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 4 w ust. 3 w pkt 1 po lit. ga dodaje się lit. gb w brzmieniu:

„gb) status cudzoziemca, o którym mowa w art. 8 pkt 24a ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2021 r. poz. 510, 1641 i 1978 oraz z 2022 r. poz. 350, 583 i 655).”.

Art. 13. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnictwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 551 i 583) w art. 35a:

1) po ust. 17 dodaje się ust. 17a i 17b w brzmieniu:

„17a. Zgody, o której mowa w ust. 14 i 16, nie udziela się w przypadku braku wyodrębnienia podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w ust. 17b.

17b. W przypadku wniosków o wydanie zgody, o której mowa w ust. 14 i 16, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem zniesienia wyodrębniania podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19, minister właściwy do spraw zdrowia może wydać zgodę, o której mowa w ust. 14 i 16, łącznie ze zgodą na wykonywanie zawodu poza podmiotem leczniczym przeznaczonym do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19, przepisy ust. 21 stosuje się odpowiednio.”;

2) w ust. 21 dodaje się zdanie czwarte w brzmieniu:

„Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;

3) w ust. 21a dodaje się zdanie trzecie, czwarte i piąte w brzmieniu:

„Pielęgniarka lub położna zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres została zatrudniona, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 14 i 16. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

4) po ust. 21a dodaje się ust. 21b w brzmieniu:

„21b. Pielęgniarka lub położna, posiadająca warunkowe prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 18, może wykonywać zawód poza podmiotem leczniczym przeznaczonym do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19 bez zgody, o której mowa w ust. 21, w przypadku:

- 1) zniesienia stanu zagrożenia epidemicznego oraz zniesienia stanu epidemii lub
- 2) braku wyodrębnienia podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19.

Pielęgniarka albo położna zgłasza ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres został zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie. Brak dokonania zgłoszenia może stanowić podstawę do cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 14 i 16. Cofnięcie zgody następuje w drodze decyzji administracyjnej.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2017 r. poz. 1824 oraz z 2022 r. poz. 583) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby, o których mowa w:

- 1) art. 2 ust. 1 – mogą korzystać z wybranej przez siebie formy szkolenia PJM, SJM, SKOGN lub tłumacza-przewodnika;
- 2) art. 2 ust. 1 pkt 1 – mogą korzystać z wybranej przez siebie formy szkolenia z języka polskiego.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354 oraz z 2022 r. poz. 91 i 583) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W postępowaniach w sprawach uregulowanych w ustawie prowadzonych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, z wyłączeniem spraw, o których mowa w art. 66 ust. 4 i art. 79a, pisma doręcza się za pośrednictwem konsula. Za równorzędne z doręczeniem oryginału uznaje się doręczenie wydruku jego odwzorowania cyfrowego, opatrzonego pieczęcią imienną i podpisem konsula.”;

- 2) w art. 66:

- a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Wniosek o wydanie wizen przez ministra właściwego do spraw zagranicznych w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, cudzoziemiec składa za pośrednictwem konsula.”.

- b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Wniosek złożony bezpośrednio do ministra właściwego do spraw zagranicznych w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, zwraca się cudzoziemcowi z informacją o właściwym trybie złożenia wniosku.”;

3) art. 66a otrzymuje brzmienie:

„Art. 66a. W przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 1a, czynności, o których mowa w art. 19 ust. 3 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, minister właściwy do spraw zagranicznych realizuje za pośrednictwem konsula, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

4) art. 74b otrzymuje brzmienie:

„Art. 74b. Jeżeli w toku rozpatrywania przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wniosku o wydanie wizy krajowej lub wizy Schengen albo wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 1a, zachodzi konieczność przeprowadzenia z cudzoziemcem rozmowy, o której mowa w art. 21 ust. 8 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, minister właściwy do spraw zagranicznych może polecić przeprowadzenie takiej rozmowy konsulowi, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

5) w art. 76 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się za pośrednictwem konsula, o którym mowa w art. 66 ust. 1b, jeżeli decyzja ministra właściwego do spraw zagranicznych została wydana w warunkach, o których mowa w art. 66 ust. 1a.”;

6) w art. 77 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przyjęcie przez ministra właściwego do spraw zagranicznych wniosku o wydanie wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 1a, odnotowuje w dokumencie podróży cudzoziemca konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”.

7) w art. 77b:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane w wysokości odpowiadającej opłacie konsularnej za wydanie wizy określonej dla indywidualnego przypadku.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 1a, opłaty, o których mowa w ust. 1, pobiera konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b. Do pobierania oraz

zwrotu opłat w tym przypadku stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r.
– Prawo konsularne.”;

8) w art. 78 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do wiz wydanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, z wyjątkiem wiz, o których mowa w art. 66 ust. 4 i wiz wydawanych w warunkach, o których mowa w art. 66 ust. 1a, wykonuje konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.

4. Czynności, o których mowa w art. 27 i art. 29 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, w odniesieniu do wiz wydanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych w przypadkach, o których mowa w art. 66 ust. 1a, wykonuje konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

9) w art. 79 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do wiz wydanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, z wyjątkiem wiz, o których mowa w art. 66 ust. 4 i wiz wydawanych w przypadkach, o których mowa w art. 66 ust. 1a, wykonuje konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.

6. Czynności, o których mowa w art. 28 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, w odniesieniu do wiz wydanych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych w przypadkach, o których mowa w art. 66 ust. 1a, wykonuje konsul, o którym mowa w art. 66 ust. 1b.”;

10) po art. 79 dodaje się art. 79a w brzmieniu:

„Art. 79a. 1. Poza przypadkiem, o którym mowa w art. 66 ust. 1a, wizę krajową może wydać albo odmówić jej wydania minister właściwy do spraw zagranicznych, jeżeli:

1) cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej spełnia łącznie następujące warunki:

a) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

b) złożył wniosek o wydanie wizy krajowej do ministra właściwego do spraw zagranicznych w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6,

c) posiada obywatelstwo państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6;

2) zostały spełnione dodatkowe warunki zapewniające możliwość złożenia wniosku o wydanie wizy krajowej do ministra właściwego do spraw zagranicznych w czasie

pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku, gdy takie warunki zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.

2. W postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zagranicznych może korzystać z pomocy przedsiębiorcy, który prowadzi działalność obejmującą czynności, których dokonują usługodawcy zewnętrzni, o których mowa w art. 43 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego.

3. Do zamówień publicznych niezbędnych do zapewnienia pomocy przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, 1598, 2054 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 25).

4. Minister właściwy do spraw zagranicznych w terminie miesiąca od końca miesiąca, w którym udzielono zamówienia, o którym mowa w ust. 3, zamieszcza w Biuletynie Zamówień Publicznych informację o udzieleniu zamówienia, podając:

- 1) adres siedziby urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- 2) datę i miejsce zawarcia umowy lub informację o zawarciu umowy o zawarciu umowy drogą elektroniczną;
- 3) opis przedmiotu umowy;
- 4) cenę;
- 5) wskazanie okoliczności faktycznych uzasadniających udzielenie zamówienia bez zastosowania przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych;
- 6) nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby, z którymi została zawarta umowa.

5. Jeżeli minister właściwy do spraw zagranicznych korzysta z pomocy przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2, ten przedsiębiorca dokonuje w postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, czynności w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6. W takim przypadku nadzór nad dokonywaniem tych czynności sprawują pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zagranicznych. Czynności przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2, wykonuje z upoważnienia ministra właściwego do spraw zagranicznych.

6. Minister właściwy do spraw zagranicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) okres lub okresy, w których cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą składać wnioski do ministra właściwego do spraw zagranicznych o wydanie wiz krajowych;
- 2) państwa, których obywatele przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą składać wnioski do ministra właściwego do spraw zagranicznych o wydanie wiz krajowych.

7. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6, minister właściwy może również określić:

- 1) dodatkowe warunki, w szczególności dotyczące celów wydawania wiz krajowych, o których mowa w art. 60 ust. 1, po spełnieniu których cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą składać wnioski do ministra właściwego do spraw zagranicznych o wydanie wiz krajowych;
- 2) zakres czynności, jakie przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2, może dokonywać w postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1.

8. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw zagranicznych uwzględnia:

- 1) konieczność zapewnienia sprawnej obsługi cudzoziemców w warunkach braku możliwości albo znacznego ograniczenia możliwości wydawania wiz krajowych przez konsulów w jednym lub większej liczbie państw na skutek zdarzeń nagłych jak działania wojenne, klęska żywiołowa czy ograniczenie liczebności personelu urzędów konsularnych na skutek działań organów władzy publicznej tych państw;
- 2) liczbę wydawanych wcześniej wiz krajowych w państwie lub państwa, o których mowa w pkt 1;
- 3) znaczenie możliwości wydawania wiz krajowych określonym cudzoziemcom, którzy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla interesu Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) sytuację faktyczną i prawną cudzoziemców, którzy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i którzy nie mogą powrócić do państwa, którego są obywatelami w celu ubiegania się o wydanie wizy krajowej;
- 5) konieczność zapewnienia sprawności postępowania i efektywnego nadzoru nad wykonywaniem czynności przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 2.”;

11) w art. 186:

- a) w ust. 1:
- w pkt 8 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub”,
 - dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie tego zezwolenia przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23, i posiada obywatelstwo określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.”,
- b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić, w drodze rozporządzenia, obywatelstwa, których posiadanie uprawnia do ubiegania się o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, uwzględniając potrzeby polskiej polityki migracyjnej.”;
- 12) w art. 190 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) 3 lat – jednorazowo, w przypadku, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 9.”;
- 13) w art. 191 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) art. 100 ust. 1 pkt 6 i 7 – w przypadku, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 3, 4, 6–9.”;
- 14) w art. 236 pkt 1b otrzymuje brzmienie:
„1b) wydania karty pobytu cudzoziemcowi, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 8 lub 9.”;
- 15) w art. 252 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 9.”;
- 16) w art. 258 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) wydano decyzję o cofnięciu mu zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 9.”;
- 17) po art. 335 dodaje się art. 335a w brzmieniu:
„Art. 335a. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może zapewnić pomoc w utrzymaniu i reintegracji cudzoziemca w państwie, do którego cudzoziemiec ten powrócił, zwaną dalej „pomocą w reintegracji”, w przypadku gdy:
- 1) cudzoziemcowi została udzielona pomoc w dobrowolnym powrocie;
 - 2) cudzoziemiec opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie dobrowolnego wyjazdu określonym w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;

3) wobec cudzoziemca została przymusowo wykonana decyzja o zobowiązaniu go do powrotu.

2. Pomoc w reintegracji można zapewnić na wniosek cudzoziemca.

3. Pomoc w reintegracji może być zapewniona temu samemu cudzoziemcowi tylko jeden raz, bez względu na zakres świadczeń obejmujących pomoc już zapewnioną.

4. Komendant Główny Straży Granicznej może zlecić realizację świadczeń z zakresu pomocy w reintegracji podmiotowi, o którym mowa w art. 334 ust. 1.

5. Szczegółowy zakres i tryb realizacji świadczeń z zakresu pomocy w reintegracji określa umowa zawarta przez Komendanta Głównego Straży Granicznej z podmiotem, o którym mowa w art. 334 ust. 1.

6. Podmiot, któremu Komendant Główny Straży Granicznej zlecił realizację świadczeń z zakresu pomocy w reintegracji określa zakres świadczeń udzielanych cudzoziemcowi.

7. Koszty związane z finansowaniem pomocy w reintegracji są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.”;

18) w art. 450 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Dane przetwarzane w krajowym zbiorze rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o których mowa w art. 449 ust. 2 pkt 19, udostępnia się Narodowemu Funduszowi Zdrowia oraz Głównemu Urzędowi Statystycznemu.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1660 i 1997 oraz z 2022 r. poz. 350 i 655) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 2:

a) w pkt 5 wyrazy „art. 226” zastępuje się wyrazami „art. 226 pkt 1–3 i 5”,

b) w pkt 9 skreśla się wyrazy „art. 55 ust. 1 oraz”,

c) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca wydawane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców;”;

2) w art. 73 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku dokumentów publicznych kategorii pierwszej i drugiej, z wyłączeniem dowodów rejestracyjnych pojazdów, o których mowa w art. 73

ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, kart pojazdów, o których mowa w art. 77 tej ustawy, dokumentów podróży przewidzianych w Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r. (Dz. U. z 1991 r. poz. 515 i 516), o których mowa w art. 89i ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca, o których mowa w art. 226 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach – trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;”

b) w pkt 4 dodaje się średnik i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w przypadku dokumentów podróży przewidzianych w Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r., o których mowa w art. 89i ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca, o których mowa w art. 226 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach – do dnia 31 marca 2023 r.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁵⁾) uchyla się art. 15z⁸.

Art. 18. W ustawie z dnia 23 marca 2022 r. o szczególnych regulacjach w zakresie transportu i gospodarki morskiej w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy (Dz. U. poz.684) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 31 grudnia 2022 r., w przypadku wystąpienia przez okres dłuższy niż 7 dni okoliczności uniemożliwiających wykonywanie przewozów drogowych osób przez zagranicznego przewoźnika drogowego, z którym zawarto umowę o wspólnym prowadzeniu linii regularnej w międzynarodowym transporcie drogowym, o której mowa w art. 22 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, mającego siedzibę na terytorium Ukrainy, zwanego dalej „partnerem zagranicznym”, na podstawie

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 202, 218 i 655.

zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych osób w międzynarodowym transporcie drogowym, Główny Inspektor Transportu Drogowego na wniosek przewoźnika drogowego, który zawarł umowę z tym partnerem zagranicznym, wydaje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, decyzję administracyjną w sprawie odstępstwa od warunków określonych w tym zezwoleniu przez wskazanie nowego partnera zagranicznego, określonego przez tego przewoźnika.”.

Art. 19. W przypadkach gdy termin, o którym mowa w art. 15z⁸ ustawy zmienianej w art. 14 w brzmieniu dotychczasowym, wypadł w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie art. 17, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 30. dnia następującego po dniu wejścia w życie art. 17.

Art. 20. 1. W okresie 18 miesięcy licząc od dnia 24 lutego 2022 r. pracownika samorządowego, o którym mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 530) można tymczasowo przenieść, za jego zgodą, do wykonywania innej pracy w tej samej lub innej miejscowości, jeżeli nie narusza to ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika samorządowego, oraz przemawiają za tym ważne potrzeby po stronie jednostki przejmującej w zakresie realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Przeniesienia dokonuje się w drodze porozumienia jednostek, o których mowa w ust. 1, zawierającego w szczególności:

- 1) wskazanie podstawy prawnej przeniesienia;
- 2) dane pracownika i jego kwalifikacje oraz dotychczasowe stanowisko pracy;
- 3) określenie nowego stanowiska pracy;
- 4) określenie daty, z jaką nastąpi przeniesienie, rozpoczęcie i zakończenie świadczenia pracy;
- 5) informacje o wynagrodzeniu, w wysokości nie niższej niż dotychczasowe;
- 6) oświadczenie, że przeniesienie nie narusza ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika;
- 7) wskazanie potrzeb jednostki przyjmującej uzasadniających przeniesienie;
- 8) określenie zasad odpowiedzialności jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika i jednostki przyjmującej za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy.

3. Przepisy ust. 1–2 stosuje się odpowiednio do pracowników placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych oraz interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych.

Art. 21. 1. Organy administracji publicznej, jednostki podległe lub nadzorowane przez organy administracji publicznej, jednostki sektora finansów publicznych oraz inne organy władzy publicznej lub podmioty publiczne w rozumieniu art. 4 pkt 2–4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, 1598, 2054 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 25), w okresie 18 miesięcy licząc od dnia 24 lutego 2022 r. mogą tymczasowo przenieść pracownika, za jego zgodą, do wykonywania innej pracy w tej samej lub innej miejscowości, jeżeli nie narusza to ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika, oraz przemawiają za tym ważne potrzeby po stronie jednostki przejmującej w zakresie zadań określonych w ustawie.

2. Przepisy art. 20 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 22. Organy administracji publicznej, jednostki podległe lub nadzorowane przez organy administracji publicznej, jednostki sektora finansów publicznych oraz inne organy władzy publicznej lub podmioty publiczne w rozumieniu art. 4 pkt 2–4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, w okresie 18 miesięcy licząc od dnia 24 lutego 2022 r. mogą, na czas określony, zwolnić z obowiązku świadczenia pracy pracownika, który na wniosek pracodawcy, wyraził zgodę na udzielanie pomocy, w ramach wolontariatu, organom administracji publicznej, jednostkom podległym lub nadzorowanym przez organy administracji publicznej, jednostkom sektora finansów publicznych oraz innym organom władzy publicznej lub podmiotom publicznym w rozumieniu art. 4 pkt 2–4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych realizującym zadania określone w niniejszej ustawie.

Art. 23. W okresie 18 miesięcy licząc od dnia 24 lutego 2022 r. organ administracji publicznej, w tym organ jednostki samorządu terytorialnego, może upoważniać, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, pracowników oraz osoby, o których mowa w art. 20, 21 i 22, do wykonywania czynności wynikających z niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, w tym do załatwiania spraw w rozumieniu art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052) oraz do wykonywania czynności wynikających z art. 10 ust. 1

pkt 10 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2021 r. poz. 510, 1000, 1641 i 1978 oraz z 2022 r. poz. 350, 583 i 655). Upoważnienie wydaje się na czas określony, nieprzekraczający terminu określonego w zdaniu poprzedzającym.

Art. 24. 1. W terminie do 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, do obiektów budowlanych, o których mowa w art. 12a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, tymczasowo wykorzystywanych w dniu wejścia w życie ustawy na potrzeby zamieszkania zbiorowego nie stosuje się konieczności uzyskania pozytywnej opinii, o której mowa w art. 12a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Do obiektów budowlanych, o których mowa w ust. 1, wniosek, o którym mowa w art. 12a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, składa się w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 25. W przypadku gdy obywatel Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, nie mógł złożyć przed dniem 1 kwietnia 2022 r. wniosku o ustalenie prawa do świadczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, i złoży go do dnia 30 kwietnia 2022 r., prawo do tego świadczenia ustala się począwszy od 1 marca 2022 r., o ile obywatel ten oraz dziecko, na które ubiega się o świadczenie, zostali wpisani, do dnia 31 marca 2022 r., do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 26. Przepis art. 33a ustawy zmienianej w art. 1 nie ma zastosowania do postępowań o udzielenie zamówień publicznych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 23 niniejszej ustawy.

Art. 27. Przepis art. 52zf ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 ma zastosowanie do darowizn przekazanych w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

Art. 28. W roku 2022 środki finansowe przyznane na podstawie art. 71a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2021 (Dz. U. poz. 2400 oraz z 2021 r. poz. 1104 i 1901) mogą być przeznaczone przez uczelnie publiczne oraz uczelnie uprawnione do finansowania na zasadach określonych dla uczelni publicznych również na realizację zadań, o których mowa w art. 365 pkt 1 lit. a–c, pkt 2 lit. a–d oraz pkt 4 lit. a i b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, 583, 655 i 682).

Art. 29. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 24 lutego 2022 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 12, pkt 21 lit. b i art. 5, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 22, 23, 25 lit. a i c, pkt 28, pkt 42, art. 8, art. 9 pkt 3, art. 10 oraz art. 15 pkt 1–14 i 17–18 oraz art. 16–19, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 3) art. 1 pkt 36 w zakresie art. 66a ust. 3–7 i 9–12, który wchodzi w życie po upływie 2 dni od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 15 pkt 15 i 16, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.) została uchwalona w celu stworzenia szczególnej regulacji prawnej zapewniającej doraźną podstawę prawną do legalnego pobytu obywatelom Ukrainy, którzy w wyniku działań wojennych zostali zmuszeni do opuszczenia swojego kraju pochodzenia. W dniu 24 lutego 2022 r. doszło do ataku wojsk Federacji Rosyjskiej na terytorium Ukrainy. W wyniku tych zdarzeń w kierunku terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaczęły kierować się tysiące obywatele Ukrainy, poszukujących schronienia.

Ponad dwutygodniowy okres obowiązywania ww. ustawy przyniósł doświadczenia wskazujące na potrzebę doprecyzowania niektórych jej przepisów, a także uzupełnienia kwestii pominiętych w obowiązującej ustawie.

Projekt przewiduje w szczególności wprowadzenie następujących zmian do ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa:

1. zmianę art. 1 ust. 2 – ma na celu wyłączenie obywateli Polskich z grupy osób, które mogą zostać objęte regulacjami ustawy. Obecne regulacje wymagają, aby także obywatelom polskim nadawać w rejestrze PESEL status UKR oraz pobierać od nich dane biometryczne – w sytuacji kiedy obywatel polski jest małżonkiem obywatela Ukrainy i przybył na terytorium RP z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi.

2. dodanie w art. 1 w ust. 3 pkt 10, dodanie art. 66a – ma na celu rozszerzenie zakresu ustawy o dystrybucję produktów leczniczych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych, dalej „RARS”. Zasadniczym celem zaproponowanych zmian jest stworzenie ram regulacyjnych dla działalności RARS w zakresie gromadzenia, przechowywania, a następnie dostarczania stronie ukraińskiej produktów leczniczych przeznaczonych na cel przeciwdziałania skutkom działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy. Projekt przewiduje – co do zasady – że do działań RARS nie będą miały zastosowania przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977, z późn. zm.) regulujące obrót produktami leczniczymi. Konieczność wprowadzenia takiego wyłączenia wynika z faktu, że obowiązujące obecnie przepisy, w tym dedykowane pomocy humanitarnej, nie są wystarczające dla zapewnienia sprawnego przepływu produktów leczniczych napływających równocześnie z wielu kanałów dystrybucji, również takich, które nie mieszczą się w standardowej strukturze obrotu takimi

produktami na terytorium UE, określonej przez przepisy dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi. Projekt zakłada również, że RARS będzie uprawniona do przyjmowania w formie darowizny, jak również nabywania produktów leczniczych, które zostaną następnie dostarczone na terytorium Ukrainy jako element szerszej pomocy humanitarnej związanej z przeciwdziałaniem skutkom rosyjskiej inwazji. Działalność RARS nie będzie stanowiła obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, której przepisy będą stosowane jedynie w określonych sytuacjach. Projekt reguluje także prowadzenie przez RARS dystrybucji produktów leczniczych niedopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co uzasadnione jest koniecznością zapewnienia obsługi logistycznej produktów pochodzących ze źródeł zagranicznych, w szczególności sprowadzanych w ramach Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności. Regulacja nakłada obowiązek na RARS do przekazywania tygodniowych zestawień produktów leczniczych przyjętych z rynku krajowego (dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej) do Głównego Inspektora Farmaceutycznego w celu uwzględnienia działań pomocowych prowadzonych przez RARS w bieżącym monitoringu krajowej dostępności produktów leczniczych. W przypadku zidentyfikowania przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego trendów, które mogą doprowadzić do braków kluczowych produktów leczniczych na rynku polskim – w szczególności w związku z ciągłym napływem uchodźców z Ukrainy – będzie on zobowiązany do przekazania informacji w tym zakresie ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, który jest odpowiedzialny za politykę lekową państwa. Określono również zobowiązanie RARS do notyfikacji dostaw i zamiaru wywozu produktów leczniczych zawierających substancje kontrolowane (środki odurzające lub substancje psychotropowe) do Głównego Inspektora Farmaceutycznego. Wymóg ten ma na celu zabezpieczenie wykonywania zobowiązań z zakresie nadzoru nad transgranicznym transportem substancji kontrolowanych nałożonych na Polskę przez Jednolitą Konwencję o środkach odurzających z 1961 r., Konwencję o środkach odurzających z 1971 r. oraz Konwencję o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r. Przyjęte rozwiązania opierają się na rekomendacjach Międzynarodowego Organu Kontroli Środków Odurzających (INCB) oraz Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) dotyczących dostarczania produktów leczniczych zawierających substancje kontrolowane na terytorium Ukrainy. Wskazany mechanizm sprowadza się do notyfikacji do Głównego Inspektora Farmaceutycznego planowanej dostawy takich produktów leczniczych przy zastosowaniu formularza określonego w wytycznych WHO na co najmniej dobę przed jej dokonaniem i następczej zgody Głównego Inspektora

Farmaceutycznego. Dla usprawnienia komunikacji przewidziano wymóg prowadzenia wymiany informacji w przedmiotowym zakresie wyłącznie za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w uzasadnionych przypadkach również telefonicznie.

Przewiduje się także możliwość zlecenia przez RARS – na podstawie umowy – przechowywania i transportu produktów leczniczych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy podmiotowi posiadającemu zezwolenie na prowadzenie hurtowni farmaceutycznej. Rozwiązanie to jest wzorowane na art. 16 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 637, z późn. zm.) i jest uzasadnione tym, że produkty lecznicze są towarem o szczególnych i specyficznych wymaganiach w zakresie przechowywania i transportu. W konsekwencji uzasadnione jest umożliwienie skorzystania przez RARS z istniejącej już infrastruktury magazynowej i transportowej, którą dostarczyć może wyłącznie podmiot posiadający wskazane zezwolenie. Zleceniobiorca będzie zobowiązany do zapewnienia prawidłowych warunków przechowywania i transportu produktów leczniczych, jak również przekazywania do RARS danych pozwalających na sporządzenie tygodniowego zestawienia dla Głównego Inspektora Farmaceutycznego. Dodatkowym obowiązkiem zleceniobiorcy będzie weryfikowanie warunków transportu przyjmowanych produktów leczniczych w celu wykrycia ewentualnych nieprawidłowości, które mogą wpłynąć na jakość tych produktów. Wymogi przewidziane dla komercyjnego obrotu nakazują odmowę przyjęcia takich dostaw, jednak z uwagi na ekstraordynaryjne okoliczności ustawa przewiduje, że takie dostawy będą przyjmowane, a informacja o nieprawidłowościach przekazywana do RARS. Decyzję o przyjęciu produktów, które były transportowane w nieprawidłowych warunkach będzie każdorazowo podejmować strona ukraińska, na podstawie informacji przekazanych przez RARS.

3. zmianę art. 2 ust. 3 – ma na celu uzupełnienie o zgodę na pobyt ze względów humanitarnych katalogu tytułów pobytowych, których posiadanie wyłącza możliwość uznania pobytu za legalny na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa. Zgoda na pobyt ze względów humanitarnych jest bezterminowym tytułem pobytowym. Obywatel Ukrainy posiadający ten tytuł pobytowy ma podstawę do legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wskazanie tego tytułu w katalogu ww. tytułów pobytowych wpisuje się w przyjętą w tym zakresie koncepcję o niestosowaniu rozwiązań dotyczących uznania pobytu za legalny przewidzianych w przedmiotowej ustawie w stosunku do tych obywateli Ukrainy, którzy mają już prawo do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych tytułów pobytowych.

4. zmianę art. 3 ust. 4, dodanie w art. 3 w ust. 4 pkt 5 i 6 – ma na celu dodanie do zbioru danych przechowywanych w rejestrze obywateli Ukrainy, którzy przybyli na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy oraz którzy złożyli wniosek o zarejestrowanie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kolejnych elementów, tj.:

- unikalnego numeru ewidencyjnego nadanego przez organ ukraiński, jeżeli występuje,
- miejsca urodzenia, jeżeli występuje,
- kraju urodzenia, jeżeli występuje,
- fotografii, którą załącza się do wniosku o nadanie numeru PESEL, jeżeli występuje,
- odwzorowania własnoręcznego podpisu osoby, która ukończyła 12 rok życia, z wyjątkiem osoby, która nie może złożyć podpisu.

Zgodnie z obowiązującym art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa przedmiotowy rejestr prowadzi w systemie teleinformatycznym Komendant Główny Straży Granicznej. W rejestrze przechowuje się dane obywateli Ukrainy, którzy złożyli, w dowolnym organie wykonawczym gminy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wniosek o nadanie numeru PESEL. Zgodnie natomiast z art. 4 ust. 4 ustawy wniosek o nadanie numeru PESEL zawiera m.in. elementy, które zostały wskazane w zmienianym przepisie. Dlatego zasadnym jest również wskazanie, iż rejestr prowadzony przez Komendanta Głównego Straży Granicznej będzie zasilany danymi przechowywanymi w rejestrze prowadzonym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Zmiana ma na celu likwidację różnic powstałych pomiędzy danymi przechowywanymi w rejestrze prowadzonym przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, a danymi przechowywanymi w rejestrze prowadzonym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Projektowana zmiana służy wyłącznie osiągnięciu spójności pomiędzy danymi przechowywanymi w obu rejestrach.

5. dodanie w art. 4 ust. 1a, 3a oraz 20a, uchylenie w art. 4 w ust. 4 pkt 11 – ma na celu doprecyzowanie zasady nadawania statusu osoby korzystającej z regulacji ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (oznaczenie UKR w rejestrze PESEL) oraz pobierania danych biometrycznych osób, którym numer PESEL został nadany przed wejściem w życie ustawy zmienianej. Natomiast dodanie w art. 4 ust. 3a ma na celu określenie, kiedy osoba małoletnia musi być obecna przy składaniu wniosku o PESEL. Zmiana w art. 4 ust. 4 polegająca na uchyleniu pkt 11, który dotyczy miejsca urodzenia wynika z zasadności przyspieszenia procesu obsługi osób przy nadawaniu numeru PESEL. Podanie miejsca urodzenia stwarza największe problemy przy rejestracji osób, w szczególności z powodu braku określenia w paszportach i dokumentach ukraińskich miejsca urodzenia jako miejscowości, a terenu obwodu administracji, na terenie którego nastąpiło urodzenie. Ze względu na liczbę obywateli Ukrainy uprawnionych do

otrzymywania numeru PESEL oraz brak wystarczającej liczby pracowników samorządowych mogących realizować to nowe zadanie niezbędne jest umożliwienie – poprzez dodanie w art. 4 ust. 20a – incydentalnego upoważnienia osób niezatrudnionych w urzędach gmin (miast) do realizacji czynności związanych z nadawaniem PESEL obywatelom Ukrainy. Organy administracji rządowej zgłosiły możliwość wsparcia jednostek samorządu terytorialnego swoimi pracownikami w formie wolontariatu. Aby wyeliminować wątpliwości w zakresie możliwości realizacji przez te osoby czynności wynikających z przepisu art. 10 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2021 r. poz. 510, z późn. zm.), w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych o odmowie nadania numeru PESEL przewidziano wprowadzenie możliwości wydawania takim osobom upoważnień przez organ gminy. Przepis będzie miał charakter epizodyczny i będzie obowiązywał przez 18 miesięcy od dnia 24 lutego 2022 r. Rozwiązanie takie jest niezbędne w celu zintensyfikowania prac związanych z nadawaniem numerów PESEL obywatelom Ukrainy oraz pozwoli na pełniejsze wykorzystanie pomocy udzielanej przez administrację rządową stronie samorządowej w zaistniałej sytuacji kryzysowej.

6. dodanie w art. 6 w ust. 7 w pkt 1 lit. j, dodanie w art. 6 w ust. 7 w pkt 2 lit. g-j dodanie w art. 9 ust. 1a-1e – polega na rozszerzeniu katalogu podmiotów uprawnionych do pozyskiwania danych z rejestru obywateli Ukrainy, którym nadano numer PESEL. Dodanie Narodowego Funduszu Zdrowia do tego katalogu zapewni optymalizację realizacji zadań po stronie płatnika publicznego, w szczególności w zakresie potwierdzania prawa do opieki medycznej oraz rozliczania kosztów tej opieki. Natomiast dodanie jednostki podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia – centrum e-zdrowia – do katalogu podmiotów uprawnionych do pozyskania danych jest dążeniem do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań powierzonych centrum przy wykonywaniu, których dostęp jest konieczny.

W aktualnym stanie prawnym wprowadzono nowy rejestr publiczny – rejestr obywateli Ukrainy, którym nadano numer PESEL. Gminy są upoważnione do wprowadzania danych do tego rejestru prowadzonego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671). Natomiast zgodnie z obowiązującymi przepisami dostęp do Rejestru Dowodów Osobistych posiadają: organ gminy, wojewoda, konsul, minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz minister właściwy do spraw informatyzacji. Może to prowadzić do wykładni, iż poprzez odesłanie do art. 55 ust. 7 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych organy gminy mają uprawnienia dostępu do tego rejestru to jednak, wykładania ta z uwagi na brzmienie art. 6 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem

zbrojnym na terytorium tego państwa – może budzić wątpliwości. Mając na uwadze fakt, że zadania, o którym mowa w art. 4 ustawy zmienianej mogą realizować także gminy oraz powiaty i województwa zasadne jest umożliwienie tym podmiotom realizację zadań. Urzędy gmin sygnalizują, że obywatele Ukrainy, którzy nie zaznaczyli we wniosku o nadanie numeru PESEL zgody o wpis do rejestru danych kontaktowych i nadanie numeru PESEL lub zaznaczyli taką zgodę, ale potwierdzenie nie było możliwe z przyczyn technicznych (wnioskodawca nie miał przy sobie telefonu komórkowego, nie przyszedł sms autoryzujący na podany numer) wracają do urzędu aby potwierdzić profil zaufany. Zważywszy, że znacząca część potencjalnych wnioskodawców nie posiada ważnego paszportu za pomocą którego mogliby potwierdzić tożsamość przed wydaniem profilu zaufanego w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070, z późn. zm.), a nie mogą złożyć ponownie wniosku o nadanie numeru PESEL, w dodawanych w art. 9 ust 1a-1d, przewidziano procedurę uzyskania profilu zaufanego potwierdzanego w oparciu o odrębny wniosek. Mając na uwadze, że pewność potwierdzenia tożsamości wnioskodawcy przed wydaniem profilu zaufanego jest kluczowa i powinna się opierać o dane źródłowe zgromadzone w procesie nadania numeru PESEL wskazano na konieczność weryfikacji nie tylko zgodności danych z rejestrem PESEL ale także zgodności wizerunku wnioskodawcy i podpisu wnioskodawcy odpowiedni z fotografią i podpisem przechowywanym w rejestrach państwowych.

7. zmianę art. 12 ust. 1 pkt 3 i 4 – aktualne brzmienie przepisu może wzbudzać wątpliwość, co do możliwości zapewnienia przez wojewodę pomocy obywatelom Ukrainy polegającej na zapewnieniu im transportu m. in. z miejsca zakwaterowania na lotnisko/do innego punktu pośredniego, z którego będzie realizowany dalszy transport do punktu docelowego w celu kontynuacji/podjęcia leczenia na terytorium innych państw, w tym państw członkowskich Unii Europejskiej. Istnieje także konieczność zapewnienia transportu pacjentom leżącym będącym obywatelami Ukrainy (z uwagi na charakter schorzeń) np. do wyznaczonego ośrodka. Konieczne jest wówczas użycie środka transportu przystosowanego do możliwości transportu osoby w pozycji leżącej (karetka). Ponadto, uzasadnione z punktu widzenia bezpieczeństwa zdrowotnego jest upoważnienie wojewody do organizacji doraźnej pomocy medycznej, w miejscach (w szczególności miejscach zakwaterowania, tzw. punktach recepcyjnych, tzw. punktach informacyjnych), w których gromadzą się obywatele Ukrainy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy oraz zapewniania personelu medycznego, który realizował będzie wizyty, o ile będzie to uzasadnione stanem pacjenta, w miejscach zakwaterowania osób z potwierdzonym dodatnim wynikiem testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2.

8. dodanie art. 12a – ma na celu dopuszczenie w okresie do dnia 31 sierpnia 2022 r. tymczasowego wykorzystania obiektu budowlanego innego niż budynek zamieszkania zbiorowego, który nie spełnia wymagań przepisów techniczno-budowlanych, przeciwpożarowych oraz higieniczno-sanitarnych, jeżeli przy takim sposobie jego użytkowania występujące w nim warunki zapewniają spełnienie podstawowych wymagań w zakresie określonym w przepisie. Dodatkowo w art. 12a ust. 7 przewidziano zwolnienie właściciela albo zarządcy z obowiązku zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, czyli w tym zakresie nie stosuje się przepisu art. 71 ustawy z dnia 7 lipca 1994 Prawo budowlane. (Dz.U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 poz. 88, 1986).

9. dodanie w art. 13 ust. 1a -1d – ma na celu rozstrzygnięcie, iż w sprawach dotyczących świadczeń za zapewnienie zakwaterowania i wyżywienia obywatelom Ukrainy nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.) oraz nie są wydawane decyzje administracyjne. Ewentualne wyniki na tym tle spory pomiędzy podmiotami zapewniającymi zakwaterowanie i wyżywienia a gminą będą rozstrzygać sądy powszechne. Natomiast dodawany ust. 1b przewiduje wyłączenie spod egzekucji administracyjnej i sądowej świadczeń wypłacanych podmiotom, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, tj. podmiotom, które zapewnią zakwaterowanie i wyżywienie obywatelom Ukrainy, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bezpośrednio z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa.

10. dodanie w art. 14 w ust. 6 pkt 6, dodanie w art. 14 ust. 4a, 6a, zmiana w art. 14 ust. 22, dodanie w art. 14 ust. 22a-22c – ma na celu uelastycznienie i skrócenie procedur związanych ze zmianami w planie finansowym jednostek sektora finansów publicznych w związku z wpłatami środków pieniężnych do Funduszu Pomocy.

Dodawany w art. 14 ust. 4a pozwoli na konsolidację wydatków Funduszu Pomocy w jednej pozycji planu finansowego.

Dodawany w art. 14 ust. 6a koncentruje się na potrzebie utrzymania przez służby porządku publicznego oczekiwanego przez społeczeństwo stanu bezpieczeństwa i podejmowaniu adekwatnych do sytuacji działań w sferze funkcjonowania służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo kraju, w obliczu kryzysu humanitarnego na terenie Ukrainy. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że obecnie jednostki organizacyjne Policji prowadzą m.in. działania mające na celu wsparcie osób przekraczających granicę polsko-ukraińską w związku z konfliktem zbrojnym oraz ich bezpośredniego transportu z terenów przygranicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (bezpośrednie przewozy środkami transportu policyjnego

czy konwoje pozostałych przewozów), a także zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego na ww. terenach przygranicznych. Koszty własne ponoszone przez służby z tego tytułu dotyczą m.in. zakupu usług zakwaterowania i wyżywienia, kosztów delegacji policjantów czy też bezpośredniego zakupu wyżywienia i napojów. Poza tym realizowane są również m.in. zakupy materiałów pędnych i smarów do przewozu, naprawy sprzętu, w tym transportowego, zakup części, wyposażenia osobistego i ochronnego funkcjonariuszy, drobnego sprzętu pozostającego w dyspozycji funkcjonariuszy, inne niezbędne do organizacji działań na wyznaczonych obszarach. Niezależnie od ww. kosztów związanych z bieżącym funkcjonowaniem, niezbędny jest również zakup sprzętu i wyposażenia, które stanowią istotne wsparcie dla ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenach pogranicza polsko-ukraińskiego, takiego jak sprzęt uzbrojenia i techniki specjalnej, łączności i informatyki, transportowy. Podkreślić należy również, że służby realizują zadania zarówno na terenach przygranicznych jak i w miejscach związanych z ich gromadzeniem się i ich przebywaniem (punkty recepcyjne, miejsca noclegowe, punkty nadawania numeru PESEL) na terenie całego kraju.

Dodatkowo zasygnalizowania wymaga, że w budżecie Policji na 2022 r., na wypłatę rekompensat

w zamian za czas służby przekraczający ustawowo określoną normę czasu służby, zaplanowano kwotę 161 500 tys. zł. Natomiast szacowane wydatki do końca marca br. wyniosą 101 280 tys. zł. Tak wysoki poziom wydatków wynika z dużego zaangażowania policjantów w II półroczu 2021 roku w realizację zadań na granicy polsko-białoruskiej. Mając na uwadze realizowane przez Policję zadania związane z napływem osób z terenu Ukrainy należy w I półroczu 2022 roku przewidywać równie wysoką liczbę „nadgodzin”, które wynikają zarówno z potrzeb jak i ze zwiększenia liczby osób uprawnionych do ww. rekompensaty. Regulacje art. 65 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa nie przewidują możliwości odbioru czasu wolnego od służby w tym samym wymiarze. Pozostała na wypłaty rekompensat w zamian za czas służby przekraczający normę ustawowo określoną normę czasu służby, kwota 60 220 tys. zł, może być znacznie niedoszacowana (w granicach od 40 do 60 mln zł) jeśli chodzi o realizację wypłat ww. rekompensat za I półrocze 2022 r. Zmiana w art. 14 ust. 22 ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących informacji, jakie Prezes Rady Ministrów może wziąć pod uwagę wydając polecenie jednostkom sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5-8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.), z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, dotyczących

wpłaty środków pieniężnych do Funduszu Pomocy, określając ich wysokość oraz termin wpłaty.

Dodawane w art. 14 ust. 22a-22c ma na celu wprowadzenie możliwości dokonywania zmian w planach finansowych jednostek sektora finansów publicznych w trybie uproszczonym, co przyczyni się do szybszej realizacji zadań zawartych w ustawie.

11. dodanie art. 14a – spowoduje, iż uzyskane przez państwowe jednostki budżetowe zwroty wydatków zmniejszają wykonanie planowanych wydatków tej jednostki. Rozwiązanie jest wzorowane na rozwiązaniach o charakterze systemowym, odnoszących się do państwowych jednostek budżetowych, tj. § 19 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1718). Odnosi się ono do zwrotów wydatków, o których mowa w ust. 6 pkt 4 i ust. 8, poniesionych na realizację zadań, na rzecz pomocy obywatelom Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r., przy czym nie później niż do dnia 31 grudnia 2022 r. Przepis obowiązywał będzie tym samym z mocą od dnia 24 lutego 2022 r.

12. dodanie art. 21a-art. 21g – przepisy te mają na celu utworzenie w Banku Gospodarstwa Krajowego Funduszu Gwarancji Kryzysowych, w ramach którego udzielane będą gwarancje i poręczenia spłaty kredytów lub innych zobowiązań, zaciągniętych przez przedsiębiorców. Przyjęte rozwiązanie zostało przygotowane w oparciu o przepisy dotyczące funkcjonującego obecnie Funduszu Gwarancji Płynnościowych w BGK, który powstał w związku z sytuacją spowodowaną pandemią COVID-19 i działa na podstawie art. 15zzzd ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.), art. 70–75 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.) oraz zgodnie z Komunikatem „Tymczasowe kryzysowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki po agresji Rosji wobec Ukrainy” (Dz. Urz. UE C 131I z 24.03.2022, str. 1).

Ponadto przepisy te przewidują stworzenie podstawy udzielania przez BGK we własnym imieniu i na własny rachunek, poręczeń i gwarancji spłaty kredytów lub innych zobowiązań, zaciągniętych przez przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z przeznaczeniem na zapewnienie płynności finansowej oraz finansowania inwestycji w związku ze skutkami konfliktu zbrojnego na terytorium Ukrainy oraz

utrzymującymi się negatywnymi skutkami wywołanymi pandemią COVID-19. Określono również podstawowe warunki udzielania wsparcia w formie gwarancji (poręczenie lub gwarancja obejmują nie więcej niż 80% pozostającej do spłaty kwoty kredytu lub innego zobowiązania albo 90% w szczególnie uzasadnionych przypadkach; poręczenie lub gwarancja są udzielane na wniosek przedsiębiorcy oraz mogą stanowić pomoc publiczną). Do poręczenia i gwarancji stosuje się art. 2b ust. 1 (są one terminowe i udzielane do kwoty z góry oznaczonej) i art. 34ca ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. z 2022 r. poz. 445).

Określają także, m.in.: przeznaczenie środków FGK; źródła zasilenia FGK, w tym budżet państwa, przekazywane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych; możliwość zaciągania przez BGK na rzecz FGK kredytów, pożyczek lub emitowania obligacji w kraju i za granicą, zobowiązania z których mogą zostać objęte gwarancją lub poręczeniem, zgodnie z przepisami ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne; konieczność sporządzenia oraz elementy planu finansowego FGK, kwestii zawarcia umowy pomiędzy ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a BGK określającej w szczególności warunków i trybu udzielania gwarancji i poręczeń, warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tytułu udzielonych gwarancji i poręczeń, warunki i tryb przekazywania środków z budżetu państwa, okres, w jakim BGK będzie udzielał gwarancji i poręczeń w ramach FGK. W przypadku gdy jego koszty i wydatki nie znajdą pokrycia w innych źródłach, jest zasilany ze środków budżetu państwa przekazywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Wysokość środków do przekazania na rzecz FGK z budżetu państwa w kolejnych 10 latach oszacowano na łączną kwotę 112,83 mln PLN.

13. dodanie art. 22 ust. 5a-5e – dodanie nowych przepisów ma na celu dostarczanie ministrowi właściwemu do spraw pracy oraz instytucjom kontrolnym aktualnych informacji pozwalających ocenić liczbę obywateli Ukrainy, którzy wykonują pracę zgodnie z przepisami ustawy, jak również kierować do podmiotów powierzających wykonywanie pracy kontrole dotyczące przestrzegania przepisów prawa w szczególności w zakresie minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego udostępnia uprawnionym podmiotom dane o objęciu obywatela Ukrainy odpowiednio ubezpieczeniami społecznymi lub o zgłoszeniu umowy o dzieło albo ubezpieczeniem społecznym rolników w drodze teletransmisji danych zawierając z tymi podmiotami dwustronne porozumienia określające sposób wymiany danych i termin jej wdrożenia.

14. dodanie art. 23a – ma na celu umożliwienie zatrudniania obywateli Ukrainy w strukturach administracji samorządowej oraz w strukturach administracji rządowej, bez konieczności

potwierdzania znajomości języka polskiego. W ramach struktur administracji samorządowej, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 530), obywatele Ukrainy będą mogli być zatrudniani na stanowiskach pomocniczych i obsługowych. Z kolei, w strukturach administracji rządowej, obywatele Ukrainy będą mogli być zatrudniani – zarówno w ramach korpusu służby cywilnej jak i poza korpusem służby cywilnej – na stanowiskach pracy, na którym wykonywana praca nie polega na bezpośrednim lub pośrednim udziale w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa. Istotnym bowiem pozostaje wskazanie, że wobec pracowników zatrudnianych w strukturach administracji rządowej w ramach korpusu służby cywilnej znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1233, z późn. zm.), natomiast wobec pracowników zatrudnionych poza korpusem służby cywilnej – przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 537, z późn. zm.).

15. dodanie art. 24a – zaproponowane rozwiązanie pozwala na dostęp obywateli Ukrainy, których pobyt na terytorium Polski uznaje się za legalny do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez centrum integracji społecznej, o którym mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 176, z późn. zm.). W art. 24a ust. 1 jednoznacznie potwierdzono możliwość kierowania obywateli Ukrainy do centrum integracji społecznej. Dzięki temu możliwe będzie uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie dostępu do tej formy reintegracji. Jednocześnie warunki, zasady i przesłanki skierowania do centrum integracji społecznej pozostają w kształcie ustalonym w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym.

Zgodnie z obowiązującym art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, wniosek o skierowanie do centrum integracji społecznej każdorazowo podlega zaopiniowaniu przez pracownika socjalnego ośrodka pomocy społecznej lub centrum usług społecznych. Opinia taka wydawana jest na podstawie rodzinnego wywiadu środowiskowego. Biorąc pod uwagę szczególne okoliczności związane z przybyciem do Polski bardzo licznej grupy obywateli Ukrainy, konieczne jest uproszczenie dostępu do istniejących instrumentów, które przyczynić się mogą nie tylko do zabezpieczenia podstawowych potrzeb wspomnianych wyżej osób, ale również przelożyć się na pozytywny przebieg bardziej długofalowej ich integracji. Jednocześnie centra integracji społecznej posiadają potencjał do udzielenia kompleksowego wsparcia, obejmującego zarówno aktywność na rynku pracy, jak i włączenie w życie społeczności lokalnych. Zaproponowane rozwiązanie nie wyłącza udziału pracownika socjalnego reprezentującego ośrodek pomocy społecznej lub centrum usług społecznych z procesu kierowania do centrum integracji społecznej. Nienaruszony zostaje zatem zasadniczy

podział kompetencyjny i instytucjonalny. Ponadto zaproponowane rozwiązanie zakłada możliwość oceny sytuacji życiowej obywatela Ukrainy w oparciu o składane przez niego oświadczenie, a w sytuacji gdyby rodziło ono wątpliwości, pozostawia możliwość przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego. Zaproponowany mechanizm będzie też spójny z rozwiązaniami ujętymi w art. 29 zmienianej ustawy, zgodnie z którymi na potrzeby dostępu do świadczeń z pomocy społecznej, również możliwe jest zastąpienie rodzinnego wywiadu środowiskowego oświadczeniami składanymi przez obywatela Ukrainy. Zatrudnienie socjalne pozostaje w istotny sposób powiązane z systemem pomocy społecznej, chociażby przez możliwość wnioskowania o skierowanie osoby korzystającej ze wsparcia do centrum integracji społecznej przez ośrodek pomocy społecznej lub centrum usług społecznych, czy też opiniowanie takich wniosków przez pracownika socjalnego zatrudnionego w tych instytucjach. Z uwagi na to systemowe powiązanie, uzasadnione jest ujednoczenie warunków dostępu do wsparcia w taki sposób, aby podobnie jak w przypadku dostępu do świadczeń z pomocy społecznej, możliwość skorzystania z reintegracji w centrum integracji społecznej nie była uzależniona od przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego (art. 24a ust. 2 i 3).

W art. 24a ust. 4 uproszczone zostały warunki dostępu do klubu integracji społecznej. Zrezygnowano z obowiązku realizacji kontraktu socjalnego jako warunku uczestnictwa w klubie, co pozwoli na wykorzystanie potencjału tych jednostek do szybszego wsparcia obywateli Ukrainy.

16. zmianę w art. 25 ust. 3a, zmianę w art. 25 ust. 3aa, ust. 3b i 3ba, zmianę w art. 25 ust. 3c, zmianę w art. 25 ust. 16, ust. 20-22

Art. 25 ust. 3a – zmiana precyzująca – powiatowe centrum pomocy rodzinie jest zobowiązane wspierać gminę w realizacji nadzoru tylko w odniesieniu do opiekunów tymczasowych, którzy przed przybyciem do Polski sprawowali pieczę zastępczą nad małoletnimi na terytorium Ukrainy (bowiem w polskim systemie prawnym powiat jest odpowiedzialny za sprawy związane z pieczęcią zastępczą).

Art. 25 ust. 3aa, ust. 3b i 3ba – zmiany służą doprecyzowaniu sposobu zapewnienia opiekunom tymczasowym oraz przebywającym pod ich opieką małoletnim pomocy prawnej oraz doprecyzowaniu, jaką pomoc organizacyjną powiat zapewnia opiekunom tymczasowym.

Art. 25 ust. 3c – zaproponowano wprowadzenie bardziej elastycznego sposobu organizacji czasu pracy opiekuna tymczasowego – tj. w wymiarze 40 godzin tygodniowo, a nie jak obecnie 8 godzin przez 5 dni w tygodniu. Ponadto proponuje się, że w szczególnych sytuacjach, dotyczących np. wieku małoletnich, czy ich stanu zdrowia, powiat będzie miał możliwość zatrudnić, dla opiekuna tymczasowego, dodatkową osobę do pomocy.

Art. 25 ust. 16 – przepis przewiduje, że sąd będzie doręczał postanowienie o ustanowieniu opiekuna tymczasowego również kierownikowi powiatowego centrum pomocy rodzinie. Ponadto zmiana polega na rezygnacji z możliwości przekazywania przez sąd, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej postanowienia o ustanowieniu opiekuna tymczasowego. Zgodnie z art. 6 ust. 7 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa – minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia Straży Granicznej dane zgromadzone w rejestrze obywateli Ukrainy, którym nadano numer PESEL. Natomiast w katalogu danych, które są udostępniane Straży Granicznej występują m.in. elementy dotyczące informacji o osobie sprawującej faktyczną opiekę nad dzieckiem oraz wskazanie stosunku pokrewieństwa z dzieckiem, a w przypadku jego braku – innej relacji łączącej tę osobę z dzieckiem. Zmiana ta ma na celu ekonomikę działania ze względu na skalę wydawanych przez sąd postanowień o ustanowieniu opiekuna faktycznego.

Art. 25 ust. 20 (uchylenie zdania drugiego) – zmiana zakłada, że do zatrudniania przez powiat, dla opiekunów tymczasowych, osób do pomocy w opiece nad dziećmi, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 25 ust. 21 – zmiany przewidują doprecyzowanie, że zadania powiatu związane z zapewnieniem opiekunom tymczasowym pomocy psychologicznej i organizacyjnej oraz zatrudnieniem, dla opiekunów tymczasowych, osoby do pomocy w opiece nad dziećmi, stanowią zadania z zakresu administracji rządowej,

Art. 25 ust. 22 – zmiana przewiduje, że do zatrudniania przez powiat, dla opiekunów tymczasowych, osób do pomocy w opiece nad dziećmi, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

17. zmianę w art. 25a ust. 8a – propozycja zakłada określenie, że koszty obsługi przez powiat zadań związanych z prowadzeniem ewidencji małoletnich oraz z zapewnieniem opiekunom tymczasowym pomocy psychologicznej i organizacyjnej oraz zatrudnieniem, dla opiekunów tymczasowych, osoby do pomocy w opiece nad dziećmi, obejmują:

- 15 zł za każde dziecko wpisane do ewidencji małoletnich oraz
- poniesione przez powiat koszty tłumaczeń związanych z wpisem do ewidencji małoletnich.

18. zmianę w art. 25b ust. 5 – zmiana precyzująca. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w ewidencji małoletnich są minister właściwy do spraw rodziny i powiatowe centrum pomocy rodzinie. Regulacje dotyczące obowiązku informacyjnego powinny się odnosić zatem do obydwu tych pomiotów.

19. zmianę w art. 25c ust. 2 – zmiana redakcyjna. Z art. 25c ust. 1 wynika, że minister właściwy do spraw rodziny może dokonać zakupu sprzętu komputerowego i oprogramowania informatycznego niezbędnego do prowadzenia ewidencji małoletnich na rzecz powiatowych centrów pomocy rodzinie. Jeżeli zatem minister właściwy do spraw rodziny zakupi sprzęt dla powiatowych centrów pomocy rodzinie, to musi (a nie może) go przekazać.

20. zmianę w art. 26 ust. 4ba, ust. 4e i 4f

Art. 26 ust. 4ba – zmiana zakłada niestosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczących wyłączenia z prowadzonego postępowania administracyjnego pracownika i organu. Zaistnieją bowiem sytuacje, w których organ, składając, w imieniu obywatela Ukrainy, wniosek np. o świadczenia rodzinne, złoży go sam do siebie.

Art. 26 ust. 4e i 4f – zmiany przewidują doprecyzowanie, że zadania powiatu związane ze składaniem wniosku o świadczenia dla rodziny w imieniu opiekuna tymczasowego oraz z wypłatą tych świadczeń, są zadaniami z zakresu administracji rządowej. Jednocześnie proponuje się określenie – na poziomie 2% wartości wypłaconych w formie rzeczowej lub w formie opłacania usług świadczeń – kosztów obsługi tych zadań.

21. dodanie w art. 27 ust. 2b, zmianę w art. 27 ust. 4 – ma na celu wprowadzenie uproszczonej ścieżki przygotowania do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka dla obywateli polskich, którzy zdecydują się na pełnienie opieki nad dziećmi ukraińskimi. Pozwoli to na szybsze zapewnienie dzieciom opieki w ramach rodzinnej pieczy zastępczej, która powinna być formą preferowaną oraz zagwarantowanie przynajmniej najmłodszym dzieciom ukraińskim opieki w ramach pieczy rodzinnej.

22. dodanie w art. 29 ust. 2a i 2b – ma charakter doprecyzowujący. Oświadczenie składane przez obywatela Ukrainy ubiegającego się o świadczenia z pomocy społecznej powinno być składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Ponadto, obywatel Ukrainy powinien oświadczyć, że nie jest osobą wymienioną w art. 2 ust. 3 specustawy, tj. osobą, co do której nie stosuje się tej ustawy.

23. dodanie art. 33a – ma na celu usprawnienie procesu dokonywania zakupu podstawowych artykułów żywnościowych dla najbardziej potrzebujących w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014-2020, niezbędne jest wprowadzenie wyłączeń ze stosowania przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych. Działania wojenne na terytorium Ukrainy wiążą się z bezprecedensowymi konsekwencjami zarówno społecznymi (ciągły napływ uchodźców) jak i ekonomicznymi (ograniczona dostępność niektórych surowców i związany z tym dynamiczny wzrost cen artykułów spożywczych), które mają znaczący wpływ na realizację programów pomocowych, w tym Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014-2020 (PO PŻ)

realizowanego w ramach FEAD. Konieczność szybkiego reagowania na kryzys uzasadnia wprowadzenie przedmiotowego przepisu, który umożliwi Krajowemu Ośrodkowi Wsparcia Rolnictwa zakupy z pominięciem trybów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, co w konsekwencji przyspieszy dystrybucję żywności do osób najbardziej potrzebujących. Jednocześnie w celu zapewnienia spójności przepisów zaproponowano dodanie w art. 33a ust. 2 regulacji dotyczącej zamieszczania ogłoszeń o zamówieniach udzielonych na podstawie tego wyłączenia, co w minimalnym stopniu zapewni przejrzystość procesu udzielania zamówień publicznych. Proponowane rozwiązanie nie będzie stanowiło nadmiernego obciążenia dla zamawiającego (KOWR), a jednocześnie będzie pozytywnie oddziaływało na sposób wydatkowania znacznych środków publicznych, np. poprzez umożliwienie szerszej kontroli społecznej realizowanych procesów zakupowych.

24. dodanie w art. 37 ust. 1a – ma na celu doprecyzowanie regulacji dotyczących posiadania przez osoby, którym został nadany numer PESEL w trybie określonym przepisami zmienianej ustawy, uprawnienia do opieki medycznej. Doświadczenie wojny, konieczność porzucenia dotychczasowego życia, a nierzadko także części członków rodziny stanowi głęboko traumatyczne doświadczenie. Należy się spodziewać, że znaczna część uchodźców będzie wymagała pomocy psychologicznej. Należy też podkreślić, iż właściwa pomoc w zakresie ochrony zdrowia psychicznego udzielona uchodźcom jest nie tylko niezbędna ze względów humanitarnych, ale także kluczowa dla ich adaptacji do nowej sytuacji – stan zdrowia psychicznego jest istotny dla kontynuowania wypełniania ról społecznych przez przebywających w Polsce uchodźców (m.in. zapewnienia właściwej opieki dzieciom) oraz podjęcia przez nich aktywności społeczno-zawodowej. Dzięki temu właściwie udzielona pomoc psychologiczna i psychoterapeutyczna pozwoli na ograniczenie koniecznego wsparcia socjalnego oraz instytucjonalnego.

25. zmianę w art. 42 ust. 8, dodanie w art. 42 ust. 12 i 13 – ma na celu wskazanie prawidłowej nazwy dokumentu – polski dokument tożsamości cudzoziemca. Jest to nazwa własna tego dokumentu. W polskim systemie prawa nie funkcjonuje dokument „polski dokument tożsamości obywatela Ukrainy”. Odnośnie do projektowanego ust. 12 w związku z przyznaniem obywatelom Ukrainy, których pobyt w Polsce jest uznawany za legalny, prawa do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na takich samych zasadach jak obywatele polscy zaproponowano, aby czasowo – na okres do dnia 31 grudnia 2022 r. – nie stosować wymogów dotyczących „jakości” prowadzonej działalności gospodarczej (tj. określonych w art. 142 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach), jeżeli o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej ubiega się cudzoziemiec będący obywatelem Ukrainy, który już działalność gospodarczą

proceedi na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Z kolei projektowany ust. 13 umożliwi ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę tym z obywateli Ukrainy, którzy będą posiadać uprawnienie do pobytu 18-miesięcznego na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, a jednocześnie będą potrzebowali karty pobytu do wykonywania pracy (tylko dzięki karcie pobytu będą mogli przekraczać granice i przemieszczać się po terytoriach innych państw obszaru Schengen).

26. dodanie w art. 46 ust. 2 – proponowana zmiana ma na celu wsparcie ukraińskiego środowiska naukowego przez ułatwienie podejmowania przez kadrę akademicką zatrudnienia w polskich uczelniach. Zgodnie z art. 116 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą PSWN”, osoby zatrudniane na stanowiskach nauczycieli akademickich w polskich uczelniach muszą posiadać tytuł zawodowy, stopień naukowy lub stopień w zakresie sztuki, lub tytuł profesora wymagany dla danego stanowiska. Zagraniczne tytuły lub stopnie osób, które w Polsce chciałyby podjąć zatrudnienie na stanowiskach nauczycieli akademickich, powinny być uznane w Polsce za równoważne, na zasadach określonych w ustawie PSWN.

W myśl art. 327 ustawy PSWN dyplom ukończenia studiów za granicą może być uznany za równoważny odpowiedniemu polskiemu dyplomowi i tytułowi zawodowemu na podstawie umowy międzynarodowej określającej równoważność, a w przypadku jej braku – w drodze postępowania nostryfikacyjnego. Natomiast zgodnie z art. 328 ustawy PSWN stopnie naukowe i stopnie w zakresie sztuki uzyskane za granicą również, co do zasady, podlegają uznaniu za równoważne na podstawie umowy międzynarodowej lub w drodze postępowania nostryfikacyjnego, z wyjątkiem stopni uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także stopnia doktora nadanego przez Europejski Instytut Uniwersytecki we Florencji, uznanych za równoważne z mocy ustawy PSWN. W celu umożliwienia osobom, które uzyskały stopnie lub tytuły w Ukrainie, podejmowania zatrudnienia w polskich uczelniach na stanowiskach nauczycieli akademickich, proponuje się wprowadzenie mechanizmu umożliwiającego odstąpienie od konieczności spełniania wymagań określonych dla tych stanowisk w zakresie stopni lub tytułu.

27. dodanie w art. 50 ust. 2a, dodanie art. 50a – ma na celu uniknięcie finansowania ze środków publicznych (środków z części oświatowej subwencji ogólnej lub Funduszu Pomocy oraz dotacji przekazywanych na podstawie ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych; Dz. U. z 2021 r. poz. 1930, z późn. zm.) kształcenia

obywateli Ukrainy, którzy zakończyli już realizację obowiązku nauki i obowiązku szkolnego, i których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.). Proponowane rozwiązanie nie oznacza jednak, że ww. obywatele Ukrainy nie mogą korzystać z nauki w szkołach, w których nie realizuje się obowiązku szkolnego i obowiązku nauki, za dodatkową odpłatnością. Wysokość odpłatności za korzystanie z nauki oraz sposób wnoszenia opłat i zwolnienia z nich, ustala organ prowadzący szkołę. Projektowane przepisy nie mają charakteru dyskryminacyjnego z punktu widzenia szkół, które są objęte projektowanymi regulacjami. Przepisy te dotyczą bowiem w równym stopniu wszystkich szkół (i ich organów prowadzących), w których nie realizuje się obowiązku szkolnego i obowiązku nauki, o ile szkoły te zdecydują się od 1 września 2022 r. przyjąć w poczet słuchaczy pełnoletnich obywateli Ukrainy, których pobyt na terenie naszego kraju został uznany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 ww. ustawy (po 24 lutego 2022 r. do omawianych szkół przyjęto nieliczne osoby, tj. około 250 słuchaczy w całym kraju). Należy wziąć pod uwagę fakt, że jeżeli pobyt obywatela Ukrainy, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z konfliktem zbrojnym w jego kraju, zostanie uznany za legalny na innej podstawie niż art. 2 ust. 1 ww. ustawy, ze środków publicznych do jednostek samorządu terytorialnego oraz szkół zostaną przekazane środki na zasadach ogólnych, tak jak na każdego innego słuchacza. Projektowane przepisy art. 50 ust. 2a i art. 50a ustawy mają więc na celu jak najbardziej optymalną dystrybucję środków publicznych, poprzez nieprzeznaczenie ich na pełnoletnich obywateli Ukrainy, którzy nie zamierzają pozostawać na terenie naszego kraju dłużej niż to wynika z okoliczności powstałych w Ukrainie. Proponowane rozwiązania w sposób oczywisty korespondują z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.), zgodnie z którymi, wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad:

- a) uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów,
- b) optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów.

28. zmianę art. 61 ust. 4 – ma na celu monitorowanie aktywności zawodowej lekarzy i lekarzy dentyistów posiadających warunkowe prawo wykonywania zawodu poprzez wprowadzenie obowiązku zgłaszania do ministra właściwego do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres została zatrudniona pielęgniarka lub położna, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w danym podmiocie.

29. zmianę art. 63 ust. 3 – ma na celu umożliwienie lekarzom i lekarzom dentyistom spoza Unii Europejskiej, którzy chcą udzielać pomocy medycznej obywatelom Ukrainy

przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, prawa tymczasowego wykonywanie zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

30. zmianę art. 64 ust. 4 – ma na celu monitorowanie aktywności zawodowej pielęgniarek i położnych posiadających warunkowe prawo wykonywania zawodu poprzez wprowadzenie obowiązku zgłaszania do ministra właściwego do spraw zdrowia, w jakim podmiocie leczniczym i na jaki okres została zatrudniona pielęgniarka lub położna, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczeń zdrowotnych w danym podmiocie.

31. dodanie art. 64a – ma na celu umożliwienie obywatelom Ukrainy, przebywającym legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadającym uzyskany w Ukrainie dyplom jednolitych studiów na kierunku psychologia albo dyplom ukończenia studiów pierwszego i drugiego stopnia na kierunku psychologia, przyznający tytuł zawodowy specjalisty (Специалист) albo magistra (Магістр) na kierunku psychologia, świadczenie usług psychologicznych obywatelom Ukrainy, bez konieczności jego nostryfikacji. Dzięki temu będzie możliwe udzielanie świadczeń psychologicznych przez obywateli Ukrainy na rzecz swoich rodaków, którzy nie znają języka polskiego.

Przyjmuje się, że obywatel Ukrainy przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z obowiązującymi przepisami, w przypadku gdy jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa albo jest obywatelem Ukrainy przebywającym legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Oznacza to, że projektowany przepis będzie się odnosił zarówno do obywateli Ukrainy, którzy przekraczali granicę Rzeczypospolitej Polskiej od dnia 24 lutego 2022 r., jak i tych, którzy legalnie przebywali w kraju przed tą datą.

Regulowane uprawnienia są przyznane od dnia 24 lutego 2022 r. na okres 18 miesięcy. W tym okresie obywatele Ukrainy zainteresowani świadczeniem w Polsce usług psychologicznych będą mogli dokonać nostryfikacji dyplomu.

32. dodanie w art. 65 ust. 4a – reguluje kwestię związaną z obliczaniem rekompensat pieniężnych funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zamian za czas służby przekraczający ustawowo określoną normę.

33. zmianę art. 66 – ma na celu rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do przekazywania nieodpłatnie sprawnego technicznie sprzętu, pojazdów i urządzeń jednostkom organizacyjnym Państwowej Służby Ukrainy do spraw Sytuacji Nadzwyczajnych o jednostki organizacyjne Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – w przypadku którego zgodę na przekazanie wydawałby Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, który informowałby o udzieleniu takiej zgody ministra właściwego do spraw środowiska.

34. zmianę art. 67 – dotyczy rozwiązań odnoszących się do planu finansowego Funduszu Pracy i umożliwi dokonywanie zmian w planach finansowych jednostek sektora finansów publicznych w trybie uproszczonym, co przyczyni się do szybszej realizacji zadań zawartych w ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.

35. dodanie art. 71a-71g – do art. 71a i art. 71b – w związku z toczącym się konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy i istniejącymi w związku z tym poważnymi trudnościami w skontaktowaniu się ze stroną postępowania z zakresu ubezpieczeń społecznych lub możliwością przedłożenia przez nią niezbędnych dla toczącego się postępowania dokumentów wytworzonych na terytorium Ukrainy, istnieje potrzeba wprowadzenia regulacji prawnej umożliwiającej Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych lub Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odstąpienie od wszczynania postępowania z urzędu lub zawieszenie postępowań wszczętych przed dniem rozpoczęcia działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy (24 lutego 2022 r.) i niezakończonych do tego dnia, jak również postępowań wszczętych od tej daty.

Do art. 71c – w przypadku, gdy zgłoszenie wniosku o zasiłek pogrzebowy w terminach określonych w art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291, z późn. zm.) było niemożliwe z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy, prawo do zasiłku pogrzebowego wygasa po upływie 3 miesięcy od dnia ustania przyczyny uzasadniającej niezgłoszenie wniosku. Natomiast, jeśli z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość albo odpisu aktu stanu cywilnego nie może być ustalony stopień pokrewieństwa lub powinowactwa pomiędzy osobą wnioskującą o zasiłek pogrzebowy a osobą zmarłą, podstawą do ustalenia prawa do zasiłku pogrzebowego dla obywateli Ukrainy może być oświadczenie o stopniu pokrewieństwa lub powinowactwa złożone przez wnioskodawcę pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.

Do art. 71d – Zakład Ubezpieczeń Społecznych może dokonywać na rachunek lub instrument płatniczy wypłaty również innych świadczeń pieniężnych niż te dla celów wypłaty, dla których zostały przekazane, w przypadku gdy obywatel Ukrainy przekazał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych informację o numerze rachunku płatniczego w Polsce lub numerze wydanego w Polsce instrumentu płatniczego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1907).

Do art. 71e – podstawą do ustalenia prawa do zasiłku macierzyńskiego dla obywateli Ukrainy może być zaświadczenie stwierdzające datę porodu wystawione przez szpital, w przypadku,

gdy z powodu działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy nie może być przedłożony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych lub płatnikowi składek odpis skróconego aktu urodzenia dziecka lub jego kopia, potwierdzona za zgodność z oryginałem przez płatnika składek albo przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Do art. 71f – w przypadku, gdy z powodu konfliktu zbrojnego na terytorium Ukrainy, zaświadczenie lekarskie wystawione w zagranicznym zakładzie leczniczym lub przez zagranicznego lekarza nie może być przedłożone w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych lub płatnikowi składek, podstawą do ustalenia prawa do zasiłku chorobowego lub zasiłku opiekuńczego dla obywateli Ukrainy mogą być skany lub zdjęcia zaświadczenia lekarskiego.

Do art. 71g – prawo do zasiłku opiekuńczego na zasadach określonych w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1133, z późn. zm.) przysługiwać będzie opiekunowi tymczasowemu, o którym mowa w art. 25, zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności sprawowania opieki nad dzieckiem. W celu ustalenia prawa do zasiłku opiekuńczego opiekun tymczasowy załącza do wniosku postanowienie o ustanowieniu opiekuna tymczasowego.

36. dodanie w art. 96 ust. 5 i 6 – ma na celu dodanie rozwiązań umożliwiających wprowadzenie szczególnych zasad organizacji i funkcjonowania podmiotów prowadzących szkoły doktorskie w związku z konfliktem zbrojnym w Ukrainie. Rozwiązania umożliwią podmiotom prowadzącym szkoły doktorskie podejmowanie decyzji w kontekście kształcenia obywateli Ukrainy, którzy w wyniku działań wojennych na jej terytorium byli zmuszeni opuścić ten kraj albo przerwać proces kształcenia w Rzeczypospolitej Polskiej. Zaproponowana zmiana przewiduje możliwość dokonania przez podmioty zmian w przyjętych zasadach rekrutacji oraz w programie kształcenia dla kształcenia w szkołach doktorskich z pominięciem 5-miesięcznego terminu ich udostępnienia przed rozpoczęciem rekrutacji, a także wyłączenie stosowania przepisów ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce do zmian regulaminu szkoły doktorskiej, wprowadzanych do dnia 30 września 2022 r.

37. uchylenie w art. 97 w ust. 2 pkt 14-17 – który stanowi, iż do czasu włączenia danych przetwarzanych w rejestrze obywateli Ukrainy, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bezpośrednio z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy oraz którzy złożyli wniosek o nadanie numeru PESEL do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców – Komendant Główny Straży Granicznej zapewni ich udostępnienie w drodze teletransmisji m.in. wojewodom, województwom, powiatom i gminom. Argumentując potrzebę wprowadzenia projektowanej zmiany należy wskazać, iż minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia

rozwiązania informatyczne umożliwiające gminom nadanie obywatelom Ukrainy numeru PESEL. W związku z czym minister właściwy do spraw informatyzacji posiada narzędzia techniczne umożliwiające udostępniania danych wojewodom, województwom, powiatom i gminom. Natomiast Straż Graniczna obecnie posiada wyłącznie techniczne możliwości udostępniania danych z systemów teleinformatycznych Straży Granicznej organom zapewniającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bezpieczeństwo i porządek publiczny.

38. zmianę art. 99 – ma na celu zapewnienie możliwości rozliczenia świadczeń opieki zdrowotnej udzielonych wszystkim osobom, które w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia 12 marca 2022 r. wjechały legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy.

39. dodanie art. 107a – przewiduje czasowo, tj. do dnia 31 grudnia 2022 r. wyłączenie obowiązku uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu, o której mowa w art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w zakresie dokonywania zmian planu przychodów i kosztów Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych. W związku z zaistniałą sytuacją wywołaną wojną w Ukrainie konieczne jest uelastycznienie zasad gospodarki finansowej RARS poprzez skrócenie procedur związanych z dokonywaniem zmian planu przychodów i kosztów RARS w celu zapewnienia możliwie najszybszego i sprawnego dysponowania środkami publicznymi na cele związane z przeciwdziałaniem skutkom działań wojennych w Ukrainie. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych bezpośrednio realizuje liczne zadania związane z organizowaniem dystrybucji pomocy dla Ukrainy.

40. dodaniu art. 107b – ma na celu wyłączenie czasowo, tj. do dnia 31 grudnia 2022 r. stosowania przepisów art. 38-41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933) do działalności RARS w związku z realizacją przez ten podmiot zadań określonych w art. 31 ust. 1 pkt 7 ustawy. W obliczu sytuacji kryzysowej wywołanej wojną w Ukrainie, koniecznym staje się wprowadzenie regulacji umożliwiających sprawne reagowanie przez RARS na dynamiczną sytuację wywołującą negatywne skutki o zróżnicowanym charakterze. Konieczność uzyskania zgody właściwego organu na rozporządzenie mieniem RARS bardzo ograniczyłaby, a nawet uniemożliwiła efektywne i sprawne wykonywanie powierzonego RARS zadania. Projektowana zmiana ustawy przyczyni się ponadto do usprawnienia działań RARS w zakresie zaopatrywania instytucji Rzeczypospolitej Polskiej w towary i usługi niezbędne do przeciwdziałania skutkom wojny w Ukrainie.

Dodatkowo przedmiotowy projekt wprowadza zmiany do następujących ustaw:

1. ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.).

Zaproponowane zmiany polegają na dodaniu w art. 52zf ust. 3, co ma na celu umożliwienie odliczenia od podstawy obliczenia podatku darowizn, których wartość wytworzenia lub koszt nabycia podatnik zaliczył do kosztów uzyskania przychodów. Podatnik zyska prawo do dodatkowej preferencji polegającej na odliczeniu od dochodu również wartości darowizny przekazanej na rzecz organizacji pozarządowych, której koszt wytworzenia lub cenę nabycia zaliczył już do kosztów podatkowych. Dodany przepis znajdzie zastosowanie do darowizn przekazanych w okresie od 24 lutego 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. Zmiana polegająca na dodaniu art. 52zj ma na celu umożliwienie obywatelom Ukrainy, którzy przybyli do Polski w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy, złożenie oświadczenia o przeniesieniu swojego ośrodka interesów życiowych do Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskanie statusu polskiego rezydenta podatkowego od pierwszego dnia przyjazdu do RP. Obecnie status obywatela Ukrainy podlega ocenie na zasadach ogólnych zgodnie z art. 3 ust. 1a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Obywatel Ukrainy może więc uzyskać status polskiego rezydenta podatkowego, o ile spełni jeden z następujących warunków: posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) lub przebywa na terytorium kraju dłużej niż 183 dni w roku podatkowym. Niespełnienie tych warunków powoduje opodatkowanie dochodów na zasadach przewidzianych dla nierezydentów. Zgodnie z proponowaną regulacją obywatel Ukrainy będzie mógł złożyć oświadczenie np. płatnikowi dochodu, że jego ośrodek interesów życiowych został przeniesiony do Rzeczypospolitej Polskiej. W wyniku tego, od pierwszego dnia pobytu na terytorium RP będzie traktowany jak polski rezydent podatkowy i będzie mógł korzystać z zasad opodatkowania, ulg i zwolnień podatkowych na równych zasadach z polskimi rezydentami podatkowymi. Niezłożenie oświadczenia będzie natomiast skutkowało utrzymaniem statusu nierezydenta podatkowego do czasu spełnienia jednego z warunków wymienionych w art. 3 ust. 1a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

2. ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 459).

W zakresie zmiany polegającej na dodaniu w art. 35b w ust. 1 pkt 4a wskazać należy iż podstawową zmienną pozwalającą integrować informacje z pozyskiwanych przez Główny Urząd Statystyczny, na podstawie programu badań statystycznych statystyki publicznej zbiorów danych, jest numer PESEL. W przypadku braku tego numeru, konieczne są inne dane pozwalające na identyfikację tej samej osoby w różnych zbiorach, przede wszystkim w celu uzyskania jak najpełniejszej charakterystyki demograficznej populacji, jak również aby

uniknąć dublowania rekordu tej samej osoby w zbiorze wynikowym. Problem ten dotyczy przede wszystkim cudzoziemców występujących w rejestrach administracyjnych, ponieważ w znacznej mierze mogą oni nie posiadać numeru PESEL. Również w sytuacji wzmożonego napływu cudzoziemców z terenu Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, pozyskanie informacji o ostatnim dokumencie podróży cudzoziemca lub innym ważnym dokumencie potwierdzającym tożsamość i obywatelstwo staje się jeszcze bardziej wskazane. Należy także podkreślić, iż zestawienia z zakresu demografii odnoszące się właśnie do populacji cudzoziemców w Polsce, są przedmiotem zainteresowań odbiorców krajowych, w tym na szczeblu rządowym, oraz zagranicznych (Eurostat, inne agencje międzynarodowe). Stąd dążenie GUS do jak najpełniejszego zebrania danych, które są szczególnie istotne i niezbędne do weryfikacji, identyfikacji i dalszych badań oraz odpowiedzi na liczne zapotrzebowania odbiorców zewnętrznych, zwłaszcza w sytuacjach nadzwyczajnych, takich jak m.in. kryzysy humanitarne wywołane wojną lub innymi zdarzeniami.

Nadanie w art. 35c w ust. 1 w pkt 1 lit a i lit. c oraz art. 35 c ust. 1 pkt 2 nowego brzmienia ma na celu zapewnienia spójności ze zmianami zaproponowany w ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, istnieje konieczność rozszerzenia katalogu dostępnych służbom statystyki publicznej rejestrów administracyjnych o: rejestr obywateli Ukrainy, którym nadano numer PESEL, system zawierający powiadomienia o powierzeniu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom Ukrainy oraz rejestry urzędowe prowadzone przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, w których gromadzone są dane o obywatelach Ukrainy,

3. ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2021 r. poz. 790, z późn. zm.).

Celem zaproponowanej zmiany jest umożliwienie lekarzom i lekarzom dentystom posiadającym warunkowe prawo wykonywania zawodu udzielania świadczeń zdrowotnych również poza podmiotami przeznaczonymi do leczenia COVID-19 w związku z planowanym zniesieniem wyodrębnienia podmiotów leczniczych przeznaczonych do udzielania świadczeń zdrowotnych pacjentom chorym na COVID-19 oraz poprawą sytuacji epidemicznej w kraju.

4. ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2022 r. poz. 445).

Przewiduje zmianę art. 46 pkt 3 – regulującego kwestie zakresu przedawnianego corocznie przez Radę Ministrów – Sejmowi sprawozdania z wykonania budżetu państwa za dany rok w odniesieniu do informacji dotyczących poręczeń i gwarancjach udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

5. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439, z późn. zm.).

Zmiana przewiduje wyłączenie spod egzekucji administracyjnej i sądowej świadczeń wypłacanych podmiotom, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa. Podmioty te zapewnią zakwaterowanie i wyżywienie obywatelom Ukrainy, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa. Zmiana ma na celu umożliwienie podmiotom, do majątku których prowadzona jest egzekucja, udzielanie tej pomocy. W przeciwnym bowiem przypadku świadczenia te będą podlegały zajęciu na podstawie administracyjnego lub sądowego tytułu wykonawczego i przekazywane w całości do organu egzekucyjnego. Zajęcie tych środków spowoduje, że udzielanie pomocy obywatelom Ukrainy przez takie podmioty, będzie bardzo utrudnione, albo wręcz niemożliwe.

6. ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 197, z późn. zm.).

Projektowane regulacje przewidują, że podmioty dostarczające produkty lecznicze, których obrót jest raportowany do Zintegrowanego Systemu Monitorowania Obrotu Produktami Leczniczymi oraz produkty lecznicze opatrzone niepowtarzalnymi identyfikatorami, informacje są przesyłane do systemu baz, o którym mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/161 z dnia 2 października 2015 r. uzupełniającego dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady przez określenie szczegółowych zasad dotyczących zabezpieczeń umieszczanych na opakowaniach produktów leczniczych stosowanych u ludzi, będą dokonywać ostatnich operacji w tych systemach w momencie przekazania produktów leczniczych do RARS. Rozwiązanie takie jest konieczne z uwagi na to, że RARS nie posiada uprawnień pozwalających na dokonywanie operacji we wskazanych powyżej systemach, a dokonanie tych operacji jest niezbędne dla wykonania zobowiązań nałożonych na Rzeczpospolitą Polską przez ustawodawstwo unijne, jak również zagwarantowania wiarygodności analiz danych dotyczących obrotu produktami leczniczymi. Projektowane rozwiązanie wymaga zmiany brzmienia art. 78 ust. 1 pkt 3a ww. ustawy. Przewidziana zmiana w art. 106 ust. 1 ww. ustawy ma na celu umożliwienie wydawania z aptek szpitalnych produktów leczniczych stosowanych w programach zdrowotnych, programach polityki zdrowotnej lub w leczeniu obowiązkowym na rzecz pacjentów prowadzących farmakoterapię w warunkach domowych. Zmiana ta jest podyktowana koniecznością umożliwienia prowadzenia terapii przede wszystkim gruźlicy i HIV/AIDS przez uchodźców z Ukrainy przy wykorzystaniu produktów leczniczych niedopuszczonych do obrotu na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które zostały sprowadzone w ramach mechanizmów pomocowych.

7. ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1108, z późn. zm.).

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 44 ust. 1 ww. ustawy organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej przesłuchuje wnioskodawcę w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych. Zgodnie z art. 44 ust. 2 tej ustawy odstępuje się od przesłuchania w przypadku gdy wydanie decyzji o nadaniu statusu uchodźcy jest możliwe na podstawie zebranego materiału dowodowego lub stan zdrowia wnioskodawcy lub względy psychologiczne uniemożliwiają jego przesłuchanie w terminie, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy. Praktyczne stosowanie art. 44 ust. 1 ustawy wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądowno-administracyjnym. Z jednej strony wskazuje się, że określony w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony obowiązek przesłuchania strony dotyczy jedynie sytuacji, gdy organ rozstrzyga sprawę merytorycznie, zaś jeżeli organ ocenia czy miała miejsce zmiana okoliczności, to nie ma obowiązku przeprowadzenia dowodu z przesłuchania strony. Z kolei inny pogląd dostrzega brak pełnej implementacji przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (OJ L 180, 29.6.2013, p. 60–95) dotyczących przesłuchania wnioskodawcy, co powoduje, że organ nie może zrezygnować z przeprowadzenia przesłuchania wnioskującego o udzielenie ochrony międzynarodowej, z wyjątkiem przypadków ściśle określonych w art. 44 ust. 2 tej ustawy. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE przewiduje, że państwa członkowskie mogą uczynić wyjątek od zasady przeprowadzania przesłuchania wnioskodawcy w postępowaniu o udzielenie ochrony międzynarodowej wyłącznie zgodnie z art. 42 dyrektywy 2013/32/UE w przypadku kolejnego wniosku. Zgodnie z art. 42 ust. 2 dyrektywy 2013/32/UE państwa członkowskie mogą ustanowić w prawie krajowym przepisy dotyczące wstępnego rozpatrzenia na mocy art. 40 tej dyrektywy. Przepisy te mogą m.in. zobowiązywać danego wnioskodawcę do wskazania faktów i przedstawienia dowodów, które uzasadniają nowe postępowanie, a także zezwalać na wstępne rozpatrzenie wyłącznie na podstawie pisemnych oświadczeń bez przesłuchania, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 40 ust. 6 omawianej dyrektywy. Przepisy dyrektywy 2013/32/UE stanowią więc podstawę do ustanowienia w prawie krajowym odrębnego trybu postępowania w zakresie przesłuchania wnioskodawcy w przypadku złożenia przez niego kolejnego wniosku, zezwalając państwom członkowskim na odstąpienie od przesłuchania w fazie wstępnej polegającej na ocenie dopuszczalności kolejnego wniosku. Do

prawa krajowego nie wprowadzono jednak dotąd odrębnych zasad postępowania w przypadku rozpoznawania kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Mając na uwadze aktualny napływ cudzoziemców do Rzeczypospolitej Polskiej oraz przewidywany wzrost liczby wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej zaproponowano odrębny tryb postępowania stanowiący podstawę do nieprzeprowadzania przesłuchania wnioskodawcy w przypadku gdy cudzoziemiec występuje z kolejnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej i nie zaistniały ani nie zostały przedstawione przez wnioskodawcę nowe dowody ani okoliczności faktyczne lub prawne, znacząco zwiększające prawdopodobieństwo udzielenia ochrony międzynarodowej tj. w przypadkach, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3 ustawy. Istotą propozycji polegającej na dodaniu w art. 110 ust. 9 jest określenie przypadków, w których wydawane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców zaświadczenie potwierdzające korzystanie przez cudzoziemca z ochrony czasowej będzie traciło ważność. Pierwszym przypadkiem będzie upływ okresu na jaki została wprowadzona ochrona czasowa w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Taka decyzja wykonawcza, której przykładem jest aktualnie obowiązująca Rada (UE) 2022/382 z dnia 4 marca 2022 r. stwierdzająca istnienie masowego napływu wysiedleńców z Ukrainy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2001/55/WE i skutkująca wprowadzeniem tymczasowej ochrony (Dz. Urz. UE L 71, z 4.3.2022, str. 1 - 6), wydawana jest na podstawie art. 5 dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz. Urz. WE L 212 z 07.08.2001). Czas trwania ochrony czasowej, zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/55/WE wynosi 1 rok, i okres ten może zostać wydłużony o kolejne 6 miesięcy. Przesłanka utraty ważności zaświadczenia koresponduje z brzmieniem art. 110 ust. 6 tej ustawy. Drugim przypadkiem będzie przypadek, w którym wobec cudzoziemca zostanie wydana decyzja Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców o odmowie skorzystania z ochrony czasowej. Taka decyzja jest wydawana w przypadkach, gdy: istnieją uzasadnione podejrzenia, że cudzoziemiec popełnił zbrodnię przeciwko pokojowi, zbrodnię wojenną lub zbrodnię przeciwko ludzkości w rozumieniu przepisów prawa międzynarodowego odnoszących się do tych zbrodni, lub popełnił, poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a przed przybyciem na to terytorium w celu korzystania z ochrony czasowej, zbrodnię o charakterze niepolitycznym, lub dopuścił się czynów sprzecznych z celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych, jego wjazd lub pobyt mogą zagrozić bezpieczeństwu państwa lub został skazany prawomocnym wyrokiem za taką zbrodnię, której charakter wskazuje, że jego obecność na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej mogłaby stanowić zagrożenie dla jej obywateli. Taka decyzja, zgodnie z art. 109 ust. 2 ww. ustawy jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Istnienie takiej decyzji w systemie prawa polskiego stanowi wyraz wdrożenia art. 28 dyrektywy 2001/55/WE. Skoro decyzja powinna skutkować niemożnością korzystania przez cudzoziemca z ochrony czasowej, jej skutkiem powinno być utrata ważności dokumentu stanowiącego wyłączny dowód korzystania z tej ochrony. Trzecim przypadkiem będzie sytuacja, w której cudzoziemiec opuści terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przenosząc się do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w ramach trybu, o którym mowa w art. 117b ust. 1 ustawy, np. w celu połączenia się z innymi członkami swojej rodziny, którzy korzystają w tym państwie z tej ochrony. Przepisy art. 111 ww. ustawy stanowi, że cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej po przyjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poucza się w języku dla niego zrozumiałym o trybie i zasadach postępowania związanego z ochroną czasową oraz o przysługujących mu prawach i ciążących na nim obowiązkach. Stanowi to wykonanie art. 9 dyrektywy 2001/55/WE. Celowe jest, aby ten wymóg administracyjny, spoczywający na organach administracji rządowej, mógł być realizowany również w ten sposób, że stosowne pouczenie znajdzie się na stronie internetowej Urzędu do Spraw Cudzoziemców w postaci elektronicznej. W ocenie projektodawcy nie będzie to niosło żadnego uszczerbku dla pewności obrotu prawnego w warunkach powszechnej dostępności Internetu. Nowe zdanie w art. 111 będzie obejmować jedynie sposób skierowania pouczenia. W dalszym ciągu pouczenie będzie musiało zostać sporządzone w językach obcych, zrozumiałych dla cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej.

Odnosnie zmiany dotyczącej art. 112 należy wskazać, iż istnieje potrzeba doprecyzowania kryteriów obniżania zakresu pomocy dla cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej w związku z faktem, że cudzoziemiec posiada potencjalne źródło utrzymania w związku z wykonywaniem pracy lub prowadzeniem działalności gospodarczej. Dlatego zaproponowano uzależnienie przyznania opieki medycznej udzielanej przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców od posiadania przez cudzoziemca ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowych ze środków publicznych. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż odmiennie niż cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie ochrony międzynarodowej, cudzoziemiec korzystający z ochrony czasowej może wykonywać pracę bez zezwolenia na pracę lub wykonywać działalność gospodarczą na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z powyższym zakłada się, że część cudzoziemców będzie objęta ubezpieczeniem zdrowotnym w Narodowym Funduszu Zdrowia z tytułu wykonywania pracy lub wykonywania

działalności gospodarczej. Pozwoli to na uniknięcie dublowania się płatności: opłacenie składek na ubezpieczenie zdrowotne przez płatnika składek i jednocześnie dokonanie przez Urząd do Spraw Cudzoziemców płatności za objęcie cudzoziemca opieką medyczną przez podmiot realizujący świadczenia opieki medycznej dla cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej. Ponadto zaproponowano, aby cudzoziemcowi i członkom rodziny objętym ochroną czasową udzielenie pomocy wyłącznie w postaci zakwaterowania, w przypadku gdy osoby korzystające z czasowej ochrony są pracownikami lub prowadzą działalność na własny rachunek, a dochód przypadający na osobę w rodzinie cudzoziemca objętego ochroną czasową jest wyższy niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Proponowany przepis jest zgodny z art. 13 ust. 3 dyrektywy 2001/55/WE, który dopuszcza wzięcie pod uwagę ww. okoliczności przy ustalaniu proponowanego poziomu pomocy. Ponadto dodanie w art. 112 ust. 6 ma na celu jednolite traktowanie wszystkich podmiotów –wskazanych zarówno w art. 70, jak i art. 112 ustawy – w zakresie dostępu do nauki języka polskiego oraz podstawowych i materiałów niezbędnych do nauki tego języka, a także dostępu do materiałów dydaktycznych w związku z uczęszczaniem dzieci korzystających z ochrony czasowej do publicznych szkół i przedszkoli. Dodaje się również inne przepisy ujednociające dotychczasowy system udzielania świadczeń na podstawie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony, tj. proponuje się zapewnienie stałej pomocy pieniężnej na zakup środków czystości i higieny osobistej albo środków czystości i higieny osobistej oraz możliwości finansowania przejazdów środkami transportu publicznego w celu leczenia lub poddania się szczepieniom ochronnym, a także w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach. W zakresie finansowania kosztów przejazdu proponowana zmiana podyktowana jest dotychczasową praktyką, z której wynika, że cudzoziemcy niejednokrotnie muszą udać się do lekarza na wizytę lub na wizytę szczepienną. Następnie poprzez dodanie w art. 112 ust. 7 i 8 wskazuje się, że wyżywienie, z którego korzysta małoletnie dziecko cudzoziemca, powinno być dostosowane do jego wieku. Zaproponowano ponadto ekwiwalent pieniężny w zamian za wyżywienie dziecka do ukończenia przez nie 6 lat lub ucznia szkoły podstawowej lub szkoły ponadpodstawowej. Proponowana zmiana jest analogiczna do przepisu art. 71 ust. 2 i 3, i jest podyktowana względami praktycznymi związanymi z przebywaniem dziecka poza terenem ośrodka w czasie wydawania posiłków w ramach wyżywienia zbiorowego. W art. 112 w dodawanych ust. 9-15 zaproponowano analogiczne jak w przypadku cudzoziemców ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej zasady przyjmowania do ośrodków dla cudzoziemców, tak, aby dotychczasowe wzorce i formy organizacyjne, jakie od lat stosowane są do tej grupy cudzoziemców, zastosować również do cudzoziemców, którzy korzystają na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej i którym stosowną pomoc zapewnia Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Ponadto zaproponowano aby do cudzoziemca, który korzysta z ochrony czasowej i któremu pomocy udziela Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zastosowanie miał art. 84 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który reguluje pokrywanie kosztów zasiłku pogrzebowego dla osoby, która pokryła koszty pogrzebu cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie ochrony międzynarodowej. Projektodawca proponuje, aby te zasady rozciągnąć na cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej, tak, aby sytuacja prawna osób, które dokonają pochówku takich cudzoziemców, była jednoznacznie zabezpieczona. W odniesieniu do dodania w art. 113 ust. 6-10 należy wskazać, iż przepisy analogiczne do zaproponowanych obowiązują już od dnia 12 lutego 2018 r. odnośnie do małoletnich cudzoziemców bez opieki ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ich wprowadzenie podyktowane było koniecznością uwzględnienia najlepszego interesu małoletnich poprzez stworzenie, dedykowanych im, przepisów, na podstawie których organy odpowiedzialne za zainicjowanie wniosku o umieszczenie małoletniego w pieczy zastępczej i mające na dany moment najlepszą wiedzę o sytuacji faktycznej dziecka mają możliwość wskazania sądowi rodzinnemu informacji na temat osoby, która może pełnić opiekę nad dzieckiem. Modyfikacją względem obowiązujących przepisów jest rozszerzenie katalogu podmiotów, które mogłyby zostać wskazane we wniosku Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Należy wskazać, iż wprowadzenie takiej możliwości ma charakter jedynie fakultatywny i pozwoli na maksymalnie elastyczne reagowanie przez Szefa Urzędu na potrzeby małoletnich, wynikające z sytuacji faktycznej, niekiedy bardzo skomplikowanej, w której się znalazły. Warto wskazać, iż ostateczna decyzja co do powierzenia tej funkcji konkretnej osobie zawsze należy do sądu opiekuńczego, niemniej jednak wskazanie osoby, która mogłaby pełnić tę funkcję, przede wszystkim ze względu na fakt, że to ona przywiozła małoletniego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a więc prawdopodobnie opiekun prawny powierzył jej opiekę faktyczną nad swoim dzieckiem, będzie dla sądu ułatwieniem i zdecydowanie przyspieszy prowadzenie postępowania, co w sytuacji masowego napływu cudzoziemców jest niezwykle istotne. Należy także zwrócić uwagę, iż proponowane przepisy, poprzez szerokie wykorzystanie form rodzinnej pieczy zastępczej, umożliwią uniknięcie sytuacji nagłego wzrostu liczby wychowanków placówek opiekuńczo-wychowawczych. Taki wzrost, przy ograniczonej liczbie miejsc, stwarza realne ryzyko szybkiego wyczerpania się zdolności kwaterunkowych systemu instytucjonalnej pieczy zastępczej. Zaproponowane brzmienie ust. 7 daje możliwość – na czas niezbędny do podjęcia decyzji przez sąd opiekuńczy – nierozdzielania małoletnich z osobami, które choć nie są ich opiekunami prawnymi, są dla nich osobami

bliskim, w otoczeniu których małoletni czują się bezpiecznie. Jest to niezwykle ważne w tak traumatyzującej sytuacji, jaką jest sytuacja dzieci uciekających przed konfliktem zbrojnym, szczególnie bez opieki rodziców. Zaproponowane przepisy dotyczące uproszczenia postępowania dowodowego wzorowane są na przepisach ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, dotyczących analogicznego postępowania dotyczącego małoletnich bez opieki.

8. ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690).

Celem zmiany przepisu art. 9 oraz art. 108 jest umożliwienie powiatowym urządowi pracy ponoszenia wydatków z Funduszu Pracy i środków Europejskiego Funduszu Społecznego na aktywne docieranie z informacją o możliwościach wsparcia do osób, które dotychczas nie zarejestrowały się w urzędzie, a które potencjalnie byłyby zainteresowane ofertą urzędów pracy. Wsparcie tych osób konkretną formą będzie możliwe po zarejestrowaniu się jako osoby poszukujące pracy. W konsekwencji nastąpi poszerzenie liczby klientów urzędów pracy chcących uczestniczyć w aktywnych formach wsparcia.

Wprowadzenie tych przepisów w obecnej sytuacji przyniesie bezpośredni efekt w postaci dotarcia z ofertą pracy do uchodźców z Ukrainy, a docelowo będzie spójne z zaplanowaną w Krajowym Planie Odbudowy szerszą modernizacją polityki zatrudnienia i przełoży się na wzmocnienie runku pracy poprzez większe uczestnictwo w formach wsparcia osób chcących podnosić umiejętności.

Dodanie art. 40a i w związku z tym zmiana przepisu art. 43 ma na celu wsparcie cudzoziemców, w tym obywateli Ukrainy, którzy przybyli do Polski w konsekwencji konfliktu zbrojnego na terenie tego kraju, w sfinansowaniu kosztów postępowania nostryfikacyjnego lub postępowania w sprawie potwierdzenia ukończenia studiów na określonym poziomie. Uznanie dyplomu ukończenia studiów zdobytego w Ukrainie za równoważny odpowiedniemu polskiemu dyplomowi i tytułowi zawodowemu pozwoli na bardziej efektywną integrację na polskim rynku pracy. W konsekwencji zmianie uległ art. 108, regulujący kwestię finansowania ww. postępowań z Funduszu Pracy.

W przepisach nie wskazano maksymalnego pułapu finansowego ponieważ jest on określony w odrębnych przepisach. Maksymalny koszt w tym zakresie może wynieść 3 205 zł.

W art. 108 określono możliwość finansowania z Funduszu Pracy kosztów związanych z organizowaniem giełd pracy i targów pracy w celu prowadzenia pośrednictwa pracy.

Odstępuje się od zasady wyrażonej w aktualnie obowiązującym art. 109 ust. 2m, że dopiero po zaangażowaniu wszystkich środków KFS pochodzących z tzw. limitu podstawowego, wydatkowanego zgodnie z priorytetami ministra, powiatowe urzędy pracy mogą występować

do ministerstwa o środki na realizację wniosków, które spełniają warunki określone w priorytetach przyjętych przez Radę Rynku Pracy. Nowe brzmienie przepisu umożliwi wnioskowanie o środki rezerwy KFS pomimo niezaangażowania przez urząd środków z limitu podstawowego.

9. ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1923).

Mając na uwadze, że od obywateli Republiki Białorusi, ubiegających się o wydanie wizy krajowej, m. in. w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach nie pobiera się opłat konsularnych za rozpatrzenie wniosku o wydanie wizy krajowej zgodnie z Taryfą obniżonych opłat konsularnych stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 22 grudnia 2015 r. w sprawie obniżonych opłat konsularnych (Dz. U. poz. 2274, z późn. zm.) projektodawca zaproponował mając na uwadze również niejednokrotnie szczególną sytuację tych osób, aby w udzieleniu tych nowych zezwoleń wiązało się zwolnienie z opłaty skarbowej, stąd też zaproponowano ujęcie w części III w ust. 2 w kolumnie 4 pkt 1 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej również zezwolenia, o którym mowa w dodawanym w art. 186 w ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach jak też, aby wydanie pierwszej karty pobytu po udzieleniu zezwolenia zwolnione było z opłaty za wydanie takiej karty, stąd też zaproponowano zmianę brzmienia art. 236 pkt 1b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w ten sposób, żeby obok obecnie znajdującego się w tym przepisie zezwolenia na pobyt czasowy udzielanego obywatelowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. b i d Umowy o Wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, i który do dnia 31 grudnia 2020 r. wykonywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracę jako pracownik delegowany przez pracodawcę zagranicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, znalazło się również omawiane nowe zezwolenie na pobyt czasowy.

10. ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2021 r. poz. 510, z późn. zm.).

Zmiana art. 8 pkt 24a lit. d, która ma na celu dostosowanie definicji znacznika UKR i wynika z dookreślenia kręgu osób, którym może być nadany numer PESEL w trybie przewidzianym w art. 4 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.

11. ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666 i 1292 oraz z 2022 r. poz. 655).

Zmiana ma na celu umożliwienie przetwarzania w systemie P1 danych o statusie cudzoziemca pozyskanych z rejestru PESEL.

12. ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz.U. z 2022 r. poz. 55, z późn. zm.).

13. ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2017 r. poz. 1824, z późn. zm.).

Projekt doprecyzowuje przepis art. 18 ust. 1 w zakresie dofinansowania przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kosztów szkoleń z języka polskiego w piśmie nauczanego metodą glottodydaktyczną dla osób uprawnionych, czyli dla osób doświadczających trudności w komunikowaniu się. Z tego szkolenia będą mogli skorzystać także obywatele Ukrainy (doświadczających trudności w komunikacji, np. osoby głuche).

14. ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354, z późn. zm.).

Sytuacja wojny w Ukrainie uniemożliwia przyjmowanie wniosków wizowych zarówno od obywateli Ukrainy, jak i obywateli innych państw rezydujących w Ukrainie (emigracja dobrowolna lub wymuszona), a perspektywa wznowienia tej działalności jest niepewna zarówno co do okresu, jak i zakresu. Ustawa z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa uregulowała kwestie wjazdu i pobytu obywateli Ukrainy i ich małżonków, a także członków rodziny posiadaczy Karty Polaka. Zgodnie z jej postanowieniami osoby takie mają prawo do legalnego pobytu do 18 miesięcy licząc od dnia 24 lutego 2022 r. (prawo legalnego pobytu nie będzie potwierdzane żadnym dokumentem pobytowym – zezwoleniem na pobyt/kartą pobytu). W okresie legalnego pobytu osoby te mogą wykonywać pracę bez konieczności posiadania zezwolenia na pracę, mogą także zakładać działalność gospodarczą na zasadach obowiązujących obywateli polskich. W terminie między 9. a 18. miesiącem legalnego pobytu osoby te mogą złożyć wniosek o wydanie zezwolenia na pobyt czasowy – na okres 3 lat liczony od dnia wydania decyzji. Dodatkowo ustawa ta przedłużyła do 31 grudnia 2022 r. okres ważności wiz wydanych wszystkim obywatelom Ukrainy, jeżeli ich ważność upłynęłaby począwszy od 24 lutego 2022 r. na przestrzeni tego roku. Przedłużenie ważności wiz, a także na analogicznej zasadzie zezwoleń na pobyt czasowy i kart pobytu obywateli Ukrainy nie powoduje wydania nowych dokumentów i nie uprawnia ich posiadaczy do przekraczania granicy (zarówno w podróżach z państw trzecich do Polski, jak i w podróżach z Polski do państw będących w strefie Schengen). Powyższe stanowi realne utrudnienie możliwości funkcjonowania tych osób w Polsce, zwłaszcza, gdy wykonują one zawody wymagające podróżowania.

W odniesieniu do obywateli innych państw trzecich (w szczególności obywateli Białorusi), zarówno tych, którzy przyjechali do Polski z Ukrainy, gdzie mieszkali, jak i tych, którzy już przebywają w Polsce i posiadają stosowne wizy, ustawa ta nie zawiera żadnych regulacji, choć osoby te w przeszłości, aby przyjechać do Polski, ubiegały się o wizy właśnie w urzędach konsularnych w Ukrainie. Osoby te, o ile posiadają ważne wizy mogą przebywać w Polsce legalnie w okresie ważności tych wiz (ważność wiz jest przedłużona mocą ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych na okres 30 dni od dnia odwołania stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego w zależności od tego, który obowiązywał, jako ostatni, jednakże z przedłużeniem wiz nie wiąże się wydanie potwierdzenia tego faktu w postaci naklejki wizowej, co nie uprawnia też tych cudzoziemców do przekraczania granicy).

Mając na względzie powyższą sytuację, a także ogromne zainteresowanie przede wszystkim obywateli Białorusi w uzyskiwaniu wiz istnieje pilna konieczność zabezpieczenia obsługi wizowej cudzoziemców – obywateli Ukrainy i innych cudzoziemców, np. obywateli Białorusi, którzy uciekli przed reżimem białoruskim do Ukrainy, którzy przebywają w Polsce na podstawie wiz, których termin ważności zbliża się do zakończenia lub którzy wjechali do Polski w trybie szczególnym bez wizy, a uprawnieni byłiby do uzyskania np. wiz humanitarnych. Brak działalności urzędów konsularnych w Ukrainie uniemożliwia im wystąpienie o takie wizy. Ideą propozycji zmian jest więc skorzystanie z istniejącego rozwiązania prawnego, w którym to wnioski o wydanie wiz może rozpatrywać Minister Spraw Zagranicznych, co obecnie czyni za pośrednictwem urzędników zatrudnionych w Centrum Decyzji Wizowych w Departamencie Konsularnym Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Powyższe rozwiązanie pociąga za sobą konieczność zmiany ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach poprzez dopuszczenie do składania wniosków wizowych bez pośrednictwa konsula, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości skorzystania z możliwości przyjmowania wniosków wizowych w Polsce przy zapewnieniu pomocy przedsiębiorcy, który prowadzi działalność obejmującą czynności, których dokonują usługodawcy zewnętrzni, o których mowa w art. 43 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego. Powyższe wynika bowiem z braku możliwości zorganizowania ad hoc możliwości przyjmowania takich wniosków bezpośrednio w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych, a ewentualne dopuszczenie możliwości przyjmowania tych wniosków bezpośrednio w tym urzędzie nie odpowiadałoby skali zapotrzebowania. Mając na względzie przyjęcie powyższego rozwiązania zaproponowano zmiany dostosowujące do przyjmowania wniosków o wydanie wiz w kraju. Kluczową ze zmian jest dodanie art. 79a, zgodnie z którym poza przypadkiem, o którym mowa w art. 66 ust. 1a, wizę krajową może

wydać albo odmówić jej wydania minister właściwy do spraw zagranicznych, jeżeli cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej spełnia łącznie następujące warunki przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; złożył wniosek o wydanie wizy krajowej do ministra właściwego do spraw zagranicznych w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6; posiada obywatelstwo państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6; zostały spełnione dodatkowe warunki zapewniające możliwość złożenia wniosku o wydanie wizy krajowej do ministra właściwego do spraw zagranicznych w czasie pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku, gdy takie warunki zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6. Zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu w postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1 minister właściwy do spraw zagranicznych może korzystać z pomocy przedsiębiorcy, który prowadzi działalność obejmującą czynności, których dokonują usługodawcy zewnętrzni, o których mowa w art. 43 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego. Stosownie do ust. 3 niniejszego artykułu do zamówień publicznych niezbędnych do zapewnienia pomocy przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych. Stosownie do ust. 4 dodawanego art. 79a minister właściwy do spraw zagranicznych w terminie miesiąca od końca miesiąca, w którym udzielono zamówienia, o którym mowa w ust. 3, zamieszcza w Biuletynie Zamówień Publicznych informację o udzieleniu zamówienia, podając: adres siedziby urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zagranicznych; datę i miejsce zawarcia umowy lub informację o zawarciu umowy o zawarciu umowy drogą elektroniczną; opis przedmiotu umowy; cenę; wskazanie okoliczności faktycznych uzasadniających udzielenie zamówienia bez zastosowania przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych; nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby, z którymi została zawarta umowa. Zgodnie z ust. 5 jeżeli minister właściwy do spraw zagranicznych korzysta z pomocy przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 2, ten przedsiębiorca dokonuje w postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, czynności w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6. W takim przypadku nadzór nad dokonywaniem tych czynności sprawują pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zagranicznych. Czynności przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2, wykonuje z upoważnienia ministra właściwego do spraw zagranicznych. Dodatkowo dodano delegację ustawową minister właściwy do spraw zagranicznych może określić, w drodze rozporządzenia: okres lub okresy, w których cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą składać wnioski do ministra właściwego do spraw zagranicznych o wydanie wiz krajowych; państwa, których obywatele przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą składać wnioski do

ministra właściwego do spraw zagranicznych o wydanie wiz krajowych. Zgodnie z art. 7 w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6, minister właściwy może również określić dodatkowe warunki, w szczególności dotyczące celów wydawania wiz krajowych, o których mowa w art. 60 ust. 1, po spełnieniu których cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą składać wnioski do ministra właściwego do spraw zagranicznych o wydanie wiz krajowych; zakres czynności, jakie przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2, może dokonywać w postępowaniu w sprawie wydania wizej krajowej w przypadku, o którym mowa w ust. 1. W myśl ust. 8. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw zagranicznych uwzględnia: konieczność zapewnienia sprawnej obsługi cudzoziemców w warunkach braku możliwości albo znacznego ograniczenia możliwości wydawania wiz krajowych przez konsulów w jednym lub większej liczbie państw na skutek zdarzeń nagłych jak działania wojenne, klęska żywiołowa czy ograniczenie liczebności personelu urzędów konsularnych na skutek działań organów władzy publicznej tych państw; liczbę wydawanych wcześniej wiz krajowych w państwie lub państwach, o których mowa w pkt 1; znaczenie możliwości wydawania wiz krajowych określonym cudzoziemcom, którzy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla interesu Rzeczypospolitej Polskiej; sytuację faktyczną i prawną cudzoziemców, którzy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i którzy nie mogą powrócić do państwa, którego są obywatelami w celu ubiegania się o wydanie wizej krajowej; konieczność zapewnienia sprawności postępowania i efektywnego nadzoru nad wykonywaniem czynności przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 2. Ponadto zaproponowano dodanie do obecnie obowiązującego art. 186 ust. 1 pkt 9, który ustanowi podstawę do udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla cudzoziemców, którzy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przebywali na podstawie wiz krajowych wydanych w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy, tj. wiz krajowych wydanych w celu przyjazdu ze względów humanitarnych z uwagi na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe, jeżeli wizej te zostaną wydane w państwie lub państwach określonych w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Należy mieć na uwadze, że wizej, o których mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy, są w chwili obecnej wydawane przez polskie urzędy konsularne dla obywateli Republiki Białorusi na skutek represji ze strony władz białoruskich po wyborach prezydenckich w sierpniu 2020 r. Pomimo ponad półtora roku od wystąpienia zdarzeń, które rozpoczęły proces wydawania tych wiz obywatelom Republiki Białorusi, wciąż są one wydawane w zauważalnej ilości. Wciąż zatem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej napływają obywatele Republiki Białorusi posiadający tego typu wizej, z których nie wszyscy decydują się na złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Część z tych osób decyduje się lub będzie decydować się na to, aby legalizować swój pobyt w ramach zwykłych

instytucji legalnej migracji, zwłaszcza w oparciu o zezwolenie na pobyt czasowy dla typowych celów migracyjnych takich jak praca, studia czy nauka. Dodatkowo należy pamiętać, że z posiadaniem wizy wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy, wiąże się w obecnym stanie prawnym zwolnienie z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę, wynikające z § 1 pkt 21 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie przypadków, w których powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalne bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę (Dz. U. z 2021 r. poz. 2291) dodanego z dniem 1 grudnia 2020 r. rozporządzeniem Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 20 listopada 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie przypadków, w których powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalne bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę (Dz. U. poz. 2081). Dodać jednocześnie należy w dalszym ciągu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązuje stan epidemii (ogłoszony na mocy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii – Dz. U. poz. 491, z późn. zm.). Obowiązuje jednocześnie art. 15zd ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, zgodnie z którym jeżeli ostatni dzień okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizy krajowej przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS CoV-2, okres pobytu na podstawie tej wizy oraz okres ważności tej wizy ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni. Tym samym z dużym prawdopodobieństwem należy stwierdzić, że okres pobytu i okres ważności wiz krajowych, wydanych tym obywatelom Republiki Białorusi, którzy zdecydowali się z nich skorzystać i wjechać na ich podstawie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ulegną przedłużeniu z mocy samego prawa.

Pomimo jednak tych uwarunkowań korzystnych dla sytuacji prawnej posiadaczy wiz krajowych wydanych w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, projektodawca wyraża przekonanie, iż konieczne jest uzupełnienie obecnego stanu prawnego o nowe podstawy materialnoprawne udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, które dedykowane będą takiej, jak obecna, sytuacji, w jakiej znajdują się obywatele Republiki Białorusi, którzy nie zdecydują się na ubieganie się o udzielenie ochrony międzynarodowej. Tym samym proponuje się ustanowienie trzech nowych podstaw materialnoprawnych udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, z których pierwsze będzie mogło być udzielone w bezpośrednim następstwie przebywania na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej na podstawie wizej krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zaś drugie i trzecie będą mogły być udzielone w bezpośrednim następstwie posiadania poprzedniego zezwolenia. Jednocześnie, z uwagi na to, że projektowane rozwiązanie nastawione jest na rozwiązywanie konkretnych problemów, w jakich mogą znajdować się określone grupy cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dodatkowo proponuje się wprowadzenie dodatkowego elementu ograniczającego polegającego na ustanowieniu w projektowanym art. 186 ust. 5 ustawy – delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w drodze rozporządzenia obywatelstw których posiadanie w kontekście posiadania wizej krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy, uprawniać będzie do ubiegania się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w projektowanym art. 186 ust. 1 pkt 9 ustawy. Minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie przy wydawaniu takiego rozporządzenia (jego wydanie będzie fakultatywne) obowiązany uwzględnić potrzeby polskiej polityki migracyjnej (podobne wytyczne dotyczące treści rozporządzenia znajdują się przykładowo w art. 113b oraz art. 144 ust. 18 ustawy czy też w art. 90 ust. 10 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, które również ustanawiają delegacje ustawowe do wydania rozporządzeń, których skutkiem jest pewne wyróżnienie sytuacji prawnej określonej grupy cudzoziemców). W przypadku braku wydania takiego rozporządzenia udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie projektowanego art. 186 ust. 1 pkt 9 ustawy o cudzoziemcach nie będzie możliwe.

Zaproponowano aby nowego rodzaju zezwolenia na pobyt czasowy udzielano na okres 3 lat. W ocenie projektodawcy pozwoli to na to, aby tylko cudzoziemcy rzeczywiście zainteresowani tą szczególną ścieżką legalizacji pobytu uzyskiwali te zezwolenia, a następnie wchodzili w system legalnej migracji opartej na klasycznych wymogach. Tę projektowaną ścieżkę należy bowiem zdefiniować jako narzędzie wspomagające wejście w ramy legalnej migracji tych cudzoziemców, którzy niejednokrotnie znajdując się w szczególnej sytuacji motywacyjnej w czasie wyjazdu z państwa swojego pochodzenia, z jednej strony nie decydują się na złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, a z drugiej mogą nie w pełni odnajdywać się jeszcze w realiach społeczeństwa przyjmującego, co z założenia determinuje spełnienie zwykłych, typowych wymogów migracyjnych, jakie są właściwe dla udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy. Dlatego też projektodawca proponuje, aby z udzieleniem zezwolenia z projektowanego art. 186 ust. 1 pkt 9 nie wiązała się konieczność spełnienia typowych wymogów migracyjnych wynikających z art. 188 ustawy. Tym samym celem istnienia w systemie prawnym tych nowych podstaw materialnoprawnych udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy będzie to, aby cudzoziemcy, którzy wyjechali ze swojego państwa pochodzenia

na podstawie wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy, niejednokrotnie bardzo szybko, bez możliwości załatwienia wielu spraw zawodowych czy też innych spraw istotnych dla ich dotychczasowego życia, mieli możliwość łatwiejszego wejścia w system legalnej migracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W ocenie projektodawcy okres maksymalnie 4 lat, na który składa się okres maksymalnie 1 roku na podstawie wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy, oraz po 1 roku na podstawie nowego rodzaju zezwolenia na pobyt czasowy, wydaje się być okresem wystarczającym do tego, aby rezultat ten został w pełni osiągnięty. W związku z tym, że nowy rodzaj zezwolenia na pobyt czasowy powinien zapewniać analogiczny zakres uprawnień i zwolnień z ciężarów, proponuje się dodatkowo, aby z posiadaniem takiego zezwolenia wiązało się zwolnienie z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę, stąd też w projekcie znajduje się również propozycja zmiany brzmienia art. 87 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przez objęcie tym przepisem również właśnie tych nowych zezwoleń. Tym samym cudzoziemcy posiadający dotąd wizę wydaną w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy, i będący w związku z tym zwolnieni z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę (wspomniany już § 1 pkt 21 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie przypadków, w których powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalne bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę), utrzymają to uprawnienie po uzyskaniu zezwolenia na pobyt czasowy i pracę.

Ponadto zaproponowano dodanie art. 335a, który ustanowi podstawę prawną do podejmowania dalszych działań o charakterze innym niż władczy, które przyczynią się do zwiększenia skuteczności powrotów cudzoziemców nielegalnie przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub cudzoziemców, którym grozi bezpośrednio popadnięcie w nielegalny pobyt. Mianowicie, pomoc w dobrowolnym powrocie sprowadza się do zapewnienia możliwości odbycia przez cudzoziemca podróży do konkretnego państwa. Koszty, jakie zgodnie z projektowanym art. 335 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach są pokrywane w ramach pomocy w dobrowolnym powrocie, dotyczą bowiem samej podróży oraz wydarzeń z nią bezpośrednio powiązanych (uzyskanie niezbędnych dokumentów, wyżywienie i zakwaterowanie przed podróżą). W ocenie projektodawcy, aby zwiększyć szanse na skuteczność oraz trwałość powrotów cudzoziemców zasadne wprowadzenie nowej instytucji pomocy w utrzymaniu i reintegracji cudzoziemca w państwie, do którego cudzoziemca powraca. Pomoc ta nastawiona będzie przede wszystkim na to, aby przez finansowanie określonych przedsięwzięć cudzoziemcowi umożliwiano nie tylko odbycie podróży do państwa, do którego powraca, ale także silniejsze związanie go z tym miejscem.

Stąd proponuje się, aby Komendant Główny Straży Granicznej, który na skutek wejścia w życie projektowanej ustawy, stanie się organem administracji rządowej wyłącznie właściwym w sprawach zapewnienia pomocy w dobrowolnym powrocie (oraz pomocy związanej z przeniesieniem cudzoziemca do innego państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z rozporządzeniem 604/2013), mógł cudzoziemcowi zapewnić pomoc w utrzymaniu i reintegracji cudzoziemca w państwie, do którego powraca. Pomoc ta mogłaby być udzielana nie tylko cudzoziemcom, którym została udzielona pomoc w dobrowolnym powrocie, ale również innym cudzoziemcom, którzy albo zdecydowali się na dobrowolne wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu (przez wyjazd w terminie dobrowolnego powrotu) i nie korzystają z pomocy w dobrowolnym powrocie, albo byli adresatami decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, które zostały przymusowo wykonane (te osoby z założenia nie mogą korzystać z pomocy w dobrowolnym powrocie – z istoty tej instytucji). Projektodawca podkreśla bowiem, że perspektywa uzyskania określonej pomocy w państwie, z którego cudzoziemiec pochodzi, może być dla cudzoziemca realnym czynnikiem motywującym do współpracy z organami administracji rządowej w wyjaśnianiu okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy zobowiązania cudzoziemca do powrotu czy też w przygotowywaniu przymusowego wykonania decyzji (czynności identyfikacyjne). Stąd też proponuje się, aby szersza grupa cudzoziemców niż w przypadku pomocy w dobrowolnym powrocie mogła być beneficjentami nowego rodzaju pomocy.

Zasadne jest aby pomoc ta, z uwagi na jej charakter i miejsce udzielania, nie musiała być świadczona bezpośrednio przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, ale przez podmiot, do którego statutowych obowiązków należy organizacja dobrowolnych powrotów. Podmiot ten, działając na podstawie umowy zawieranej z Komendantem Głównym Straży Granicznej, określającej szczegółowy zakres i tryb realizacji świadczeń, określałby indywidualnie względem konkretnego cudzoziemca zakres świadczeń. Rozwiązanie to byłoby zatem podobne do obecnie funkcjonującego na gruncie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach modelu pomocy w dobrowolnym powrocie, w którym to podmiot, do którego statutowych obowiązków należy organizacja dobrowolnych powrotów, działa na wniosek cudzoziemca.

Cudzoziemiec będzie mógł z nowego rodzaju pomocy skorzystać tylko jednorazowo. Ograniczenie to będzie aktualne również wówczas, gdy zakres świadczeń pomocy, która miałaby być udzielona ponownie, miałby być inny od zakresu świadczeń pomocy już udzielonej. Takie ograniczenie jest uzasadnione dbałością o racjonalnie wydatkowanie środków budżetowych i jedynie wspierającym charakterem projektowanej instytucji względem właściwych działań mających na celu zapewnienie powrotu cudzoziemców nielegalnie

przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Powyższe rozwiązanie ma również na celu zapobieżenie ewentualnym nadużyciom w zakresie oferowanej pomocy przez jej beneficjentów.

15. ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1660 i z późn. zm.).

Zmiana zmierza do wyłączenia z dokumentów publicznych kategorii pierwszej:

1) tymczasowego zaświadczenie tożsamości cudzoziemca, które zgodnie z art. 55a ust. 2 i art. 55b ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wydawane przez organ Straży Granicznej, który przyjął wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej lub przez komendanta placówki Straży Granicznej właściwego ze względu na miejsce przekazania cudzoziemca,

2) tymczasowego polskiego dokumentu podróży, o którym mowa w art. 226 pkt 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca wydawane jest cudzoziemcom jedynie na okres rozpatrywania przez właściwe organy wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, przy czym dokument ten nie uprawnia do przekraczania granicy. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z 55 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej termin na jego wydanie wynosi 3 dni liczone od dnia złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Dokument ten wydaje się także cudzoziemcowi przekazanemu przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013, który przed opuszczeniem terytorium Rzeczypospolitej Polskiej złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niezwłocznie po złożeniu przez niego oświadczenia o zamiarze dalszego ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej. Tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca ważne jest odpowiednio przez 90 albo 10 dni i jest wydawane przez organ przyjmujący wniosek lub przyjmujący przekazanego cudzoziemca (organy Straży Granicznej). Dopiero kolejne tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca wydawane jest przez organ rozpatrujący wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

Cudzoziemcom, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt o charakterze bezterminowym, a ich dokument podróży uległ zniszczeniu, utracił ważność, a nie jest możliwe otrzymanie przez nich nowego dokumentu podróży wydawany jest polski dokument podróży dla cudzoziemca, który jest ważny przez okres jednego roku. Natomiast tymczasowy polski dokument podróży dla cudzoziemca, o którym mowa w art. 226 pkt 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, wydawany jest zasadniczo tej samej grupie cudzoziemców jedynie

na okres do 7 dni tylko w celu jednorazowego wjazdu do Polski (gdy utrata lub zniszczenie ich dokumentu podróży nastąpiło w trakcie pobytu za granicą) lub wyjazdu z Polski, w przypadku relokacji, przesiedlenia, zamiaru lub zobowiązania do opuszczenia Polski. Tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca wydawane przez organy Straży Granicznej i tymczasowy polski dokument podróży dla cudzoziemca wydawane w obecnej formie nie spełniają wszystkich wymogów odnośnie zabezpieczeń, w szczególności w zakresie sposobu ich personalizacji, jakie przewidziano dla kategorii pierwszej dokumentów publicznych. W tym miejscu należy nadmienić, iż z uwagi na charakter ww. dokumentów oraz organy je wydające (konsulowie, wojewodowie oraz organy Straży Granicznej) przewidziano, iż zdjęcie cudzoziemca powinno być wklejane, by umożliwić sprawną i szybką personalizację ww. dokumentów w siedzibie tych organów, bez konieczności dystrybucji dokumentów z miejsca ich personalizacji (CPD MSWiA) np. za granicę Rzeczypospolitej Polskiej gdzie czas dostarczenia tych dokumentów i koszt takiego transportu będzie niewspółmierny do roli tych dokumentów z uwagi na ich tymczasowość i ograniczony zakres uprawnień. Zaproponowana zmiana pozwoli na dalsze wydawanie ww. dokumentów w obecnej formie i terminach oraz na uniknięcie nieproporcjonalnych kosztów finansowych związanych z wdrożeniem nowych wzorów ww. dokumentów, obejmującym ustanowienie nowego sposobu ich personalizacji, zorganizowanie transportu tych dokumentów zapewniający możliwość ich wydania w terminach określonych przepisami prawa (także poza granice Rzeczypospolitej Polskiej), czy zakup nowych blankietów. Jednocześnie, ocenić należy, iż posiadając obecne zabezpieczenia, dokumenty te są w wystarczającym stopniu zabezpieczone przed fałszerstwem. Jednocześnie kwestia ich wydania jest weryfikowalna w oparciu o informacje, jakie zawarte są we właściwych rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach oraz ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Informacje o wydaniu tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca zawarte są w sprawie o udzielenie lub pozbawienie ochrony międzynarodowej oraz o udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o udzielenie ochrony międzynarodowej, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 121 ust. 1 pkt 1 ustawy), który to rejestr stanowi część krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców. Natomiast informacje o wydaniu tymczasowego dokumentu podróży dla cudzoziemca zawarte są w rejestrach spraw dotyczących wydania tymczasowych polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. h ustawy o cudzoziemcach (art. 430 ust. 2 pkt 3 lit. a tiret trzecie ustawy o cudzoziemcach), które również stanowi część krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców w

przypadkach, gdy są prowadzone przez wojewodę i Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Uwzględniając powyższe oraz fakt, iż jak dotąd nie odnotowano przypadków fałszowania tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca oraz tymczasowego polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, stwierdzić należy, że przedmiotowa zmiana nie wpłynie negatywnie na ustanowiony ustawą z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych system bezpieczeństwa dokumentów publicznych w Polsce. Ponadto, w resorcie spraw wewnętrznych i administracji rozpoczną się prace analityczne nad ewentualnym włączeniem wspomnianych dokumentów do trzeciej kategorii dokumentów publicznych.

Ponadto, w resorcie spraw wewnętrznych i administracji trwają obecnie prace związane z opracowaniem nowych wzorów dokumentu podróży przewidzianego w Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r. (Dz. U. z 1991 r. poz. 515 i 516) wydawanego cudzoziemcom, którym udzielono w Polsce statusu uchodźcy oraz polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca wydawanego cudzoziemcom, którzy posiadają w Polsce pobyt bezterminowy i których dokument podróży uległ utracie, zniszczeniu albo utracił ważność, a nie jest możliwe otrzymanie przez nich nowego dokumentu podróży.

Zasadniczą różnicą pomiędzy przyszłymi wzorami ww. dokumentów, a ich obecnymi wersjami będzie wdrożenie nowej szaty graficznej, dodatkowych elementów zabezpieczeń, wykorzystanie papieru używanego obecnie w produkcji polskiego paszportu, ale przede wszystkim wdrożenie tzw. twardej, poliwęglanowej strony z danymi personalizacyjnymi w odróżnieniu od tzw. miękkiej, laminowanej strony personalizacyjnej. Obecne wersje dokumentu podróży przewidzianego w Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r. oraz polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca nie spełniają wszystkich wymogów w zakresie zabezpieczenia ich przed fałszowaniem przewidzianych dla dokumentów publicznych kategorii pierwszej i zgodnie z obecnym brzmieniem art. 73 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych, nie mogą być wydawane po dniu 12 lipca 2022 r. Ponieważ zakłada się wejście w życie zupełnie nowych technologicznie wersji ww. dokumentów pod koniec pierwszego kwartału 2023 r., ocenić należy, iż nie jest celowym modernizacja pod względem zabezpieczeń obecnych wzorów. W tym celu zaproponowano, aby art.73 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych został rozbudowany o dodatkowe wyłączenia w zakresie wspomnianych dokumentów podróży, a dodawany pkt 5 na nowo określał termin do którego dotychczasowe blankiety wspomnianych dokumentów mogłyby być wykorzystywane. Jako maksymalny termin dalszego wykorzystywania obecnych blankietów proponuje się dzień 31 marca 2023 r. jako wynikający z realnych terminów dostaw materiałów niezbędnych do produkcji nowych wersji ww. dokumentów, które to terminy z uwagi na trudną sytuację

wywołaną gospodarczymi skutkami pandemii COVID-19, są odległe i nie mogą ulec skróceniu, a także potrzeby notyfikowania pozostałym krajom nowego wzoru wspomnianych dokumentów.

15. ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.).

Zaproponowane zmiany dotyczą uchylecia art. 15z⁸, w związku z faktem, iż zmieniła się sytuacja będąca uzasadnieniem dla wprowadzenia tego przepisu. Obecnie cudzoziemcom, którzy otrzymali formę ochrony międzynarodowej, płynnie są wydawane karty pobytu, co umożliwi im przejście w kolejny system dedykowanej im pomocy, tj. pomoc integracyjną udzielaną na podstawie rozdziału V ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Projekt przewiduje również w szczególności:

1. umożliwienie delegowania pracowników zatrudnionych w szeroko rozumianym sektorze publicznym, po to aby mogli oni wesprzeć te podmioty (organy), które w obecnej sytuacji związanej z masowym napływem uchodźców z Ukrainy są obciążone wykonywaniem zadań pomocowych. Przeniesienie będzie następować za zgodą pracownika a warunki przeniesienia określać będzie porozumienie pracodawców.
2. stworzenie podstawy prawnej dla pracodawców w sektorze publicznym do zwalniania pracowników z obowiązku świadczenia pracy w sytuacji skierowania ich do wsparcia innej jednostki w ramach wolontariatu.
3. usunięcie potencjalnych negatywnych skutków „podwójnego statusu”, jakie wynika z jednoczesnego objęcia przepisami ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa i posiadania zaświadczenia potwierdzającego korzystanie z ochrony czasowej, o którym mowa w art. 110 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Chodzi o tych cudzoziemców, w szczególności obywateli Ukrainy, którzy w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. wjechali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w inny sposób niż bezpośrednio z terytorium Ukrainy i którzy nie byli objęci pierwotnym zakresem podmiotowym ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.
4. umożliwienie uczelniom wykorzystania w 2022 r. środków będących już w ich dyspozycji – otrzymały w 2021 dodatkowe środki finansowe, dla których na poziomie ustawowym zdefiniowano ich przeznaczenie tj. wyłącznie na zadania o charakterze inwestycyjnym –

również z innym przeznaczeniem niż wskazane inwestycje co podyktowane jest obecna sytuacją gospodarczą i geopolityczną. Ustawa, co do zasady, wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 24 lutego 2022 r. Powyższy termin nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego i jest niezbędny z uwagi na konieczność pilnego wejścia w życie proponowanych regulacji.

5. dodanie przepisu przejściowego zawartego w art. 23 projektu – zgodnie z art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa świadczenia, o których mowa w art. 26 ust. 1, przysługują od miesiąca, w którym wpłynął wniosek, nie wcześniej niż od miesiąca, w którym obywatel ten został wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, a w przypadku świadczeń przysługujących na dziecko – również dziecko zostało wpisane do tego rejestru. Wobec faktu, że zmiany w zakresie świadczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (tj. rodzinny kapitał opiekuńczy), weszły w życie 27 marca 2022 r., brak było możliwości przygotowania rozwiązań teleinformatycznych umożliwiających obywatelom Ukrainy złożenie już w marcu wniosku o rodzinny kapitał opiekuńczy. Projektowany przepis przewiduje, że jeżeli wniosek o rodzinny kapitał opiekuńczy zostanie złożony do końca kwietnia, wówczas ustalenie prawa nastąpi od marca.

Ustawa, co do zasady, wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 24 lutego 2022 r. Powyższy termin nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego i jest niezbędny z uwagi na konieczność pilnego wejścia w życie proponowanych regulacji.

Projekt ustawy nie jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji – wiodące Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej – współpracujące Ministerstwo Zdrowia – współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska – współpracujące Ministerstwo Edukacji i Nauki – współpracujące Ministerstwo Finansów – współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów - współpracujące</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Szefernaker – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Grzegorz Ziomek – Dyrektor Departamentu Administracji Publicznej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji tel. +48 22 60 117 77, grzegorz.ziomek@mswia.gov.pl Małgorzata Gać – Radca, Wydział Udzielania Gwarancji i Poręczeń oraz Windykacji, Departament Gwarancji i Poręczeń w Ministerstwie Finansów tel. 538 506 027; e-mail: malgorzata.gac@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 4 kwietnia 2022 r.</p> <p>Źródło: inicjatywa własna</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD373</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ponad dwutygodniowy okres obowiązywania ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. poz. 583, z późn. zm.) przyniósł doświadczenia wskazujące na potrzebę doprecyzowania niektórych jej przepisów, a także uzupełnienia kwestii pominiętych w obowiązującej ustawie. Potrzeby takie zgłosiły zarówno resorty, np. Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej, Ministerstwo Edukacji i Nauki, Ministerstwo Zdrowia, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, a także wojewodowie.

Projekt zawiera propozycje doprecyzowania niektórych przepisów ww. ustawy, a także uzupełnienia kwestii pominiętych w obowiązującej ustawie, a dotyczących np. definicji przyjętych w ustawie, zakresu przedmiotowego ustawy, kwestii finansowych, rejestracji uchodźców i nadawania im numeru PESEL, a także uprawnień przysługujących określonym kategoriom uchodźców.

Ponadto w związku z następstwami agresji Rosji na Ukrainę Komisja Europejska 23 marca 2022 r. przyjęła Komunikat Tymczasowe kryzysowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki po agresji Rosji wobec Ukrainy (Dz. Urz. UE C 1311 z 24.03.2022, str. 1) (dalej „Komunikat Komisji”). Komunikat Komisji określa kryteria oceny zgodności z rynkiem wewnętrznym mające zastosowanie do środków pomocy państwa, które Państwa Członkowskie mogą wprowadzić w celu zaradzenia skutkom gospodarczym będącym następstwem agresji Rosji wobec Ukrainy, a także sankcji nałożonych przez UE i jej partnerów gospodarczych w kontekście tej agresji oraz środków odwetowych wprowadzonych np. przez Rosję. W pkt 2.2 Komunikatu Komisji przewidziano możliwość udzielania gwarancji spłaty kredytów służących zapewnieniu dostępu do płynności przedsiębiorstwom dotkniętym aktualnym kryzysem. Dlatego zaproponowano utworzeniu w Banku Gospodarstwa Krajowego (dalej „BGK”) Funduszu Gwarancji Kryzysowych (dalej „FGK”), w ramach którego udzielane będą gwarancje i poręczenia spłaty kredytów lub innych zobowiązań, zaciągniętych przez przedsiębiorców.

Projektowane rozwiązanie zostało przygotowane w oparciu o przepisy dotyczące funkcjonującego obecnie Funduszu Gwarancji Płynnościowych, który powstał w związku z sytuacją spowodowaną pandemią COVID-19.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie w szczególności następujących rozwiązań prawnych:

- wyłączenie obywateli Polskich z grupy osób, które mogą zostać objęte regulacjami specustawy, bowiem obecne regulacje wymagają, aby także obywatelom polskim nadawać w rejestrze PESEL status UKR oraz pobierać od nich dane biometryczne – w sytuacji kiedy obywatel polski jest małżonkiem obywatela Ukrainy i przybył na terytorium RP z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi,

- rozszerzenie zakresu ustawy o dystrybucję produktów leczniczych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych,
- umożliwienie wydawania z aptek szpitalnych produktów leczniczych stosowanych w programach zdrowotnych, programach polityki zdrowotnej lub w leczeniu obowiązkowym na rzecz pacjentów prowadzących farmakoterapię w warunkach domowych,
- umożliwienie sfinansowania z Funduszu Pomocy kosztów ponoszonych przez służby w związku zapewnieniem bezpieczeństwa uchodźcom,
- dodanie do zbioru danych przechowywanych w rejestrze obywateli Ukrainy, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy oraz którzy złożyli wniosek o zarejestrowanie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kolejnych elementów,
- doprecyzowanie zasad nadawania statusu osoby korzystającej z regulacji ustawy, określenie kiedy osoba małoletnia musi być obecna przy składaniu wniosku o PESEL,
- umożliwienie incydentalnego upoważnienia osób niezatrudnionych w urzędach gmin (miast) do realizacji czynności związanych z nadawaniem nr PESEL obywatelom Ukrainy,
- doprecyzowanie kwestii zapewnienia transportu m. in. z miejsca zakwaterowania na lotnisko/do innego punktu pośredniego, z którego będzie realizowany dalszy transport do punktu docelowego w celu kontynuacji/podjęcia leczenia na terytorium innych państw, w tym państw członkowskich Unii Europejskiej,
- upoważnienie wojewody do organizacji doraźnej pomocy medycznej, w miejscach, w których gromadzą się obywatele Ukrainy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy oraz do zapewniania personelu medycznego, który realizował będzie wizyty, o ile będzie to uzasadnione stanem pacjenta, w miejscach zakwaterowania osób z potwierdzonym dodatnim wynikiem testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2,
- doprecyzowanie przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz. U. z 2017 r. poz. 1824, z późn. zm.) w zakresie dofinansowania ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, dalej jako „PFRON”, kosztów szkoleń z języka polskiego w piśmie nauczanego metodą glottodydaktyczną dla osób uprawnionych oraz przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100, z późn. zm.) w zakresie zwiększenia elastyczności działań publicznych służb zatrudnienia,
- dodanie rozwiązania pozwalającego na dostęp obywateli Ukrainy, których pobyt na terytorium Polski uznaje się za legalny do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez centrum integracji społecznej,
- doprecyzowanie przepisów dotyczących opiekuna tymczasowego,
- umożliwienie świadczenia usług psychologicznych przez obywateli Ukrainy na rzecz swoich rodaków, którzy nie znają języka polskiego,
- wprowadzenie regulacji prawnych umożliwiających Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych lub Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odstąpienie od wszczynania postępowania z urzędu lub zawieszenie postępowań wszczętych przed dniem rozpoczęcia konfliktu zbrojnego na Ukrainie,
- rezygnacji z możliwości przekazywania przez sąd, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej postanowienia o ustanowieniu opiekuna tymczasowego,
- doprecyzowanie regulacji dotyczących posiadania przez osoby, którym został nadany numer PESEL w trybie określonym przepisami zmienianej ustawy, uprawnienia do opieki medycznej,
- wsparcie ukraińskiego środowiska naukowego, a w szczególności ułatwienie podejmowania zatrudnienia przez kadrę akademicką,
- uniknięcie finansowanie ze środków publicznych kształcenia obywateli Ukrainy, którzy zakończyli już realizację obowiązku nauki i obowiązku szkolnego,
- monitorowanie aktywności zawodowej lekarzy i lekarzy dentyistów posiadających warunkowe prawo wykonywania zawodu,
- umożliwienie tymczasowego wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lekarzom i lekarzom dentyistom z państw spoza Unii Europejskiej w celu udzielania pomocy medycznej (świadczeń opieki zdrowotnej) obywatelom Ukrainy, którzy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do przekazywania nieodpłatnie sprawnego technicznie sprzętu, pojazdów i urządzeń jednostkom organizacyjnym Państwowej Służby Ukrainy do spraw Sytuacji Nadzwyczajnych o jednostki organizacyjne Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe,
- stworzenie ram regulacyjnych dla działalności Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, w zakresie gromadzenia, przechowywania, a następnie dostarczania stronie ukraińskiej produktów leczniczych przeznaczonych na cel przeciwdziałania skutkom działań wojennych prowadzonych na terytorium Ukrainy,
- uchylenie przepisów, które stanowią, że do czasu włączenia danych przetwarzanych w rejestrze obywateli Ukrainy, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy oraz którzy złożyli wniosek o nadanie numeru PESEL do

krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców – Komendant Główny Straży Granicznej zapewni ich udostępnienie w drodze teletransmisji m.in. wojewodom, województwom, powiatom i gminom,

- zapewnienie możliwości rozliczenia (sfinansowania ze środków publicznych) świadczeń opieki zdrowotnej udzielonych wszystkim osobom, które w okresie: 24 lutego 2022 r. – 12 marca 2022 r. wjechały legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium Ukrainy,
- czasowe, tj. do dnia 31 grudnia 2022 r., wyłączenie obowiązku uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu w zakresie dokonywania zmian planu przychodów i kosztów Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych,
- wyłączenie stosowania przepisów art. 38-41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933) do działalności Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych w związku z realizacją przez ten podmiot zadań określonych w art. 31 ust. 1 pkt 7 ustawy,
- umożliwienie lekarzom i lekarzom denty stom posiadającym warunkowe prawo wykonywania zawodu udzielania świadczeń zdrowotnych również poza podmiotami przeznaczonymi do leczenia COVID-19,
- uzupełnienie katalogu dokumentów publicznych kategorii pierwszej o tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca wydawane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
- umożliwienie delegowania pracowników zatrudnionych w szeroko rozumianym sektorze publicznym, po to aby mogli oni wesprzeć te podmioty (organy), które w obecnej sytuacji związanej z masowym napływem uchodźców z Ukrainy są obciążone wykonywaniem zadań pomocowych,
- utworzenie w Banku Gospodarstwa Krajowego Funduszu Gwarancji Kryzysowych, w ramach którego udzielane będą gwarancje i poręczenia spłaty kredytów lub innych zobowiązań, zaciągniętych przez przedsiębiorców.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt ustawy ma charakter incydentalny. Celem ustawy jest uregulowanie niektórych spraw w związku z masowym wjazdem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemców, w szczególności będących obywatelami Ukrainy, którzy opuścili terytorium Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa. Państwa członkowskie UE przygotowują swoje indywidualne programy pomocowe w celu przeciwdziałania skutkom następstw gospodarczych agresji Rosji na Ukrainę, a podstawą do tych programów jest m.in. ww. Komunikat Komisji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Uchodźcy z Ukrainy	Trudna do oszacowania	-	Doprecyzowanie zasad nadawania statusu osoby korzystającej z regulacji ustawy, określenie kiedy osoba małoletnia musi być obecna przy składaniu wniosku o PESEL, doprecyzowanie regulacji dotyczących posiadania przez osoby, którym został nadany numer PESEL w trybie określonym przepisami zmienianej ustawy, uprawnienia do opieki medycznej.
Straż Graniczna	- 1 Komendant Główny Straży Granicznej - 9 Komendantów oddziałów Straży Granicznej - 97 Komendantów placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej	
województwie	16 wojewodów	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa	Umożliwienie organizacji doraźnej pomocy medycznej oraz zapewnienia personelu medycznego, który realizował będzie wizyty u uchodźców chorych na SARS-CoV-2,

			doprecyzowanie kwestii zapewnienia transportu m. in. z miejsca zakwaterowania na lotnisko/do innego punktu pośredniego, z którego będzie realizowany dalszy transport do punktu docelowego w celu kontynuacji/podjęcia leczenia na terytorium innych państw, w tym państw członkowskich Unii Europejskiej.
Komendant Główny Policji	1		Umożliwienie sfinansowania z Funduszu Pomocy kosztów ponoszonych przez Policję w związku z zapewnianiem bezpieczeństwa uchodźcom.
Podmioty sektora publicznego			Umożliwienie delegowania pracowników do wykonywania zadań pomocowych.
1) Obywatele Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej posiadający uzyskany w Ukrainie dyplom: a) jednolitych studiów na kierunku psychologia albo b) dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia na kierunku psychologia i drugiego stopnia na kierunku psychologia - zakończonych uzyskaniem tytułu zawodowego specjalisty na kierunku psychologia albo magistra na kierunku psychologia, 2) Podmioty zatrudniające psychologów	Brak danych		Obywatele Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – odbiorcy usług psychologicznych.
Osoby najbardziej potrzebujące – odbiorcy końcowi Programu, w tym rodziny z dziećmi, osoby z niepełnosprawnościami i osoby starsze	średnio rocznie ok. 1,3 mln osób	MRiPS (2021)	Zapewnienie podstawowej pomocy żywnościowej. Należy spodziewać się znacznego wzrostu liczebności grupy docelowej programu, w skali trudnej obecnie do oszacowania, w związku z napływem do Polski uchodźców wojennych z Ukrainy.
Organizacje partnerskie ogólnopolskie (OPO) uczestniczące w realizacji POPŻ wraz z siecią ok. 2,5 tys. organizacji regionalnych i lokalnych	5 organizacji na poziomie ogólnopolskim lub ponadregionalnym	MRiPS (2021)	Udostępnienie artykułów żywnościowych z przeznaczeniem do dystrybucji wśród osób najbardziej potrzebujących.
Powiatowe urzędy pracy	340		Większa elastyczność w wydatkowaniu środków na aktywne formy wspierania bezrobotnych

Osoby uprawnione do dofinansowania szkolenia z PFRON (osoby doświadczające trudności w komunikowaniu się)	173 – liczba osób uprawnionych, które skorzystały z dofinansowania PFRON na szkolenia w 2021 r.	sprawozdania PFRON za 2021 r	Możliwość dofinansowania z PFRON szkolenia języka polskiego.
PFRON	1		Dofinansowanie nowego szkolenia (z języka polskiego).
Centra integracji społecznej	202	Centralna Aplikacja Statystyczna	Możliwość przyjęcia dodatkowych osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.
Kluby integracji społecznej	296	Centralna Aplikacja Statystyczna	Możliwość przyjęcia dodatkowych osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.
powiatowe centra pomocy rodzinie	380		Udzielanie wsparcia opiekunom tymczasowym oraz przebywającym pod ich opieką małoletnim obywatelom Ukrainy oraz wprowadzanie danych do ewidencji małoletnich.
Rządowa Agencja rezerw Strategicznych			Umożliwienie dystrybucji produktów leczniczych przeznaczonych na pomoc humanitarną na terytorium Ukrainy. Uelastycznienie zasad funkcjonowania RARS, w tym dokonywania zmian planu przychodów i kosztów.
Jednostki samorządu terytorialnego	2477		Umożliwienie incydentalnego upoważnienia osób niezatrudnionych w urzędach gmin (miast) do realizacji czynności związanych z nadawaniem nr PESEL obywatelom Ukrainy.
Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe	1		Umożliwienie nieodpłatnego przekazywania sprzętu jednostkom organizacyjnym Państwowej Służby Ukrainy do spraw Sytuacji Nadzwyczajnych.
Naukowcy narodowości ukraińskiej	Trudna do oszacowania		Ułatwienia w podejmowaniu zatrudnienia w placówkach naukowych.
Lekarze i lekarze dentyści z państw spoza Unii Europejskiej	Trudna do oszacowania		Umożliwienie tymczasowego wykonywania zawodu w celu udzielania pomocy medycznej obywatelom Ukrainy.
Zakład Ubezpieczeń Społecznych	1		Doprecyzowanie przepisów dotyczących przyznawania niektórych świadczeń.
BGK, banki i inne instytucje finansowe współpracujące	35	Dane dotyczące bieżącej akcji udzielania przez BGK gwarancji w ramach Funduszu Gwarancji Płynnościowych	Gwarancje w ramach FGK w szacowanej na okres do dnia 31.12.2022 r. wartości ok. 5,5 mld zł umożliwią uruchomienie finansowania dla MŚP i dla

			dużych przedsiębiorców w kwocie ok. 6,9 mld zł.
Przedsiębiorcy	szacowana ilość wspartych przedsiębiorstw to 750-1000	Dane dotyczące bieżącej akcji udzielania przez BGK gwarancji w ramach Funduszu Gwarancji Płynnościowych	Gwarancje w ramach FGK w szacowanej na okres do dnia 31.12.2022 r. wartości ok. 5,5 mld zł umożliwią uruchomienie finansowania dla MŚP i dla dużych przedsiębiorców w kwocie ok. 6,9 mld zł.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy będzie podlegał rozpatrzeniu w trybie odrębnym zgodnie z § 98 w zw. z § 99 pkt 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348), tj. rozpatrzeniu tego projektu bezpośrednio przez Komitet Stały Rady Ministrów, a następnie przez Radę Ministrów, z pominięciem uzgodnień, opiniowania, konsultacji publicznych, rozpatrzenia przez właściwy komitet, rozpatrzenia przez komisję prawniczą.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2022 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0,00	42,74	46,66	19,67	0,00	0,00	3,75	0,00	0,00	0,00	0,00	112,83
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0,00	42,74	46,66	19,67	0,00	0,00	3,75	0,00	0,00	0,00	0,00	112,83
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	<p>Zgodnie z projektowanymi przepisami środki FGK będą pochodziły m.in. ze środków z budżetu państwa przekazywanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów i wydatków FGK, które nie znajdują pokrycia ze środków pochodzących z innych tytułów zasilających FGK.</p> <p>Ww. ewentualne zasilenia FGK w związku z gwarancjami udzielanymi w ramach FGK zostaną sfinansowane ze środków w części 19 budżetu państwa.</p> <p>Fundusz Pracy.</p>
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Podstawowe parametry gwarancji:</p> <ul style="list-style-type: none"> - okres gwarancji: maksymalny 6 lat, minimalny - 3 miesiące, - maksymalna kwota gwarancji - 200 mln PLN - opłata prowizyjna uzależniona będzie od okresu obowiązywania gwarantowanego kredytu: dla MŚP: 0,25%,-1,0%, dla dużych przedsiębiorstw 0,50%-2,0% - możliwość udzielania gwarancji zgodnie z Komunikatem Komisji aktualnie do 31 grudnia 2022 r., Gwarancja BGK będzie obejmowała 80% kwoty kredytu/innego zobowiązania lub w szczególnie uzasadnionych przypadkach, będzie mogła zostać udzielona w wysokości do 90% pozostającej do spłaty kwoty kredytu/innego zobowiązania objętych gwarancją.
--	---

Proponowane rozwiązania w zakresie uczestnictwa obywateli Ukrainy w Centrach Integracji Społecznej zostaną sfinansowane w ramach otrzymanych limitów wydatków Funduszu Pracy. Obywatele Ukrainy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uznawany za legalny na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, będą mogli zostać uczestnikami Centrów Integracji Społecznej na zasadach określonych w ustawie o zatrudnieniu socjalnym i będą zajmować istniejące, wolne miejsca w Centrach, w związku z czym ich uczestnictwo nie będzie generować dodatkowych kosztów.

Realizacja przez powiatowe centra pomocy rodzinie zadań zleconych z zakresu administracji rządowej spowoduje dodatkowe skutki finansowe, które obecnie nie są możliwe do oszacowania z uwagi na zmieniającą się liczbę osób małoletnich objętych ewidencją oraz fakultatywny charakter zmiany dotyczącej projektowanego brzmienia art. 25 ust. 3c ustawy.

Pozostałe zmiany dotyczące projektowanych art. 25-26 ustawy nie powodują skutków finansowych.

Dofinansowanie przez PFRON szkolenia z języka polskiego: projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na wysokość wydatków budżetu państwa. Projektowane rozwiązanie nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego oraz dla PFRON. Projektowane rozwiązania będą finansowane w ramach wydatków PFRON zaplanowanych w planie finansowym Funduszu na dany rok.

Proponowane rozwiązania dotyczące:

- odstąpienia od wszczynania postępowania z urzędu lub zawieszenie postępowań wszczętych przed dniem rozpoczęcia konfliktu zbrojnego na Ukrainie (24 lutego 2022 r.) i niezakończonych do tego dnia, jak również postępowań wszczętych od tej daty,
- możliwości realizacji świadczeń nabytych z tytułu ubezpieczenia społecznego (inny sposób dokumentowania),
- możliwości dokonywania na podany rachunek wypłat również innych świadczeń - nie powodują skutków finansowych.

W przypadku prawa do zasiłku opiekuńczego na zasadach określonych w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa dla osób będących opiekunami tymczasowymi, trudno obecnie ocenić skutki finansowe tego rozwiązania, gdyż trudno oszacować liczbę osób, które z jednej strony staną się opiekunami zastępczymi, a z drugiej strony ile z tych osób będzie chciało skorzystać z prawa do zasiłku opiekuńczego. Prawo to powstaje gdy osoba jest objęta ubezpieczeniem chorobowym.

W zakresie POPŻ projektowana zmiana nie rodzi skutków finansowych dla budżetu państwa. Są to zmiany, które wykorzystują dostępną alokację w ramach Programu POPŻ 2014-2020.

Zwiększenie spójności obecnie obowiązujących przepisów w zakresie rynku pracy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, ponieważ będzie się odbywało w ramach aktualnych limitów środków.

Pozostałe zmiany ze względu na swój charakter doprecyzowujący bądź uelastyczniający stosowane procedury nie będą generowały dodatkowych wydatków ze strony budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	- doprecyzowanie przepisów w zakresie zatrudniania cudzoziemców zapewni większą pewność prawną dla przedsiębiorców						

	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	- doprecyzowanie przepisów w zakresie zatrudniania cudzoziemców zapewni większą pewność prawną dla przedsiębiorców
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-
Niemierzalne	-	Przepisy będą miały pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, poprzez umożliwienie dostępu przedsiębiorcom do finansowania w sytuacji kryzysowej (płynność finansowa i finansowanie inwestycji).
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rodzinę, obywateli, osoby starsze oraz gospodarstwa domowe.</p> <p>Projektowana ustawa będzie miała pozytywny wpływ na osoby mające trudności w porozumiewaniu się, w tym na osoby niepełnosprawne, w związku z nabyciem umiejętności w komunikacji, koniecznych w kontaktach międzyludzkich w różnych sferach życia (np. praca, nauka, zdrowie, życie społeczne).</p> <p>Zmiana może mieć pozytywny wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Dzięki dofinansowaniu szkoleń osobom mającym trudności w komunikacji, poprzez nabycie przez nich odpowiednich umiejętności i wiedzy, sektor ten będzie miał możliwość pozyskania nowych pracowników.</p>	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Przedsiębiorcy samodzielnie będą podejmować decyzję, czy chcą skorzystać z pomocy w postaci gwarancji i poręczeń spłaty kredytów lub innych zobowiązań, i tym samym podjąć się obowiązków wynikających z warunków udzielania tej pomocy.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Pozytywny – zwiększenie pewności prawnej przy zatrudnianiu cudzoziemców. Ponadto wejście w życie przepisów będzie miało pozytywny wpływ na bieżącą sytuację finansową przedsiębiorców.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Trudne do oszacowania na obecnym etapie.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowana ustawa wejdzie w życie – co do zasady – z dniem następującym po dniu ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na incydentalny charakter regulacji nie ma konieczności dokonywania analizy prawno-porównawczej w kwestii rozwiązań stosowanych w projektowanej regulacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		